

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

» Çürüyen ve kokuşan burjuva cumhuriyetidir

Cemaatin beklenen hamlesi gerçekleşti. Cemaat'ın kontrolündeki polis ve yargı güçleri belirli bir plana göre harekete geçerek AKP'ye sert bir darbe vurdular. Böylelikle AKP'nin ipliği pazara çıktı. En kritik koltuklarda oturan bakanların oğullarının inşaat kodamanlarıyla birlikte gözaltına alındığı operasyon, din paravanı altına gizlenen AKP'nin harami düzenini tüm açıklığıyla ortalığa serdi. AKP şeflerinin ayrıcalıklarını kullanarak nasıl da büyük bir hanedanlık kurdularını ayan beyan görülmüş oldu. (s.3)

» Bütçe tartışmalarında eğitim

2014 yılının yaklaşmasıyla bütçe görüşmeleri başladı. Eğitime ayrılan bütçe de bu görüşmelerde önemli bir yer tutuyor. Zira AKP hükümetinin dilinden hiç düşürmediği gibi "eğitime ayrılan bütçe artıyor." Bununla birlikte, geçtiğimiz günlerde, yeni öğretmen atamaları ve öğrencilerin burslarına zam yapılması vaatlerinde de bulunuldu. Bu adımlar da devlet büyük sorunları bir anda çözüyor gibi abartıldı. Ve bu tabloyla da, sermaye iktidarının en öncelikli gündemi eğitilmiş gibi bir hava yaratıldı. Sanki devlet eğitimdeki yapısal sorunları gerçekten çözmek için büyük çaba harcıyormuş gibi... (s.11)

BU PİSLİĞİ DEVİRİM TEMİZLER!

Ortaya saçılan pisliklerin bugünkü muhatapları AKP iktidarı ve onun dünkü yol arkadaşları olabilir. Ancak bu türden pisliklerin kaynağı temelde kâr ve rant üzerine kurulu olan sermaye düzeninin ta kendisidir. İşte AKP'nin ve cemaatin beslendiği ve üzerinde kavgaya tutuştuğu bu bataklık kurutulmadan yolsuzlukların, yağmanın ve talanın sonu gelmeyecektir.

Geçtiğimiz günlerde gerçekleştirilen ve doğrudan AKP iktidarını hedef alan cemaat patentli yolsuzluk operasyonu, çürümüş sermaye düzeni gerçeğini bir kez daha tüm çıplaklığıyla ortaya koydu.

Operasyon, aynı zamanda AKP-cemaat arasında yaşanan çatışmanın vardığı boyutu da gözler önüne serdi. Keza, AKP'li üç bakanının oğlunun, kimi belediye başkanlarının, banka müdürünün ve iktidarın gölgesinde palazlanan inşaat baronlarının gözaltına alınması, kamuoyunda cemaatin AKP

iktidarına "ölümcül darbesi" olarak yorumlandı.

Operasyon karşısında ilk elden kuyruğu dik tutmaya çalışan ve misilleme olarak polis şeflerini görevden alan AKP cephesi, olayların seyri üzerinden cemaate "ılımlı" mesajlar göndermeyi de ihmal etmedi. Tayyip Erdoğan'ın "boyun eğmeyeceğiz" efelenmesini bir kez daha Bülent Arınç, hükümeti adına düzeltme yoluna gitti, kamuoyuna dönük "okyanus ötesi" ile bir sorunlarının olamayacağı telkininde bulundu. » *devamı s.2'de*

İktidar ve rant dalaşından pislik saçılıyor

Emekçilerin sırtından elde edilen zenginlikleri pay etmek ve devlet içerisinde güç olmak için AKP çatısı altında kurulan kirli ittifakın çatırdadığı uzun bir süredir biliniyordu. Bu nedenle şimdiye kadar düzen içi hasımlarına karşı birlikte hareket eden ve iktidar gücü olmanın tüm olanaklarını sonuna kadara kullanan “eski dostlar”ın, sıra rantın ve iktidar gücünün pay edilmesine geldiğinde birbirlerinin boğazına sarılması şaşırtıcı olmadı. Dahası, bunun böyle olması kaçınılmazdı. Zira söz konusu olan AKP-cemaat ittifakı daha en başından beri sefil çıkarlar ve kirli pazarlıklar üzerine kurulmuştu.

Düzen içi hasımlar alt edildikten sonra çelişkinin yeni bir boyut kazanması, sıranın iç hesaplaşmaya ve sefil çıkarlar etrafında boğazlaşmaya gelmesi ise kaçınılmazdı. AKP iktidarını sarsan ve pisliklerinin ortalığa saçılmasına yol açan rüşvet ve yolsuzluk operasyonu, AKP-cemaat kapışmasında yeni bir sürecin kapılarını aralamış oldu. Zira kavga artık açıktan ve “operasyonel” biçimler altında sürdürülüyor. Çatışan taraflar artık direk kaleleri hedef alan saldırılar gerçekleştiriyor.

Hakan Fidan süreciyle ilk sinyalleri verilen, derşane tartışmaları ile iyice ayyuka çıkan ve bugün operasyonel boyutlar kazanan AKP-cemaat kapışması, gelinen yerde yıllar içerisinde birikmiş olan pisliklerin bir bir ortalığa saçılmasına yol açıyor. Öyle ki taraflar bir yandan belaltı vuruşlarla rakibini güçten düşürmeye çalışıyor, öte yandan birbirlerinin ipliğini pazara çıkarmak için mevzilendikleri devlet kurumlarını harekete geçiriyor.

Cemaat patentli son rüşvet ve yolsuzluk operasyonu ile gündeme gelenler ise, esasta AKP iktidarı döneminde gerçekleştirilen yağma ve talanın sadece küçük bir kısmını içeriyor. Yıllardır dizginsizce semiren, bu konuda hiçbir ölçü tanımayan dinci takımın hesabı çok daha kabarık. Öyle ki, bilinen en pervasız soyguncuları ve pişkin haydutları bağrında toplayan AKP iktidarı, daha kurulduğu günden itibaren sayısız yolsuzluğun, yağmanın ve talanın altına imza attı. İktidarı döneminde birçok yandaşını hatırı sayılır oranda zenginleştirdi. Hükümet olduğu ilk günden itibaren sermayeye koşulsuz hizmete koşan, emperyalist güçlerin bir dediğini iki etmeyen AKP gericiliği, her adımında kendi payına düşenden fazlasıyla nemalanmayı ihmal etmedi. Dahası tüm yaptıklarını büyük bir pervasızlık ve arsızlıkla ortaya koymaktan çekinmedi. AKP şefi Tayyip Erdoğan’ın Doğan Grubu’na hitaben “*ben onu bizim Çalık’lara vereceğim, sen vazgeç*” sözleri, temsil ettiği partinin bu konuda ne kadar rahat, ölçsüz ve arsız olduğunu tesciller nitelikteydi.

Düzen güçleri arasında süren gerici kapışma kızıştıkça, bu türden pisliklerin daha da ortalığa saçılacağından kuşku duymamak gerekiyor.

Çatışan tarafların hepsi de kirli, hepsi sermayenin hizmetinde...

Çatışan taraflara bakıldığında hepsinin bu düzenin has adamları olduğu, yıllardır sermaye düzeninin çıkarları için çalıştığı ve tam da bu nedenle emperyalist güçlere göbekten bağlı olduğu rahatlıkla görülecektir.

Hem AKP iktidarı, hem de cemaat yapılanması bugünkü konumunu tamamen sermaye düzenine ve emperyalistlere sunduğu koşulsuz hizmet üzerinden elde etmiştir. Yani bütün bir varlıklarını ve zenginliklerini sermaye düzenine ve emperyalizmle

kurdıkları aşağılık ilişkilerine borçludurlar.

Hal böyle olunca; girilen rant kavgasının ve siyasal kapışmanın gerisinde, beslendikleri sermaye düzeni gerçeği olduğu, devreye sokulan siyasi operasyonların AKP ve cemaat yapılanmasını bugüne kadar koruyup kollayan ve mevcut konumlarına taşıyan emperyalist merkezlerden bağımsız olamayacağı açıktır.

Emperyalistlerin, düzen içi çatışmaların kurulu düzeni tehdit etmediği ve sosyal mücadeleleri tetiklemediği koşullarda, esasen “galip ata” oynamayı tercih ettikleri, bu türden süreçleri düzen güçlerini “terbiye” operasyonlarına konu ettikleri deneyimlerle biliniyor. Dahası, bu türden dalaşmaları ve düzen içi kavgaları yılların biriktirdiği pisliği ve irini akıtmak için özel olarak değerlendiriyor ve düzenin bekası için kullanıyorlar.

Yolsuzluğun ve talanın kaynağı çürümüş sömürü düzenidir

Yolsuzluk ve rüşvet operasyonu üzerinden açığa çıkan pislikleri salt AKP iktidarına mal etmek, ya da AKP-cemaat kapışması sınırlarında ele almak, yağma ve talanın gerisindeki sermaye düzeni ve devleti gerçeğini perdelemek olur. Zira sermaye devletinin tarihi bu ve benzeri operasyonlarla doludur. Düzen güçleri arasında süren ve kimi zaman açık, kimi zaman örtülü biçimler alan mücadeleler, sayısız kez bu türden sonuçlara yol açabilmiştir. Nice hortumcuların, Jet Fadıllar’ın, Uzangiller’in, Özalgiller’in sermaye devletinin sunduğu olanaklardan yağlı kârlar elde ettiği, fakat sırası geldiğinde ise ipleri çekildiği bilinmektedir.

Ortaya saçılan pisliklerin bugünkü muhatapları AKP iktidarı ve onun dünkü yol arkadaşları olabilir. Ancak bu türden pisliklerin kaynağı temelde kâr ve rant üzerine kurulu olan sermaye düzeninin ta kendisidir. İşte AKP’nin ve cemaatin beslendiği ve üzerinde kavgaya tutuştuğu bu bataklık kurutulmadan yolsuzlukların, yağmanın ve talanın sonu gelmeyecektir.

Düzen solunun ibretlik tutumu

Yaşanan gerici boğazlaşma, düzen solunun ve parlamentarizmin bataklığına saplanmış olan reformist solun içler acısı tablosunu da gözler önüne serdi. Olası bir siyasi krizin ve her an kırılmalara gebe olan ekonominin “hassasiyeti” ile davranan CHP, yangını söndürmek için bir partiye daha kâr sağladığını

ortaya koydu.

CHP İstanbul Milletvekili Aykut Erdoğan’ın şu sözleri CHP’nin ibretlik tutumunu özetliyor: “*Ekonomik ve siyasi krizin mali ve iş gücü piyasalarımızda uzunca sürecek derin bir krizi tetiklemesinden endişeliyiz. Hükümetin tutumu da çok önemli... Eğer Hükümet bunu siyasal çatışmaya dönüştürürse; bu Türkiye’deki yabancı fonların geri çağırılması, yeni gelecek fonların askıya alınması ve Türkiye’de kaynak krizine neden olabilir. Bununla bağlantılı döviz kurları ve faiz oranlarında şok etkisi yapması ve uzun sürecek bir durgunluk ile krizin yaşanması sonucunu doğurabilir. CHP olarak bu krizin yaşanmaması için iktidara her türlü desteği vermeye hazırız. Bu hepimizin ülkesi...*” CHP şahsında düzen solunun, gerici kapışmanın sermaye düzenine vereceği “zararın” kaygısıyla kavgayı aralama, tarafları yatıştırma derdine düşmesi tam anlamıyla ibretliktir.

Reformist solun tablosu ise CHP’ninkinden esasen farksızdır. Zira düzen siyasetinin çatlaklarında politika yapan reformizm, buradan saçılan pislikleri düzen içi konumlarını pekiştirmek için kullanma derdine düşmüş durumdadır. Parlamentarist solun bu tutum ve konumu, işçi ve emekçilerin yüzünü düzene çevirmekten başka bir sonuç yaratmamaktadır.

Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!

Aralarında bakan çocuklarının, banka müdürlerinin, belediye başkanının ve AKP’ye yakın inşaat baronlarının yer aldığı yolsuzluk operasyonu, bir kez daha sermaye devletinin çürümüş yapısını gözler önüne serdi. Bu kavga, din kisvesiyle toplumun karşısına çıkan haramilerin maskesini her ne kadar düşürse de, sorun sınıflar mücadelesi alanına taşınmadıkça ve düzen-devrim ekseninde bir mücadelenin konusu olmadıkça esasen değişen birşey olmayacaktır.

Bu nedenle yaşanan gelişmeler üzerinden ‘çürümüş düzen, çeteleşmiş devlet’ gerçeğini döne döne emekçilere anlatmak, sermaye düzeninin şu ya da bu klişinin arkasında sürüklenmelerinin önüne geçmek, işçi sınıfını sömürü, yolsuzluk ve talanın kaynağı olan kapitalizme karşı mücadeleye kazanmak günün öncelikli görevi olarak karşımızda durmaktadır.

Bu kadar keşmekeşin ve politik karmaşanın yaşandığı şu günlerde işçi sınıfına çözümün devrimde, kurtuluşun sosyalizmde olduğunu anlatmak, onu burjuva gericiğinin etkilerinden uzaklaştırmak ve devrime kazanmak görevi ise en başta sınıf devrimcilerinin omuzlarındadır.

İktidar dalası AKP'nin ipliğini pazara çıkardı...

Çürüyen ve kokuşan burjuva cumhuriyetidir!

Farklı kanatlarıyla burjuva gericiliğinin iktidar uğruna kavgaya tutuştuğu, tüm pisliklerini ortaya serdiği bir durumda yapılması gereken, emekçi kitleleri harekete geçirmek, mücadele alanlarına çıkarmaktır.

Cemaatin beklenen hamlesi gerçekleşti. Cemaat'ın kontrolündeki polis ve yargı güçleri belirli bir plana göre harekete geçerek AKP'ye sert bir darbe vurdular. Böylelikle AKP'nin ipliği pazara çıktı. En kritik koltuklarda oturan bakanların oğullarının inşaat kodamanlarıyla birlikte gözaltına alındığı operasyon, din paravanı altına gizlenen AKP'nin harami düzenini tüm açıklığıyla ortalığa serdi. AKP şeflerinin ayrıcalıklarını kullanarak nasıl da büyük bir hanedanlık kurdukları ayan beyan görülmüş oldu. Bu operasyonun ortaya koydukları ile birlikte altı çizilmesi gereken bazı gerçekleri şöyle sıralayabiliriz:

1. Elele vererek ordunun merkezinde olduğu eski yönetici çekirdeği altederek devlet iktidarını ele geçiren AKP ile Cemaat arasındaki ilişkiler artık tümüyle kopmuştur.

2. Operasyon, burjuva devlet aygıtının iki dinci güç odağı, AKP ve Cemaat arasında paylaşıldığını teyit etmiştir. Burjuva devlet aygıtı ikiye bölünmüştür. Aralarındaki kavgada, tuttukları kurumları birbirlerine karşı pervasızca kullanmaktadırlar. Böylece burjuva devletin toplum nezdindeki meşruiyeti yıkılmaktadır. Devlet bir azınlığın keyfince kullandığı çıplak bir egemenlik aygıtı olarak görünmektedir.

Kuşkusuz bu son derece önemli bir devrimci olanaktır. Burjuva devletin gerici siyasal kimliğinin deşifre olması, milyonlarca emekçinin kurulu düzenden ve onun devletinden siyasal ve moral bakımdan uzaklaşmalarını kolaylaştıracaktır.

3. Cemaat'ın AKP'ye karşı saldırıya girişmesi onun devlet içerisindeki gücünü gösterse de, yine de bu çapta bir operasyon onun haddi değildir. Çünkü sözkonusu olan burjuva devletin bekasıdır ki, böyle bir operasyon ABD emperyalizmiyle sıkı bağlar içerisinde olan Cemaat'ın boyunu fazlasıyla aşar. Hiç kuşku yok ki, bu operasyonun gerçekleşmesinde ABD emperyalizmi ile tekeli burjuvazinin doğrudan parmağı bulunmaktadır.

4. AKP için artık yolun sonu görünmüştür. Çünkü toplum nezdindeki inandırıcılığı büyük bir darbe yemiştir. Artık kendisini din maskesi altında gizlemekte daha da zorlanacaktır. Düzenin efendilerinin desteğini kaybettiği bir durumda, toplumsal desteğini de kaybettiği ölçüde baş aşağı gitmesi kaçınılmazdır.

5. AKP bizzat ABD tarafından, yeni dönemin ihtiyaçlarına yanıt veremeyen yönetim kadroları harcanarak iş başına getirilmiştir. ABD desteği sayesinde, onlarca yıl devletin tepesinde duran Amerikancı generaller altedilmiş, böylece AKP iktidar olma olanağına kavuşmuştur. Ancak görünen o ki, ABD için AKP miadını doldurmuştur ve artık değiştirilmeyi beklemektedir. ABD emperyalizminin Haziran Direnişi sırasında takındığı tutum bu bakımdan rastlantı değildir.

ABD emperyalizmi açısından önemli olan AKP'nin yerine neyin getirileceğidir. Bu yeni CHP mi olacaktır, yoksa yenilenecek CHP mi olacaktır, ya da AKP

içerisinden başka bir siyasal zemin mi yaratılacaktır? Tüm bunlar ihtimal dahilindedir. Önümüzdeki günler, en önemlisi yerel seçimler (mevcut gelişmeler başka bir durum yaratmazsa, örneğin genel seçimler öne çekilmezse) bu bakımdan önemlidir.

6. Unutulmamalıdır ki, devletin ve siyasal düzenin ipliğinin pazara çıktığı böylesi durumlar daha önce de yaşandı. Susurluk, devletin tüm pislüğünün açığa çıktığı, kitlelerin burjuva devlete ve onun kurumlarına yönelik güvenlerinin sarsıldığı bir olaydı. Ancak egemenler Susurluk'u burjuva siyasal düzenin yeniden dizayn edilmesi için bir fırsata dönüştürdüler. AKP de zaten bu girişimlerin bir ürünü oldu, çürümüş düzene ve devlete yönelik öfke AKP'nin potasına akıtıldı. Son olaylar AKP'nin de bu pislüğün bir parçası olduğunun kanıtı oldu. Fakat, sorunun şu ya da bu düzen partisi değil bizzat düzenin kendisi olduğu temel gerçeğinin kitlelerin bilincinde bu açıklıkla kavranması zordur. Bunun için egemenler AKP'den boşalacak yeri doldurmak üzere bir süredir müdahalelerde bulunmaktadır. Elbette burjuva siyasal düzlemi aşabilecek düzeyde bir kitle hareketi gelişmezse...

7. "Nasıl olursa olsun AKP gitsin" biçimindeki siğ yaklaşım bu bakımdan en büyük tuzak, egemenlerin burjuva siyasal düzeni yeniden dizayn etmeleri için en önemli güvencedir. Bu tür bir yaklaşımın sonucu, en başta hesaplaşma zemini olarak seçim sandığını göstermek ve emekçi kitleleri CHP'ye bağlamak olacaktır.

Daha şimdiden bu yaklaşım sergilenebilmektedir.

8. Tuzağa düşmemek, öncelikle yukarıda işaret ettiğimiz gerçeklerin bilincinde olmak ve bu gerçekleri, devrimci bir perspektifle etkin bir devrimci politika ve mücadeleye konu etmek ölçüsünde mümkündür. Devrimci politikanın yolunu ise her şeyden önce kitlelerin mücadele alanlarına çıkması açacaktır. Farklı kanatlarıyla burjuva gericiliğinin iktidar uğruna kavgaya tutuştuğu, tüm pisliklerini ortaya serdiği bir durumda yapılması gereken, emekçi kitleleri harekete geçirmek, mücadele alanlarına çıkarmaktır.

9. Elbette belirleyici olan mücadelenin bağlandığı politik hedeflerdir. Çürüyen ve çeteleşen burjuva cumhuriyetinin kendisidir. Bunun için bu cumhuriyeti tarihsel olarak aşılmış yanlarından tutup ayağa kaldırmayı hedefleyen ulusalcı cumhuriyetçiler ile bu aynı cumhuriyeti aşırılıklarından ve çürümüş yanlarından kurtararak ayağa kaldırmayı hedefleyen demokratik cumhuriyetçilerin yolu aynı yere çıkmaktadır. Çözüm sosyalist işçi-emekçi cumhuriyetindedir.

Çürümüş burjuva cumhuriyetini yıkarak yerine sosyalist işçi-emekçi cumhuriyeti kurmayı hedefleyen programımız yürünmesi gereken yolu göstermektedir. Devrimin toplumsal-siyasal güçlerini bu bayrak altında toplama doğrultusunda alınacak mesafe ölçüsünde sokak da devrimci rolünü oynayacak, bugünün olanakları devrimci bir tarzda değerlendirilebilecektir.

İşçi çocuklarına simit, burjuva çocuklarına gemicik!

İşçi ücretlerine gelince akla gelen simit, makarna hesaplamaları sıra bu sermaye sözcülerine geldiğinde, kıyak emeklilikten tutun da milletvekili maaşları ve ayrıcalıklarına kadar hesap ölçütü birden değişmektedir.

Asgari ücrete yapılacak zam için görüşmeler geçtiğimiz günlerde başladı. AKP iktidarı işçi ve emekçilerin sefalet koşullarını daha da derinleştirmek için bir kez daha “durmak yok yola devam” dedi. Zira hükümetin asgari ücrete öngördüğü zam oranı % 3+3. AKP hükümeti işçi sınıfına dayattığı sefaleti meşrulaştırmak için ise ibretlik açıklamalarda bulunuyor. Bunun en çarpıcı örneği ise Tayyip Erdoğan’dan geldi. Çatırdayan gerici koalisyonun geldiği aşamada karizması iyice çizilen Erdoğan, asgari ücret hakkında şunları ifade etti: “Çay ve simit hesabını da hatırlatmak isterim. 2002’de, asgari ücret 184 liraydı. Beş kişilik bir aile, günde üç öğün çay ve simitle geçinse 270 liraya ihtiyaç vardı. Yani asgari ücret, çay ve simite yetmiyordu. Bugün bu hesabı yaptığınızda, asgari ücret 804 lira. Beş kişilik bir aile, üç öğün çay ve simit tüketse, ihtiyacı olan miktar 450 lira. 11 yıl önce asgari ücret, çay ve simite yetmezken bugün ise asgari ücretin yarısı buna yetiyor.”

Erdoğan ve müritlerinin işçi ve emekçilerin sırtından doldurduğu kasalarını hangi yolsuzluklarla elde ettikleri iyice açığa çıkmışken, çevirdikleri dümenleri ellerine yüzlerine buluştırdıkları şu günlerde yaptıkları bu asgari ücret hesaplaması da ayrıca düşündürücüdür. Onlar her ne kadar sırtımızdan elde ettikleriyle donattıkları lüks sofralarında sindirim sorunu pek yaşamazlar da bizlere reva gördükleri sefaleti simitle hesaplayanların bu aymazlıklarını elbette emekçiler de sindirmeyeceklerdir.

Bu arada vaktiyle “bakkal işletmiyoruz” diyen matematik dehası Erdoğan’ın yaptığı yanlış hesabı da düzeltmek gerekir. Haziran Direnişi sonrası oluşan “Çarşı” alerjisinden olsa gerek Erdoğan gibilerinin çarşı pazardan pek de haberdar olmadığı bu vesileyle de açığa çıkmış oldu. Çünkü 1 simit ortalama 1 TL, çay 50 kuruştur. Toplam maliyet ise kişi başına üç öğün eder 4,5 TL. Bu durumda 5 kişilik bir ailenin üç öğün çay,

simit harcaması günlük 22,5 TL’dir. 1 aylık çay, simit harcaması 675 TL’dir.

Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu Araştırma Enstitüsü (DİSK-AR) tarafından yapılan hesaplamalara göre ise AKP tarafından dillendirilen iyileşmelerin kendilerine münhasır olduğu anlaşılmaktadır. TÜİK 2003-2012 Hane Halkı Bütçe Anketi Tüketim Harcaması Sonuçları ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı istatistikleri net asgari ücret verilerine göre, asgari ücretlinin gıdaya ayırabildiği pay göz önüne alındığında alım gücü pek çok temel gıda maddesi için gerilemiştir.

Erdoğan’ın “bir asgari ücretlinin belirli gıda maddelerini 2003’e göre daha çok alabildiğini” ifade etmesi bir kandırmacadan ve emekçilere reva görülenlerin sınırından ibarettir. Ancak işçi ve emekçilerin halk pazarlarında, alışveriş merkezlerinde reyonlarına bakmadan geçtiği ürünler de oldukça fazladır. Bir asgari ücretli 2003 yılına göre 2012 yılında yaklaşık 9 ekmek (1,8 kg), 1 kg dana eti, 10 kg beyaz peynir, 2,3 kg koyun eti, yarım kg tavuk, 80 yumurta, 6,6 kg kuru fasulye, 26 kg nohut, 300 gram çay, 2 kg bal daha az alabilmektedir.

Asgari ücretle çalışan işçiler 2003 yılında gelirinin %40,6’sını gıdaya ayırabilirken, 2012 yılında toplam tüketim harcamalarının ancak %29’unu gıdaya ayırabilmektedir. Zira barınma, ısınma ve ulaştırma gibi diğer zorunlu harcamalara daha fazla para ayırmak zorunda kalmaktadırlar. Çünkü bu aynı dönemde asgari ücret kaba hesaba yaklaşık 3 kat artarken, asgari ücretlinin kira ve konut harcamaları 3,4 kat, ulaştırma harcamaları ise 6,5 kat artmış bulunmaktadır.

Artış elbette sadece bunlarla sınırlı değildir. Diğer hak ve özgürlüklerin gaspında olduğu gibi iş cinayetlerinde de bu dönemde muazzam bir artış olmuştur. Sadece 2013 yılının ilk 10 ayında, 10 bin

17 işçi bu iş cinayetlerinde hayatını kaybetmiştir. Asgari ücrette simit hesabı yapmakta mahsur görmeyenler bu ölümleri de “kaderle” açıklanmaktadırlar. Öte taraftan da kendilerinin karşılaştığı en küçük bir sağlık probleminde de kaderi bir kenara bırakıp en donanımlı lüks sağlık kuruluşlarına kapağı atmaktadırlar. Üstüne üstlük yaşadıkları bu basit sağlık problemleriyle kendilerine medyada yer açarak duygu sömürüsü yapan bu burjuva baylar ve bayanlar için, iş cinayetlerinde hayatını kaybeden işçiler “ne de güzel ölmüşlerdir.”

Ancak haklarını yememek lazım. 2003’te AKP Grup Başkanvekili olan Eyüp Fatsa, yaşam koşullarının zorluğundan yakınarak önemli bir soruna da işaret etmişti: “Maaş yetmiyor, hırsızlık mı yapalım, bizi başka şeylere zorluyorlar diyen milletvekilleri var.”

“Milletvekili maaşlarının Avrupa Birliği normlarında olması gerekir” diyerek bu adaletsizliğe isyan eden Bülent Arınç, bu ülkenin parlamentosundadır. “Vekillerin yoğun stres altında olduklarını ileri sürerek makam aracı ve şoför talebinde bulunan” CHP’li Muharrem İnce, “milletvekillerinin aldıkları maaş sadece 2 gün yetiyor” diyen Şafak Pavey de öyle. Elbette böyle bir meclisin başı olabilecek yegâne kişi “Türkiye’de yaptığı işe, çektiği sıkıntıya, taşıdığı sorumluluğun ağırlığına göre maaşı en az olan yerin TBMM” olduğunu söyleyebilir. O müstesna kişi de TBMM Başkanı Cemil Çiçek’ten başkası olamaz tabii ki. Meclis lokantasının neden bu kadar ucuz olduğunu anlamamak mümkün mü?

Erdoğan’ın dillendirdiği asgari ücret hesaplaması kuşkusuz sadece kendisine ve partisine mahsus bir anlayışın sonucu değildir. Siyasal rengi hangi tonda olursa olsun AKP de diğerleri gibi has bir sermaye partisidir. Kuşkusuz Erdoğan da sermaye sınıfının bir sözcüsü... İşçi ücretlerine gelince akla gelen simit, makarna hesaplamaları sıra bu sermaye sözcülerine geldiğinde, kıyak emeklilikten tutun da milletvekili maaşları ve ayrıcalıklarına kadar hesap ölçütü birden değişmektedir. Bu durumda onların hesap çizelgesinde çocuklarına alacakları gemicikler, bakan ve milletvekili çocuklarına yaratılan “iş imkânları” bulunmaktadır. Standart ölçüleri iş kendilerine gelince sınırsızdır. Bu fütursuzluk iç kapışmaları sonucu açığa çıkan dolandırıcılıkları, çeşitli yolsuzluk operasyonlarıyla ortaya saçıldığında iyice gün yüzüne çıkmaktadır. Bugünlerde bir iş hesaplaşma sonucu birbirlerinin ayağını kaydırmaya çalışanlar da, bu durumdan nemalanmaya çalışan diğer düzen partilerinin de hepsinin ayaklarını bastıkları zeminde aynı yolsuzluklar bulunmaktadır.

Haksız bir kazanç ve hırsızlık üzerine kurdukları saltanatlarının yükseldiği yer işte böyle bir çamurdan ibarettir. Bulandıkları bu çamurla suçüstü yakalananlarda dâhil tümüne, kendileriyle aynı sınıfa mensup olan Halit Narin’in sözünü tersine çevirerek söyleyeceğimiz sadece şudur: Bugüne kadar burjuvalar ve hizmetçileri güldü, gülme sırası elbette işçi ve emekçilere de gelecek!

Dershane tartışmaları ve ötesi...

Haydar Baran

Özel okulların teşviki ve eğitimin özelleştirilmesi (dershaneleştirilmesi) sürecinin kaybedeni ne AKP iktidarı ne de Gülen Cemaati olacaktır. Kaybedenler emekçiler ve çocukları olacaktır.

AKP iktidarı ile Gülen Cemaati arasındaki dershane tartışması devam ediyor. Elbette ki, düzen cephesinde tartışmanın sarsıntıları yaşanıyor. Sermaye medyası tartışmanın tarafları arasında bölünmüş bulunuyor. Medyanın bir kısmı AKP iktidarı arkasında saf tutarken, sermaye medyasının bir kısmı ise Gülen Cemaati’ni güçlendiren bir çizgi izliyor. Gerilimin taraflarını “uzlaşmaya” çağıranlarla tablo tamamlanıyor.

AKP iktidarı, dershanelerin kapatılması adımı ile, devlet bürokrasisi içinde ciddi bir güç haline gelmiş olan ve bazen bu gücünü AKP iktidarını zayıflatacak işlerde kullanan Gülen Cemaati’ni sınırlamayı hedefliyor. En son 2004 MGK tartışmalarının, Gülen Cemaati’nin geriletmesine yönelik belgelerin gün yüzüne çıkarılması, AKP iktidarını sarsmaya yönelik yaklaşımın tipik bir örneğidir.

Tartışmanın iktisadi temeli...

Siyaset ekonominin yoğunlaşmış halidir. Bu nedenle yaşanan tartışmanın iktisadi bir temeli var. dershaneler sermaye açısından önemli bir kazanç kapısı haline gelmiş bulunuyor. Gülen Cemaati’nin eğitim sektöründe, özellikle de dershaneçilikte devasa bir güç haline geldiği artık bir sır olmaktan çıkmıştır.

Tartışmanın tarafları, eğitimi özelleştirme hedefi çerçevesinde tam bir anlayış birliği içinde hareket ediyorlar. Bu yanıyla dershane tartışması eğitimin özelleştirilmesi saldırısını perdelemek için ustaca kullanılmaktadır. AKP iktidarı sözcüsü yaptığı açıklama ile eğitimin tümünün dershaneleştirilmesi, başka bir ifadeyle eğitimin özelleştirilmesi hedefini tüm açıklığı ile ortaya koymuştur.

Peki, Bülent Arınç’ın yaptığı açıklamalar neler içeriyor? Birincisi özel okulların önü açılıyor. Dershanelerin özel okullara dönüştürülmesi hedefleniyor. İkincisi dershanelere 2015 yılına kadar dönüşüm süresi tanınıyor. Özel okula dönüşen dershanelere öğrenci sağlama garantisi veriliyor. Özel okullar için arsa tahsis ve inşaatlar için devlet desteği garantisi veriliyor. Ayrıca, özel okul sahipleri özel okula kayıt yapan öğrenci başına devletten 4500 TL destek alacaklar.

Tüm bu açıklamalar AKP iktidarının eğitime ilişkin plan ve projelerinin eğitimde özelleştirme sürecine hız kazandırma amaçlı olduğunun açık göstergesidir. Eğitim ve sağlıkta özelleştirmeci politikalar kapitalizmin uluslararası eğiliminin, politik tutumunun ifadesidir. Yani eğitim ve sağlığın özelleştirilmesi Türkiye’ye özgü bir yaklaşım değildir.

Eğitimin özelleştirilmesi konusunda AKP iktidarı dünya ile uluslararası sermayenin koyduğu hedefler ile uyumlulaşma çerçevesinde 11 yıldır adımlar atıyor. Eğitimin ticarileştirilmesi politikalarına kan taşıyor. AKP iktidarının tüm çabalarına rağmen özel okulların payı yüzde 3’ü aşmıyor.

Özel okulların eğitimde yüzde 3’ü aşamaması Türkiye’nin imzaladığı Hizmet Ticareti Genel Anlaşması (GATS) kriterlerine de aykırı olduğu

biliniyor. GATS’a göre Türkiye’nin durumu iç açıcı bulunmamaktadır.

GATS’ın tutumunun ve talebinin farkında olan AKP iktidarı özel okulların eğitimdeki payını büyütme istiyor. İkinci aşamada özel okulları eğitimin belirleyici ögesi haline getirmeyi hedefliyor. Üçüncü aşamada eğitimi kamusal bir hizmet olmaktan çıkarıp tamamen özel kapitalist eğitim tekellerine devretmeyi planlıyor. Bu durumda devlet okullarının ve tüm eğitim alt yapısının yeni sahipleri kapitalistler olacaktır.

AKP iktidarının attığı adımlardan biri olan 4+4+4 eğitim sistemi, içinde birçok saldırı maddesini barındırıyor. Öğrenciler arası eşitsizliği derinleştiren, kapitalistlere ucuz işgücü kapısını açan, eğitimi gerileştirmeye yönelik birçok madde 4+4+4 eğitim yasasında yer alıyor. Ama 4+4+4 bunlardan ibaret değildir. 4+4+4 yasası ile fırsat eşitsizliğine güçlü bir zemin hazırlanmıştır. Eğitimde “Paran kadar eğitim, paran yoksa ucuz işgücü ol” anlayışının temsilcisi burjuvazi için yeni kazanç kapıları açılmıştır.

Gülen Cemaati ile AKP iktidarı arasındaki tartışma süreci eğitimin özelleştirilmesi hedefinin emekçilerden kaçırılması için bir olanağa dönüşmüştür. Dahası işçi ve emekçilerin tartışmanın iki öznesi arkasında taraflaşmaları çerçevesinde azımsanmayacak bir başarı elde edilmiştir. Bu durum eğitimde özelleştirme saldırısı açısından da önemli bir olaydır. Zira tartışmanın yarattığı puslu havada eğitimde özelleştirme kervanı yoluna devam etmektedir.

Kapitalist ekonomide sermaye hükümetleri sermaye sahiplerini üzecek adımlar atmaktan özenle kaçınırlar. AKP iktidarı bu temel yaklaşıma omuz vermekte, bu yaklaşıma uygun adımlar atmaktadır. Gülen Cemaati eğitimde özelleştirme politikalarında en fazla karlı çıkacak sermaye gruplarından biridir. Sadece Gülen Cemaati değil, tüm sermaye cephesi bu girişimden karlı çıkacaktır. Zira bütçeden eğitime ayrılan pay tüm sermaye tekellerinin iştahını kabartmaktadır. Yaşanan kavganın sanal olmayan, perdelenen boyutlarına bakmayı sürdürelim.

Tartışmanın ABD emperyalizminin çıkarlarıyla bağlantısı...

Fethullahçılar’ın gösterdiği reaksiyonun ABD’den bağımsız olamayacağı aşıkardır. Bu durumu anlamak için ortaya çıkan kavgalı sürecin zamanlamasına bakalım. Tam da bu süreçte AKP iktidarı ABD’nin Suriye politikasını yeterli hızla okuyamadı. Bu nedenle ABD emperyalizmi Suriye ve Mısır’a ilişkin AKP iktidarının çıkışından rahatsız oldu. Daha önce Mavi Marmara konusu da ABD emperyalizminin tepkisine yol açmıştı. Benzer tepki AKP iktidarının Irak’a ilişkin kimi girişimlerinde de ortaya çıkmıştı.

ABD emperyalizmi AKP iktidarını halen devirmeyi istemese de, terbiye etmeyi istemektedir. ABD emperyalizmi Fethullahçılar eliyle yaptığı sıkıştırmalarla AKP iktidarının işbirlikçi tutumunu daha da belirgin kılmayı hedeflemektedir.

ABD emperyalizminin mesajını AKP iktidarı daha şimdiden almaya başlamıştır. ‘Biz istediğinizi yaptık, yapmaya da hazırız’ mesajı AKP iktidarı tarafından verilmektedir. Ahmet Davutoğlu ve Bülent Arınç’ın yaptığı ziyaretler ABD ile tam uyum iradesinin ifadesidir. Mısır’da İhvan’ın iktidardan düşürülmesine sert tepki gösteren AKP iktidarı şimdiden daha ılımlı bir tutuma yönelmeye başlamıştır. ABD’nin Mısır politikasıyla uyum, hızla tesis edilmektedir. Başta Cenevre Konferansı’nı eleştiren AKP iktidarı, daha sonra Cenevre Konferansı’nın sorunları çözeceğine dair söylemlere yöneldi.

ABD’nin amacı AKP iktidarının aşırılıklarını törpülemektir. AKP iktidarının ABD’yi aşan bir dış politika tesis etmesi mümkün değildir. Ancak zaman zaman AKP iktidarı neo Osmanlıcılık vb. yaklaşımlar sergilemekte, siyasi ve diplomatik gücüne dayanarak çıkışlar yapmaktadır. Bu nedenle ABD’nin yüksek tonda “dur” sesi devreye girmektedir. Tıpkı Mavi Marmara katliamında olduğu gibi Fethullahçılar’da benzer kaygılarla AKP iktidarını eleştirmektedirler. Dershaneler üzerinden yürüyormuş gibi gösterilmeye çalışılan tartışmanın temel nedenlerinden biri de bununla ilgilidir.

Tartışan taraflar değil, bedeli her zaman emekçiler öderler!

Emekçiler eğitimde ortaya çıkan sorunları dolaysız olarak yaşıyorlar. Isınmayan sınıflarda kışı üşüyerek geçirenler yoksul emekçilerin çocuklarıdır. Devlete ait okullarda ikili eğitim derdiyle emekçilerin çocukları boğuşuyorlar. En kötü eğitim ortamlarıyla yoksul emekçi çocukları karşı karşıyalar. Bu nedenle emekçiler için bu düzende “fırsat eşitliği” söylemlerinin hiçbir inandırıcılığı yoktur.

Eğitimin özelleştirilmesi yönünde atılan her adım emekçi halk çocuklarını eğitim alma hakkından mahrum bırakıyor. Yoksul aile çocukları için “fırsat eşitsizliği” anlamına gelen eğitimin bugünkü hali bile aranır hale gelecektir. Özel okulların teşviki ve eğitimin özelleştirilmesi (dershaneleştirilmesi) sürecinin kaybedeni ne AKP iktidarı ne de Gülen Cemaati olacaktır. Kaybedenler emekçiler ve çocukları olacaktır.

ABD emperyalizmi ile uyumu esas alan politikalarından burjuvazi önemli iktisadi ve siyasi kazanımlar elde ederken işçi ve emekçiler hep kaybettiler. İktisadi olarak bu ilişkinin emekçilere verdiği tek şey açlık ve sefalet oldu. Ekonomik ve sosyal yıkıma dayalı politikaların bedelini emekçiler ödediler. ABD emperyalizminin mutlu olması için Kore’de, Afganistan’da emekçilerin gencecik fidanları can verdiler. Emekçiler gerici kavgada taraf olmayı reddetmeli, hakları ve gelecekleri için mücadele ateşini harlamalıdır.

10 Aralık 2013

Sincan 1 No’lu F Tipi Cezaevi

B2 – 5 - 64

“Yolsuzluk ve rüşvet operasyonu”

AKP iktidarının pisliklerinin ortalığa saçılmasına yol açan yolsuzluk operasyonu, AKP-cemaat kapışmasında yeni bir sürecin kapılarını aralamış bulunuyor.

17 Aralık sabahı başlayan “yolsuzluk ve rüşvet operasyonu” kapsamında 50’den fazla kişi gözaltına alındı. Kamu ihalelerine fesat karıştırıldığı ve rüşvet verildiği iddiaları kapsamında yapılan operasyonda, alınanlar arasında AKP’ye yakın sermayedarlar, bazı bakanların danışmanları, bazı bakanların çocukları, banka müdürleri ve devlet erkaniyla bağlantılı birçok kişi var. Operasyon dünya gündeminde de geniş yer buldu.

Bakanların danışmanları, çocukları, sermayedarlar gözaltında

Operasyon kapsamında 4 bakanlığın danışmanları da gözaltına alındı. Çevre Bakanlığı Genel Müdürü Mehmet Ali Kahraman, Zafer Çağlayan’ın Özel Kalem Müdürleri Mustafa Behçet Kaynar ve Onur Kaya, Çevre Bakanı Danışmanı Sadık Soylu gözaltına alınanlar arasında.

Ayrıca, İçişleri Bakanı Muammer Güler’in oğlu Barış Güler, Çevre Bakanı Erdoğan Bayraktar’ın oğlu Oğuz Bayraktar ve Ekonomiden Sorumlu Devlet Bakanı Zafer Çağlayan’ın oğlu ve Fatih Belediye Başkanı Mustafa Demir de gözaltına alındı.

Gözaltına alınanlar arasında AKP’ye yakınlığı ve desteği bilinen Ali Ağaoğlu ve Reza Zarrab ile Halk Bankası Genel Müdürü Süleyman Aslan da var.

1 yıllık hazırlık iddiası

Gülen Cemaati’nin yayın organı gibi çalışan Bugün TV’nin haberine göre, operasyonun hazırlıkları 1 yıldır yapılıyor. Habere göre, operasyon 1 yıldır yapılan teknik takibin ardından hayata geçirildi.

Kamu ihalelerine fesat karıştırıldığı ve rüşvet verildiği iddiaları kapsamında yapılan operasyonun

gerekçeleri arasında Marmaray güzergahındaki imar yolsuzlukları ve TOKİ ihalelerinin olduğu belirtiliyor.

Borsada operasyon depremi

Düzen güçlerinin pisliğini ortalığa saçan ve AKP-cemaat kapışması üzerinden yaşanan bu kritik gelişme borsada adeta deprem etkisi yarattı.

Borsa İstanbul, operasyonun ikinci gününde dünyanın en fazla değer kaybeden borsası oldu. Yaşanan %5,21’lik düşüş Haziran Direnişi sonrasında yaşanan %10,47’lik kayıptan sonra bu yılın en büyük ikinci düşüşü oldu. Borsa İstanbul’da şirketlerin toplam piyasa değeri ise dün 26 milyar lira eriyerek 526 milyar liraya geriledi.

AKP’den karşı hamle

AKP iktidarını sarsan ve pisliklerinin ortalığa saçılmasına yol açan yolsuzluk operasyonu, AKP-cemaat kapışmasında yeni bir sürecin kapılarını aralamış bulunuyor. Zira kavga artık açıktan ve operasyonel biçimler altında sürüyor.

Bu kapsamda, AKP’nin yolsuzluk operasyonuna karşı devreye soktuğu “emniyet operasyonu” ile 5 emniyet müdürü görevden alındı ve yerine yenileri atandı. Bu gelişme genel olarak AKP’nin cemaate yönelik karşı atağı olarak yorumlandı. Görevden alınan emniyet müdürleri ise şunlar: Mali Şube Müdürü Yakup Saygılı, Kaçakçılık Şube Müdürü Tuğrul Turhal, Organize Şube Müdürü Nazmi Ardıc, Terörle Mücadele Şube Müdürü Ömer Köse, Asayiş Şube Müdürü Ersan Erçikti.

Operasyonu yürüten savcılarının koordinatörlüğünü yapan Zekeriye Öz’den operasyon dosyası alınarak Başsavcı Turan Çiğdem’in devre dışı bırakılması

Rant projelerinin yeni adı “riskli alan”!

Sermaye devleti, birçok yeri “riskli alan” ilan ederek kendisine yeni rant alanları açıyor.

Gaziosmanpaşa’da üç mahallenin “riskli alan” ilan edilmesiyle birlikte tekrar gündeme gelen bu uygulama ile aslında çok daha fazla bir alan sermayeye peşkeş çekilmek isteniyor. Abdullah Gül’ün onayının ardından *Resmi Gazete*’de yayınlanan karara göre Gaziosmanpaşa İlçesi’ne bağlı Bağlarbaşı, Sarıgöl ve Yenidoğan mahalleleri riskli alan ilan edildi. Ayrıca, Samsun’un Tekkeköy İlçesi’nde belirlenen alanlar “Lojistik Köy Projesi Kentsel Dönüşüm Alanı”, Fuar ve Kongre Merkezi için belirlenen alan ise “Kentsel Dönüşüm Proje Alanı” ilan edildi.

İlan edilen bu kararlar “kentsel dönüşüm” ve “riskli alan” olarak belirlenen alanların aslında çok küçük bir kısmını oluşturuyor. Çevre ve Şehircilik Bakanlığı’nın kendi sitesinde yayınladığı verilere göre sadece İstanbul’da ilan edilen “riskli alanlar” 11062514,83 m2 büyüklüğünde. İstanbul’un birçok ilçesinde binalar ve yeşil alanlar bu şekilde rant için talan edilmeye hazırlanırken, sadece Bağcılar’da “riskli alan” olarak ilan edilen yerlerin toplamının 3929591,43 m2 olduğu belirtiliyor.

Çevre ve Şehircilik Bakanı Erdoğan Bayraktar, İstanbul’da riskli alan ilan edilen bina sayısının ise 14 bin 479 olduğunu açıkladı. Çalışmaların hala devam ettiğini ifade eden Bayraktar, daha fazla alanın rant için talan edileceğinin de haberini vermiş oldu.

Alınan bu kararlarla rant projelerinin yasal kılıfını düzenleyen sermaye iktidarı, bir yandan da emekçilerin evlerini başlarına yıkarak onları şehir merkezlerinin dışına çıkartmayı hedefliyor. Sulukule, Balat ve daha bir dizi yerde yapılan “kentsel dönüşüm” uygulamalarıyla buralarda oturan emekçilerin evleri yenisini yapacağız diyerek yıkıldı. Fakat yapılan yeni evler için emekçiler önce borçlandırıldı ardından bu borçları ödeyemediği için yerlerinden atıldı.

Görünen o ki önümüzdeki dönemde “kentsel dönüşüm”, “riskli alan” vb. bahanelerle birçok bölge ve bina rant projeleriyle talan edilecek.

Roboski'den Gever' e...

Devletin katliam zincirine yeni halkalar ekleniyor!

Katliam bir devlet politikasıdır. Bu düzene karşı olan devrimciler, ilerici ve muhalif her ses baskı ve zorbalıkla, işkencelerle, katliamlarla sindirilmek, susturulmak istenmektedir.

Sermaye devletin katliamlar zincirinden oluşan bir geçmişi ve bugünü var. Bu katliamlar zincirine sürekli yenileri ekleniyor. Yılın her ayına denk düşen katliam örnekleriyle sermaye devletin sicili oldukça kanlı ve kirlidir. İçinde bulunduğumuz Aralık ayı buna bir örnektir. Aralık ayı katliamlar çetelesinde Maraş'a 19 Aralık katliamı eklendi, 2 yıl önce de Roboski...

28 Aralık 2011, 19'u çocuk, 15'i de 18-25 yaş arasındaki 34 Kürt köylüsünün, Şırnak'ın Uludere ilçesi Roboski köyünde üzerlerine savaş uçaklarıyla bombalar yağdırılarak katledilmelerinin tarihidir. Roboski, Kürt halkının yaşadığı ne ilk katliamdır ne de son olmuştur. Roboski Katliamı'nın 2. yıl dönümünde katliamcı devlet bu sefer Gever'de karşımıza çıktı.

Katliam bir devlet politikasıdır!

Roboski Katliamı sonrası yaşanan süreç, Kürt halkının yaşadıkları acıları katmerleştirmiş, yaraları tekrar tekrar kanatmıştır. Tek geçim kaynakları kaçakçılık olan köylülerin üzerine savaş uçaklarıyla bombalar yağdırarak katleden devlet, yine kendinden bekleneni yapmıştır. Katliamın faillerinin bulunması için göstermelik adımlara bile gerek duyulmamıştır. Dahası katliamın hemen ardından devlet yetkileri ibretlik açıklamalarla utanç tarihine, hesapları sorulmak üzere yazılmışlardır. Katliamın sorumluluğunu Kürt hareketine yıkmaya çalışarak işe başlayan Tayyip Erdoğan, Genelkurmayı katliamda "gösterdiği hassasiyet" nedeniyle kutlamakla devam etmiştir. Sonrasında kan parası vermeyi teklif ederek ne kadar düşkünleşebileceğini de göstermiştir. Bununla da yetinmeyip oluşan tepkilerin üzerine katliamı örtbas etmeyi başaramayınca "her kürtaj bir Uludere'dir" diyecek kadar ileri gitmiştir.

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ise, Roboski katliamının emrini veren Hava Kuvvetleri Komutanı'nı "Devlet Üstün Hizmet Madalyası" ile ödüllendirerek aslında katliamın sorumluluğunun devlete ait olduğunu da itiraf etmiştir. Ailelerin bekledikleri resmi özür talepleri karşısında ise dönemin İçişleri Bakanı İdris Naim Şahin şunları söylemişti: *"Emri görüntüyü izleyen komutanlar verdi, kaçakçılık BDP'nin emriyle yapılıyor. Bölge KCK'nin elinde, ölenler sağ yakalansaydı yargılanacaklardı, ölenler figürandır, gençler de orada olmasaydı, özür dilenecek bir şey yok."* Oysaki yoksulluktan çıkışın başka yolunu bulamadıklarından kaçakçılık yapan köylülerin yıllardan beri bölgedeki yetkililerin bilgisi dahilinde bu işi yaptıklarını ise herkes biliyor. TBMM Uludere Alt Komisyonu Başkanı AKP'li Ayhan Sefer Üstün ise, katliamı basit askeri bir "hata" olarak niteleyerek komisyonun katliamın üzerini örtme "niyetini" özetlemiştir.

Yargı eliyle de katliama devam edilmiştir. Soruşturmanın dosya üzerine gizlilik kararı konularak

kamuoyu bilgisinden uzak tutulması, bu durumun değişmesi için avukatların verdiği dilekçelerin kaybolması, katledilenlerin yakınlarının çeşitli baskılarla, soruşturmalarla gözaltı ve tutuklamalarla susturulmak istenmesi gibi yollarla da katliamın üzerine perde çekilmek istenmektedir. Aileler davanın peşinden koşmaya devam edince ailelere yönelik baskılar giderek artmıştır. Devlet devletliğini göstermiş, Roboski katliamını protesto etmek isteyen ailelerin üzerine tazyikli sular ve gaz bombaları sıkılmış, katliamda kardeşini kaybeden Ferhat Encü defalarca gözaltına alınmış ve tutuklanmıştır.

Türk sermaye devleti katliamcı gelenekten vazgeçmiyor!

Kürdistan coğrafyası 'gayri nizami harp' yöntemlerinin sıklıkla kullanıldığı bir coğrafya olarak, tüm kirli savaş yöntemlerine tanık olmuştur. Kürt halkına yönelik baskı ve zulüm, imha ve inkâr politikaları hiç eksik olmamış, Kürt halkının özgürlük talebi ise hep kanla bastırılmıştır. Koçgiri, Zilan, Dersim, 33 Kurşun olayı gibi örnekler toplumsal hafızada unutulmamak üzere yer almıştır. Türk sermaye devleti imha ve inkârda ısrar ettiği içindir ki Kürt halkı bugün de katledilmeye devam etmektedir. Tayyip Erdoğan'ın ifadesiyle "kadın da olsa çocuk da olsa" bu kirli devlet politikası sürmektedir.

Katliamlar zinciri uzundur. Örnekler çoktur. Daha, Lice'de havan mermisiyle bedeni parçalanan 12 yaşındaki Ceylan'ın ölümü üzerinden, Uğur Kaymaz'ın babasıyla birlikte katledilmesinin ya da Muş'un Bulanık İlçesi'nde Eyranlı köyünde 19 Aralık'ta 19 kişi

katledilmesinin üzerinden henüz 4 yıl geçmiştir. Roboski Katliamı'nı örtbas etmek isteyen devlet yetkilileri her ne kadar "çözüm" süreci deseler de katliamları "sıradanlaştırarak", geçtiğimiz Haziran'da Diyarbakır'ın Lice ilçesinde karakol yapımını protesto eden Kürt köylülerine ateş açarak Medeni Yıldırım'ı katletmiştir. Geçtiğimiz günlerde de Gever'de mezarlara saldırısı protesto eden halka saldıran polis 3 kişiyi katletti.

Sermaye devletin kendini gizlemeye gerek bile duymadan katliamlara devam ettiği bir yerde çözüm sürecinden bahsetmenin ne anlama geldiği ise fazla söze gerek bırakmıyor. Zira Kürt halkına yönelik imha ve inkâr politikası esaslı bir devlet politikasıdır ki Rojava örneğinde olduğu gibi hiçbir sınır tanımamaktadır. Türkiye, Suriye'ye yönelik emperyalist müdahalede oynadığı taşeron rolü nedeniyle para, silah ve her türlü destekle beslediği gerici çeteleri ayrıca Rojava Kürtleri'ne saldırması için de destekliyor. Bu destekle çeteler, camilerden 'Kürtler'in malı ve namusu helaldir' çağrıları yapabilmış, Kürt halkının evlerini yıkıp, yağmalayabilmiştir.

Özetle katliam bir devlet politikasıdır. Bu düzene karşı olan devrimciler, ilerici ve muhalif her ses baskı ve zorbalıkla, işkencelerle, katliamlarla sindirilmek, susturulmak istenmektedir. Ancak dünya üzerindeki mücadele tarihi göstermiştir ki, bu sömürü ve zulüm düzenin ve onun devlet eliyle elinde tuttuğu zorba güç emekçi halkların mücadelesini engellemeye yetmemiştir. Bugün de böyledir. Devletin uyguladığı katliamların ve diğer zorbalıkların işçilerin, emekçilerin ve ezilenlerin nazarında hiçbir hükmü yoktur. Sadece sınıf kinimizi bilemektedir.

“ÇHD’ye sahip çıkmak üzere bekliyoruz!”

Tecrit edilen devrimci avukatlar ve “dışarıdaki avukatlar” olarak hedefe konulan savunma avukatları 24-25-26 Aralık’ta Silivri’de olacaklar.

18 Ocak 2013 tarihinde bir gece yarısı ÇHD’nin Genel Merkezi, Ankara ve İstanbul şubeleri, Halkın Hukuk Bürosu başta olmak üzere toplamda 17 avukatın ev ve büroları “savcı” olmaksızın, baro temsilcisi gelmesizin kapıları kırılarak basıldı ve polislerin haneye tecavüz suçunu işlemesiyle başladı bu operasyon. Burjuva basının manşetten verdiği kirli dezenformasyonlar, kozmik odalar, ajanlık safsataları ve 11 çelik kapılar eşliğinde 9 devrimci avukat 21 Ocak 2013 tarihinde tutuklandı. Onlar tutuklandı ama emekçilere verilmek istenen mesaj yerine ulaşmadı ve devrimci avukatlarla emekçilerin arasına örülmek istenen duvarlar bir türlü örülemedi. Toplumsal mücadelede, ÇHD’ye destek de bu operasyonla ivme kazandı.

Ne bu operasyon şaşırttı bizi ne de bu tutuklamalar... Siyasi iktidar, Terör Mahkemeleri eliyle uyguladığı tutuklama ve gözaltı terörüyle, tüm muhaliflerini sindirme ve toplumsal muhalefete yön veren kurumları itibarsızlaştırma politikasına hızla devam ediyordu. Zira 22 Kasım 2011 tarihinde, 41 Kürt avukatın tutuklanmasıyla siyasi dava avukatları açısından “avukatlıktan sanıklığa” giden yolda ciddi aşamalar katedilmiş, avukatların kitlesel tutuklanmaları çoktan başlamıştı. Ardından ÇHD’ye yapılan baskın geldi.

Bugün, meslektaşlarımız, tutuklanmalarının üzerinden bir yıl geçmeye 25 gün kala, hakim karşısına çıkarılmaları için bir cezaevinden bir başka cezaevine götürülecekler. Duruşma Silivri’de, gözden irak bir jandarma bölgesinde yapılacak. Savunmayı temsil eden avukatların dahi tutuklu gibi muamele gördüğü, binlerce klasör karşısında sanıklara “10 dakikalık savunma hakkı” verildiği, izleyicilerin sık sık coplandığı, dövüldüğü bir yargılama pratiği ile başlayacak duruşma.

Yargılamada tutuklu meslektaşlarımız devrimci avukatlığı, yeri geldiğinde mahkeme salonlarında jandarmaya karşı müvekkillerini korumak pahasına kendini siper eden ve müvekkillerinin cenazelerini dahi almaktan imtina etmeyen siyasi dava avukatlığını, yaratılan burjuva hukuk sisteminin büyüttüğü adaletsizlikleri, bu adaletsizliklerin yarattığı yoksullukları, zulme karşı dik duran devrimci avukatlık geleneğini ve bu gelenekte doğan Çağdaş Hukukçular Derneği’ni anlatacaklar.

Bizler, devrimci avukatların savunmanı olarak, 49 klasörden oluşan dava dosyaları içinde boğulmadığımızı, binlerce sayfaya rağmen ne ÇHD’ye, ne de meslektaşlarımıza gölge düşürecek tek bir delilin bulunmadığını haykıracağız. Ağırlaştırılmış müebbet istedikleri meslektaşımız Av. Ebru Timtik hakkında düzmece deliller ve bir polis ajanının ifadesinden başka delilin bulunmadığını, tanıkların ülkenin ücra köşelerindeki adliyelerinde, duruşmadan önce alelacele dinlendiğini konuşacağız. O tanıkların duruşma salonuna, bizim karşımıza getirilmesini

isteyeceğiz. Hukuka aykırı delilleri, bir çocuk oyuncağına çevrilerek tahrip edilen, üzerinde oynanan dijital verileri anlatacağız. Burjuva hukuk sistemindeki “avukatın müvekkil seçme özgürlüğü”nün terör yaftasıyla elinden alınmak istendiği, genel olarak avukatlık mesleğinin, özel olarak devrimci avukatlığın yargılandığını konuşacağız. Avukatlık mesleğinin olmazsa olmazı olan “müvekkil ve iş seçme özgürlüğü”nün hiçbir biçimde sınırlandırılmayacağını, iddianameye istatistiki bilgi olarak (2011-2012 yılları arasında tutuklu avukatların hangi suçtan şüpheli olduklarını gösterir veri) konulan ve terör örgütü üyeliğine delil olan bu bilgilerin hangi hukuk sistemiyle dahi bağdaştığını ve bir hukukçunun kaleminden çıkmış olmasının dahi utanç verici olduğunu konuşacağız. Siyasi iktidarın elinden çıkmış bu belgelerin hukukiliğini tartışacağız. Özel Yetkili Mahkemeler’den bir gecede devşirilerek doğurulan bu mahkemeleri tartışacağız.

Türkiye’nin insan hakları mücadele tarihi, siyasi iktidarın yargılama faaliyetlerinden elini çekmesi için mücadele tarihidir aynı zamanda. İstiklal Mahkemeleri’nden Sıkıyönetim Mahkemeleri’ne, DGM’lerden Özel Yetkili Mahkemelere ve nihayetinde Terör Mahkemeleri’ne kadar uzanan olağanüstü yargılama tarihinde siyasi iktidarlara her dönem olağanüstü yargılama biçimlerini olağanlaştırmaya ve yargı sayesinde muhaliflerin sesini kısma çabışmışlardır. Olağanüstü yargılama faaliyetlerinde geline son nokta ise, devrimci avukatların, müvekkilleriyle aynı hücreleri paylaşmalarından başka bir amaca hizmet etmemiştir. Tecrit edilen, uslandırılmak, hizaya çekilmek istenen devrimci avukatlar ve “dışarıdaki avukatlar” olarak hedefe konulan savunma avukatları 24-25-26 Aralık’ta Silivri’de olacaklar.

Biz ÇHD’liler, sokak ortasında vurulduk yılmadık, hakkımızda sayısız davalar açıldı korkmadık, tutuklandık susmadık. 40 yıllık gelenekten aldığımız kararlılıkla yolumuzda yürümeye devam edeceğiz.

18 Ocak’ta bize sahip çıkan, günlerce dondurucu soğuğa rağmen bizi adliye kapısında bekleyen dostlarımızı, sokak ortasında infaz edilen müvekkillerimizin ailelerini, direniş çadırında hep birlikte karda kışta beklediğimiz işçileri, gözaltından disiplin soruşturmalarına kadar yanında olduğumuz öğrencileri, sürgünlerinde, gözaltılarında yanında olduğumuz memurları, konduları başına yakılmasını diye nöbet tuttuğumuz mahalleleri, gazetecileri, siyasetçileri, tüm demokratik kitle örgütlerini 24-25-26 Aralık’ta avukatlarına, Türkiye’nin en önemli hukuk örgütü olan ÇHD’ye, Halkın Hukuk Bürosu’na ve devrimci avukatlığa sahip çıkmak üzere bekliyoruz.

1974’ten beri susmadık, susmayacağız!

Devrimci avukatlar onurumuzdur!

Av. Zeycan Balcı Şimşek

Ücretsiz PDF Kitapları İçin: www.ozgurmerkez.org

Kokartla desteğe hücre cezası

Gebze Kadın Cezaevi’nde tutuklu bulunan Özlem Taşdemir, ÇHD’li avukatların tutuklu yargılanmalarını protesto etmek için, hastaneye sevk edildiği 28 Ekim’de yakasına “Devrimci avukatlara özgürlük” yazılı bir kokart takarak, dışarı çıktı.

Radikal’den *İsmail Saymaz*’ın haberine göre, cezaevi aracına giren 2. Müdür Seher Karaahmet ile iki başmemur, kokartı çıkarması gerektiğini, aksi takdirde hastaneye gönderilmeyeceğini söyledi. Taşdemir karşı çıkınca kokart zorla alındı, idari soruşturma başlatıldı. Taşdemir, ifadesinde, avukatının tutuklu olması ve avukatına özgürlük istediği için kendisi tarafından yapılan kokartı yakasına taktığını söyledi. Kokartın zorla alındığını vurgulayan Taşdemir, bu sırada elinde sıyrıklar olduğunu söyledi.

Gebze Cezaevi Disiplin Kurulu Başkanlığı, 4 Kasım’da verdiği kararında, kokart takmanın 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun’da karşılığının olmadığını belirtti. Fakat aynı kanunun 48. maddesine göre, “kanunda tanımları yapılmamış eylemlerin nitelikleri ve ağırlıkları bakımından” diğer maddelere benzemesi halinde bu suçtan ceza verilebileceğinin düzenlendiği kaydedildi. Buna göre, yasanın 44. maddesine göre, “suç örgütlerine ait her türlü bez, afiş, pankart, resim, sembol, işaret ve benzeri eşyayı kurumların herhangi bir yerine asmak veya teşhir etmek” suçundan 11 gün hücre cezası verildi.

Taşdemir’in, bu cezayı haber vermek üzere *Radikal* muhabiri *İsmail Saymaz*’a gönderdiği mektuba da, ilgili yasanın, “kurumun asayiş ve güvenliğini tehlikeye düşüren, görevlileri hedef gösteren, terör ve çıkar amaçlı suç örgütü veya diğer suç örgütleri mensuplarının haberleşmesine neden olan, kişi veya kuruluşları paniğe yönetecek yalan ve yanlış bilgileri, tehdit ve hakaret içeren mektup, faks ve telgraflar hükümlüye verilmez, gönderilmez” şeklinde 68. maddesine göre el kondu.

Taşdemir aynı mektubu ikinci kez gönderdi.

Palalı ve dostlarına yargı koruması

Haziran Direnişi eylemleri sırasında kitleye pala, odun ve bıçakla saldıranlar hakkında başlayan yargılamanın ilk duruşması 18 Aralık'ta görüldü.

İstanbul Adliyesi'nde bulunan 53. Asliye Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşmaya tutuksuz sanıklar Sabri Çelebi, Murat Ertik, Şeyhmus Kırmızı ve avukatları katıldı.

Palalıya eşlik eden saldırganlar savunmalarında birbirlerinin sözlerini tekrar ederek eylemcilere karşı kendilerini savunduklarını iddia ettiler. Palalı saldırgan Sabri Çelebi daha önce ifade verdiği için savunma yapmadı.

Saldırganların eylemcileri suçlayan senaryolarının ardından saldırıya uğrayan ve yaralananlar dinlendi. Şikayetçi Kaan Polat, ifadesinde, olay günü 4-5 kişilik bir grubun elinde kesici alet ve sopalarla geldiklerini söyleyerek, Sabri Çelebi'nin elindeki kesici aletle saldırdığını, başından yaralandığını anlattı. İfadelerin alınması tamamlanınca şikayetçilerin avukatı Hacer Yılmaz suçun ağır cezalı olmasına dikkat çekerek görevsizlik kararı verilmesini talep etti. Yılmaz, ayrıca sanıklardan Murat Ertik'in adresini doğru belirtmediğine değinerek palayla saldıran Sabri Çelebi ve Murat Ertik'in tutuklanmasını talep etti. Yılmaz aktarımların somutlaşması için keşif yapılması talebini de mahkeme heyetine iletti.

Görevsizlik ve keşif taleplerini daha sonra değerlendireceğini açıklayan mahkeme heyeti, Sabri Çelebi ve Murat Ertik'in tutuklanması talebini 'dosya kapsamı göz önüne alarak' reddetti. Mahkeme heyeti, müşteki Kaan Polat'ın yaralanmasının yüzde sabit eser niteliği yönünden Adli Tıp Kurumu'ndan rapor alınmasına hükmetti. Palalı ve dostları davada sadece 'Kasten yaralama' ve 'Görevi yaptırmamak için direnme' suçlarından yargılanıyor.

19 Aralık savcısından palalıya takipsizlik!

Sermaye hükümetinin esnaf tepkisi diyerek savunduğu faşist saldırgan Sabri Çelebi için ikinci dava iddianamesi hazırlandı. Hazırlanan ikinci iddianame de saldırgan Sabri Çelebi'yi yargılamak değil aklamak üzerine kuruldu. Savcı Ali İhsan Demirel, Çelebi'nin "tehdit", "hakaret", "halkı kin ve düşmanlığa tahrik" suçlamalarının 'soyut olduğunu' ileri sürerek daha önce başlayan "kasten yaralama" ve "görevi yaptırmamak için direnme" suçlarından üç kişiyle birlikte yargılanmasını yeterli gördü. Savcı, Sabri Çelebi'nin hakkında başka bir dava daha bulunmasını, Çelebi'nin savunmasını çürüten aksi bir delil bulunmadığını savundu. Buna dayanan savcı ikinci bir dava açılmasına gerek olmadığına hükmederek takipsizlik kararı verdi.

Ali İhsan Demirel, "Hayata Dönüş Operasyonu" kapsamında Bayrampaşa Cezaevi'nde 12 tutsağın katledilmesine ilişkin soruşturmayı da yürütmüş, dava sürecindeki tutumu nedeniyle hakkında "görevi kötüye kullanmaktan" dava açılmıştı. Düzen yargısı ise hakkında başlayan soruşturma ve davaya karşın savcı Demirel'i görevden almamıştı.

BDP milletvekillerine tahliye yok!

Anayasa Mahkemesi'nin 'uzun tutukluluk' kararı ardından Mustafa Balbay'ın serbest bırakılması üzerine BDP milletvekilleri için tahliye talebi iletili.

Diyarbakır'da tahliye taleplerini değerlendiren mahkeme heyetlerinden Diyarbakır 5. Ağır Ceza Mahkemesi, İbrahim Ayhan ve Gülser Yıldırım için bugün toplanarak iki milletvekilinin de tahliye talebinin reddedilmesine karar verdi. Mahkeme kararında bir hakim muhalefet şerhi koyarak, tahliye edilmeleri yönünde görüş bildirdi.

Diyarbakır 6. Ağır Ceza Mahkemesi heyeti de 4 yıldan fazladır tutuklu olarak yargılanan milletvekilleri Kemal Aktaş, Faysal Sarıyıldız ve Selma Irmak için Anayasa Mahkemesi'nin kararının ardından savcılıktan mütalaa istedi. Savcı 3 milletvekilinin tahliye edilmemesi yönünde görüş bildirdi.

katledildiğine değinilen açıklamada infazların soruşturulmamasının, vekillerin bırakılmamasının sorumlusunun AKP olduğuna işaret edilerek, halkın sokaklara çıkıp vekillerine sahip çıkması, AKP'den hesap sorması gerektiği belirtildi.

HDP'li milletvekillerinden açlık grevi

HDP milletvekilleri Sebahat Tuncel, Ertuğrul Kürkçü, Levent Tüzel ve Sırrı Süreyya Önder, tutsak BDP'lilerin tahliyesinin reddedilmesi üzerine 17 Aralık'ta mecliste açlık grevine başladı. Açlık grevini mecliste bütçe çalışmaları bitene kadar sürdüreceklerini ifade eden Kürkçü, ardından durumu değerlendireceklerini söyledi.

HDP ve HDK'den protesto

HDP ve HDK İstanbul 2. Bölge Meclisi, 18 Aralık'ta Galatasaray Lisesi önünde yaptığı basın açıklamasıyla tutuklu vekillerin serbest bırakılmamasını kınadı.

Eylemin açılış konuşmasını yapan Ahmet Saymadi, halkın iradesiyle seçilen vekillerin, AYM'nin Mustafa Balbay kararına rağmen serbest bırakılmadıklarını ifade etti. Saymadi'nin konuşmasının ardından HDP İl Yöneticisi Fatma İnce basın açıklamasını okudu. İnce Özel Yetkili Mahkemelerin yetki sınırlarını aştığını, alınan kararın siyasi olduğunu dile getirdi.

Fadime Ayvalıtaş son yolculuğuna uğurlandı

Haziran Direnişi'nde katledilen Mehmet Ayvalıtaş'ın annesi Fadime Ayvalıtaş hayatını kaybetti. Anne Ayvalıtaş için 14 Aralık'ta uğurlama töreni düzenlendi.

Binlerce kişi 1 Mayıs Mahallesi'ndeki Pir Sultan Abdal Cem Evi'nde toplandı. Buradaki dini törenin ardından naaş cenaze arabasına kadınlar tarafından omuzlanarak konuldu.

"Fadime Ayvalıtaş ölümsüzdür!", "Anaların öfkesi katilleri boğacak!" ozalitlerinin açıldığı törende Haziran Direnişi'nde yakınları katledilen aileler de yer aldı. Ethem Sarısülük ve Ali İsmail Korkmaz'ın aileleri de cenaze törenine katıldı. Ayrıca DİSK ve KESK yöneticileri de törende bulundu.

Binlerce kişi yürüyüş yolunun üzerinde yer alan Mehmet Ayvalıtaş'ın öldürüldüğü yerde saygı duruşunda bulundu. Burada karanfiller bırakılarak Mehmet Ayvalıtaş anıldı.

Buradaki anmanın ardından cenaze evine götürüldü. Yürüyüş boyunca kaldırımlarda bekleyenler alkışlarla cenazeyi karşıladı ve törene katıldı.

Fadime Ayvalıtaş'ın cenazesi evinin önüne getirildiğinde komşuları alkışlarla korteji karşıladı. Burada helallik alınmasının ardından anne Ayvalıtaş'ın cenazesi Çekmeköy Mezarlığı'na götürüldü.

Anne Ayvalıtaş defnedildikten sonra dini tören yapıldı. Ayvalıtaş ailesi, taziyeleri kabul ettikten sonra yine 1 Mayıs Mahallesi'ndeki cemeyine gelindi. Burada Fadime Ayvalıtaş için yemek verilerek tören bitirildi.

Çürüme, ihanet ve sınıf düşmanlığı...

İşçi hareketinin geriliği, sendika yönetimlerinin bürokratikleşmesini ve işçilerin denetiminden çıkmasını da beraberinde getiriyor.

* MESS ile kurduğu derin işbirliğiyle bilinen Türk Metal Sendikası'nda genel başkan sıfatıyla 33 yıl boyunca kalarak saltanatını sürdüren Mustafa Özbek, televizyon kanalı, oteller ve gaz dolum tesisinin yanı sıra onlarca gayrimenkule sahip oldu. Sendikayı adeta bir şirket gibi yöneten Özbek'in sendikanın olanaklarını kullanarak servet sahibi olduğu biliniyor.

* Rant kavgalarının bitmediği Tez Koop-İş Sendikası'nda Genel

hileleriyle gizlendi. Sendikanın kasasında cebe indirilen paranın 20 milyon TL'yi bulabileceği ifade ediliyor.

Unutmamak gerekir ki; sınıflar mücadelesinde yaşanan her olayın belli bir arka planı vardır. Hiçbir şey boşluktan doğmaz veya ortaya çıkmaz. Bu gerçek, sendikal hareket için de geçerlidir. Söz konusu olan işçi hareketi ve onun önündeki engeller olunca çok yönlü bir irdeleme ve çözümleme ihtiyacı ortaya çıkar. Yaşanan olayların nedenlerini ortaya çıkarmak veya bu sorunlara çözüm aramak içinse yaşananları yerli yerine oturtmak büyük bir önem taşır. Örneğin, gelirlerini işçi aidatları üzerinden sağlayan sendikalarda yaşananları basitçe "yolsuzluk" olarak tarif etmek yaşananların sınıfsal özünü kavramayı zorlaştırır. Yaşananların arka planına veya sorunun kaynağında "taban-işçi iradesinin eksikliği"ni görmek bizleri devrimci temelde bir çözüme kafa yormaya ve müdahale etmeye yöneltir.

Taban iradesini geliştirelim!

İşçi hareketinin geriliği, sendika yönetimlerinin bürokratikleşmesini ve işçilerin denetiminden çıkmasını da beraberinde getiriyor. Taban iradesinin hakim kılınmadığı bir sendikal yapıda yolsuzluklar, ihanetler, satış sözleşmeleri kaçınılmazdır. Düzen sendikacılığının bir yanı işçi sınıfını ilgilendiren hayati konularda sermaye ve hükümetin ajanı gibi çalışmaksa diğer yanı ise sendikaların başına çöreklenen sendika patronlarının işçi aidatları üzerinden saltanat sürmesidir. Yani sınıf düşmanlığı ve sınıfa ihanet atbaşı gitmektedir. İşçi sınıfı sendikalar üzerinde denetimini kuramadığı koşullarda rüşvet ve yolsuzluklar devam edecektir. Ancak ve ancak, denetleyen ve söz-yetki-karar hakkını kendinde bulan bir işçi hareketi sendikal bürokrasinin üzerine gider.

Hizmet-İş Sendikası'nda ortaya çıkan son ihanet ise, geçmişteki örnekleriyle beraber ele alındığında hiç de şaşırtıcı değildir. Sadece uzun yıllardır bilinen fakat ortaya serilmeyen hırsızlık dosyası şu ya da bu rant kavgası sonucunda burjuva medyaya yansımıştır. Kıdem tazminatının fona devri konusunda AKP ve sermaye örgütleriyle tam bir uyum içinde olan Hizmet-İş bürokratları -hırsızları- sınıf düşmanlığının yeni bir örneğini sergilemişlerdir. Özetle, yaşanan yolsuzluk sadece ve sadece bir sonuçtur. Tablonun tamamına bakıldığında sendikal alandaki çürüme ve ihanet ortaya çıkar.

Sendikalarımızı teslim alan çürüme, ihanet ve sınıf düşmanlığının panzehiri ise devrimci bir sınıf hareketi yaratma hedefiyle sendikalarda devrimci sınıf sendikacılığının ilkelerini ve pratiğini hakim kılmaktır. Bu yapıldığında hiç kuşku duymamak gerekir ki, kazanan işçi sınıfı olacaktır.

* Bilinen bir sendika başkanı lüks bir restoranda eşiyle yediği "mavi istakozu", patronlarla yapılan bir görüşmede "yenmiş" gibi gösterdi. Pavyonlarda ısmarlanan "artist şampanyaları" sendikaya fatura edilerek faturanın üzerindeki "raki" ibaresi ufak bir değişiklikte "roka"ya dönüştürüldü.

* Türk-İş'e bağlı Yol-İş Sendikası'nın 19 Ekim 1986'da gerçekleştirilen genel kurulu öncesi yapılan liste pazarlıklarında sendikanın o dönemki genel başkanı Bayram Meral işini sağlama almak için bir tutanağı imzaya açtı. 22 şube başkanı tarafından imzalanan tutanakta şu ifadeler yer aldı: "Yol-İş Genel Merkez Yönetim, Denetim ve Disiplin Kurulu üyeleri ile Üst Kurul üyelerinin tesbitinde Sayın Genel Başkanımız Bayram Meral'in liderliğinde tespit edilecek sıralamaya göre oy vereceğime, delegelerime de oy verdirmek için ikna etmeye çalışacağıma; Allah'ım, kitabım, şerefim ve namusum üzerine yemin ederim."

* Yol-İş'teki saltanatını uzun yıllar sürdürmeye devam eden Meral, 2002 seçimlerinde düzen partisi CHP'den milletvekili olarak kapağı parlamentoya atmasının ardından Yol-İş'ten nemalanmaya devam etti. Sendika bilirkişi raporlarına göre, Yol-İş Sendikası'ndan danışmanlık ücreti almaya devam etmesi için Bayram Meral'in, oğlu Mustafa Meral üzerinden sözleşme yaparak beş yılda toplam 434 bin TL'nin hesabına yatırıldığı ortaya çıktı.

* Gelenin gideni arattığı Yol-İş Sendikası'nda yaşanan usulsüzlükler, hırsızlıklar ve yolsuzluklar her dönem devam etti. Sendika Denetim Kurulu'nun 17 Temmuz 2008 tarihli raporunda, ayda net 9 bin TL maaş alan Genel Başkan Fikret Barın ile ayda net 8 bin TL maaş alan yedi yönetim kurulu üyesinin, yılın 365 günü Ankara dışında görevdeymiş gibi 'harcirah' aldığı ortaya çıktı. Fikret Barın'ın, 17 yıldır bu şekilde harcırh alarak bu süre zarfında sırf harcırahlardan 408 bin TL para aldığı belirlendi.

Başkan Gürsel Doğru ise, sendikanın toplu sözleşme imzaladığı bir firmanın bünyesinde taşeron firma sahibi olarak yepyeni bir skandala imza attı. Tez Koop-İş İstanbul 1 No'lu Şube Başkanı olduğu dönemde Gürsel Doğru, yerini kayınpederinin yeğenine bırakana kadar eşinin ve kardeşinin sahip olduğu Öztem Temizlik Hizmetleri Şirketi'nin (ÖZTEM) faaliyet gösterdiği ve sendikanın örgütlü olduğu tüm firmaları kendi şubesinin görev alanı içerisinde topladı. İşçilerin hak ve çıkarlarını korumak amacıyla bulunduğu koltukta Doğru, bir süre sonra kendisi de patron oldu.

* Tes-İş Trabzon ve Kütahya Şube başkanları tarafından 2008 yılında Ankara Cumhuriyet Savcılığı'na verilen şikayet dilekçesinde Türk-İş'te iki dönem genel başkanlık yapmış olan Kumlu ve ekibinin Tes-İş yönetimine gelmeleri ile birlikte Sendikalar Kanunu ve Yönetmeliği'ne aykırı olarak sendikayı kendi özel şirketleri gibi kullandıkları ortaya çıktı.

* Tek Gıda-İş Sendikası'nda yolsuzluk yaptığı belirlenen ve istifa eden Genel Başkan Korkut Güler'in sendikanın kasasından 1 trilyonluk parayı at yarışlarında harcadığı anlaşılmıştı.

Yandaş Hizmet-İş'te büyük vurgun

Bu listeyi uzatmak mümkün. Ancak, sendikal bürokrasi ve ihanet şebekelerinin kirli sicillerinden bazılarını hatırlatmamıza vesile olan şey, son olarak Hak-İş'e bağlı Hizmet-İş Sendikası'nda yapılan büyük vurgun oldu. AKP yandaşı Hizmet-İş Sendikası'nda ortaya çıkan yolsuzluk skandalı sendika ağalarının işçi aidatları üzerinden saltanatlarını sürdürmeye devam ettiklerini gösterdi. Hizmet-İş Sendikası'nın muhasebe elemanları, Hizmet-İş'in 3,4 milyon lirasını kendi hesaplarına ve üçüncü şahısların banka hesabına aktardı. Ayrıca temizlik şirketine hem elden hem bankadan mükerrer ödeme yaptı. İşlemler muhasebe

Bütçe tartışmalarında eğitim

2014 yılının yaklaşmasıyla bütçe görüşmeleri başladı. Eğitime ayrılan bütçe de bu görüşmelerde önemli bir yer tutuyor. Zira AKP hükümetinin dilinden hiç düşürmediği gibi “eğitime ayrılan bütçe artıyor.” Bununla birlikte, geçtiğimiz günlerde, yeni öğretmen atamaları ve öğrencilerin burslarına zam yapılması vaatlerinde de bulunuldu. Bu adımlar da devlet büyük sorunları bir anda çözüyormuş gibi abartıldı. Ve bu tabloyla da, sermaye iktidarının en öncelikli gündemi eğitimmiş gibi bir hava yaratıldı. Sanki devlet eğitimdeki yapısal sorunları gerçekten çözmek için büyük çaba harcıyormuş gibi...

Atanamayan öğretmen sayısı 300 bine yakın

Bir ay kadar önce atanamayan öğretmen intiharı yaşanmıştı. Atanamadığı için intihar eden öğretmen sayısı 34’e yükselmisti. Bunun yanında 300 bine yakın öğretmen daha atanabilmek için bekliyor. Bu bekleyiş sürerken de Milli Eğitim Bakanı çıkıyor şunları söylüyor: “Şubat 2014’te 10 bin, Ağustos 2014’te 40 bin öğretmen daha alınacak.” Geride kalacak atanamayan öğretmenler umurlarında değil. Bakan “öğretmen adaylarının duygularıyla oynamak doğru mu?” sorusuna pişkin bir şekilde şu yanıtı veriyor: “Aynı şeyi ben de size söylüyorum. Atanamayan öğretmen adaylarının duygularıyla oynamak doğru değil. Oynamayın!”

Eğitime ayrılan bütçe artıyor da ne oluyor!

Her sene aynı söylemleri tekrar etmekten sıkılmayan sermaye sözcüleri, “eğitime ayrılan bütçe biz geldiğimizden beri artıyor” diyerek sanki eğitime büyük kaynaklar ayırıyorlarmış, eğitimdeki sorunları çözüyorlarmış gibi konuşmaya devam ediyorlar. Evet eğitime ayrılan bütçe artıyor, fakat ne değişiyor? “Fatih projesi” mi çözecek eğitim sisteminin koskoca sorunlarını! Ayrıca GSYİH’nın yüzdesi olarak eğitim

harcamalarında da önemli bir değişiklik olmuyor. Eğitime ciddi boyutlarda kaynak ayırdığı yok devletin, böyle bir amacı da yok. Tam tersi asgari düzeyde tutmaya çalışıyor eğitim harcamalarını. Ekonomik kriz dönemlerinde bu açık bir şekilde görülüyor, eğitim harcamaları belirgin bir şekilde düşüyor. Bu nedenle 2001 krizinin etkilerinden dolayı, “bizden önceye göre eğitime daha çok önem veriyoruz” vurgusu da gözüktüğü kadar büyük değil aslında.

Burslara zam var, ama çoğu öğrenci hala paralı okuyor!

Tayyip Erdoğan burs ve kredi olanaklarının arttığından ve bundan faydalanan 1,3 milyon öğrenciden bahsediyor. Kredi alanları çıkardığınızda, burs alan öğrenci sayısı zaten çok daha az. Toplam öğrenci sayısının küçük bir kısmı oluyor. Diğer yandan kredi alanlar açısından da bunun nasıl bir fırsat olduğu tartışmalıdır. Çünkü kredi borçları, okul bittikten sonra kredi alanların omuzlarına daha büyük bir yük olarak biniyor. Kredi fırsatı, çoğunluk açısından maddi sorunları biriktirmek ve ertelemek anlamına geliyor. Kısacası bu fırsatlar olumlu gibi gözükse de oldukça yetersizdir ve ancak küçük bir azınlığın gerçekten işine yaramaktadır.

Bunların ötesinde esas olarak, daha eğitim hayatlarının başında birçok genç üniversite kapılarından uzaklaşmak zorunda kalıyor. Bir yandan okuyup bir yandan çalışmak, çalışırken okula devam edememek, bir an önce işe girmek vb. gerçekler büyük sorunlar olmaya devam ediyor. Bir de üstüne “dershane sorunu” binince üniversite hayal olmanın ötesine geçemiyor.

Eğitim sisteminin sorunları sadece bütçeyi arttırarak çözülmüyor!

AKP sözcüleri, eğitimde bunca sorun dururken dershane tartışmalarıyla, 4+4+4’le, yeni YÖK Yasası’yla, sınav sisteminin değişmesiyle vb. gündemlerle sorunları daha da yakıcı hale getirmiş oldu. Sorunlar bu kadar yakıcıyken de, hala çıkıp eğitim sorunlarını gerçekten çözüyorlarmış gibi açıklamalar yapabiliyorlar.

Onların sorun olarak gördükleri, sermayenin eğitim alanına yeterince yatırılmıyor olması, buraya sermayenin rahatça akamıyor olmasıdır. Sorun, eğitim alanının kârlılığının artırılması sorunudur. Bu yatırımı yapabilecek burjuva sınıfın AKP’den beklentisi, eğitim alanında da sermayenin önünün yeterince açılmasıdır.

AKP sermaye için uğraşüyor: Sermaye eğitim alanına rahatça girsin, oradan da zengin olsun... Öğretmenler işsizlik sorunuyla boğuşsun, ucuz işgücü olarak sömürsün... Aileler ve çocukları müşteri olsun, parası olan okusun, parası olmayan çalışsın, sömürsün diye... Böyle bir durumda eğitime ayrılan bütçeyi arttırsalar ne olur... Devlet, eğitimi tümüyle parasız ve herkese eşit olarak sunmadıkça bu ne işe yarar. Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Kavlak’tan patronlara: Varlığımız varlığınıza armağan olsun!

Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu (TİSK) 25. Olağan Genel Kurulu Ankara’da gerçekleştirildi. Sermayenin en büyük örgütlerinden biri olan TİSK’in genel kurulunda Türk-İş adına genel sekreter Pevrul Kavlak konuştu.

Patronlara övgülerle konuşmasına başlayan Kavlak, küresel ekonomik krizin Türkiye’de fırsata dönüştürüldüğünü söyledi. Bu durumun yaratılmasında en büyük pay sahibinin işçiler olduğunu söyleyen Kavlak, patronlarla kol kola girerek krizin faturasını işçilere ödetilmesinin ‘başarısını’ hatırlattı. Zira kriz döneminde patronların kârdan zarar etmemesi için işçilere dayatılan kemer sıkma politikalarının en büyük destekçisi Türk-İş olmuştu.

Kavlak konuşmasında işçilerin zorunlu fedakarlığı için şunları ifade etti: “Bizleri ülke olarak, krizin ve yaşanan tüm trajedinin olabildiğince uzağında tutan en önemli unsurlardan biri emekçilerdir. Türk emekçisinin terbiyesi, yeteneği, disiplini, bilgisi, eğitimi ve verimliliğidir. İşyeri kapanmasın diye, gerektiğinde evine eksik götürdüğü bir somun ekmek, üretim yavaşlamasın diye, fazladan akıttığı ter, ülkenin çarkları dönsün diye, feragat ettiği ücretidir. İşte bu nedenle Türk sanayiinin asıl güvencesi, yalnızca yükselen tüketici güven endeksleri, düşük seyreden hammadde fiyatları, ya da alınan siparişler değil, Türk işçisinin özverisidir. Onlar sizin çalışanlarınız, bizim üyelerimizdir.”

Ucuz işgücünü sermayeye güvence olarak sunan Kavlak, “bizim üyelerimiz” vurgusuyla rollerine de dikkat çekti.

Kavlak, konuşmasının devamında “bazı işverenlerin sendika karşıtı tutumuna” değindi. Patronların sendika karşıtlığını “kalitenin, verimliliğin, motivasyonun önünde engel” olması nedeniyle eleştiren Kavlak, işçi haklarının gasp edilmesi, işçi sağlığı ve işçi güvenliği önlemlerinin alınmaması, iş güvencesinin ortadan kaldırılması gibi sonuçlarıysa ağzına almadı.

İş cinayetlerine dair ifade ettiği tek şeyse, yine patronlara hizmet vaadiydi. Kavlak “Sendikaların olduğu işyerlerinde iş kazası asgari seviyededir. Yani, endüstriyel ilişkiler sağlıklı bir biçimde yürümektedir” dedi.

Kavlak, “Bu ülkede TOBB varsa, TÜSİAD, MÜSİAD varsa, TİSK varsa, Rahmetli Seyfi Demirsoy’un dediği gibi, TÜRK-İŞ de vardır ve var olacaktır. Her şeye rağmen olacaktır” dedi.

Türk-İş’in kurucularından Seyfi Demirsoy’un mirasını devralan Pevrul Kavlak gibi sendika bürokratları patronların uşaklığına devam ederken, verdikleri hizmetleri yeni işbirliklerinin teminatı olarak sunuyorlar.

Aliağa-Çiğli İşçi Birliği'nden etkinlik

Aliağa-Çiğli İşçi Birliği “Kıdem hakkıma dokunma! Bu daha başlangıç mücadeleye devam!” şiarıyla 15 Aralık'ta bir etkinlik gerçekleştirdi.

Etkinlik öncesinde kahve toplantıları, bildiri dağıtımları ve ev sohbetleriyle işçi ve emekçilere çağrı yapıldı.

Haklar mücadele ile kazanıldı

Etkinlik salonunda sınıf cephesinden güncelliğini koruyan haberlerin sergisi yapıldı.

İşçi Kültür Sanat Evi Derneği'nde yapılan etkinlikte, ilk başta, sınıf hareketi tarihini aktaran, “Tarih işçi sınıfını iktidara çağırıyor” adlı belgesel gösterildi.

Birlik adına yapılan konuşmada, kıdem hakkının gaspından asgari ücret belirlemelerine, taşeron çalışmadan bölgesel asgari ücret uygulamalarına işçilerin söz hakkının olması gerektiği ve işçilerin bu hakları yıllardır süren mücadeleler sonucu elde ettiği söylendi. Etkinliğin amacına değinilerek, söz Avukat İmdat Ataş'a bırakıldı.

İş güvencesi kaldırılıyor

Avukat İmdat Ataş, yeni düzenlenen yasaları ve bu yasaların geçmişini aktaran bir sunum gerçekleştirdi.

Özelde kıdem hakkının önemine, bu hakkın sınıfın değerli kazanımlarından biri olduğuna işaret eden Ataş, kıdem hakkının kaybının iş güvencesinin tamamen ortadan kaldırılması sonucu açısından değerlendirilmesi gerektiğini belirtti. İşçilerin yasal haklarının yanısıra, fiili-meşru mücadeleyle kazandıkları birçok hak olduğunu, sendikalaşma mücadelelerinin de bunun bir parçası olduğunu ifade etti.

Ataş konuşmasının ardından, işçilerin sorularına yanıt verdi.

Direnişleri büyütme çağrısı

Aliağa-Çiğli İşçi Birliği'nin amacı ve çalışmaları aktararak, mücadelenin büyütülmesi çağrısında bulundu. Ayrıca etkinlikte sürmekte olan direnişlerin büyütülmesi ve Yatağan'da açlık grevine başlayan işçilerle dayanışma ziyaretleri örgütlenmesi önerildi. Kıdem hakkının gaspını içeren yasaya karşı kullanılmaya başlanan imza föyü dağıtıldı.

Etkinlik, birliğin komitelere ve tabana yayılarak çalışmalarını sürdüreceği belirtilerek ve işçilere de mücadelenin parçası olma çağrısı yapılarak sona erdi.

Kızıl Bayrak / İzmir

Gebze'de asgari ücret sözleşisi

Gebze İşçilerin Birliği Derneği, azami sefalet anlamına gelen asgari ücreti tartışmak için bir sözleşi gerçekleştirdi.

15 Aralık'taki sözleşi öncesi Gebze Eski Çarşı önünde toplantıya çağırın bildiriler dağıtıldı. Dağıtım esnasında işçi ve emekçilere sefalet ücretine karşı mücadele etmek gerektiği anlatıldı. Ayrıca kıdem tazminatı ile ilgili devam ettirilen kampanya çerçevesinde imza toplandı.

Faaliyetin ardından Gebze İşçilerin Birliği Derneği'nde sözleşi gerçekleştirildi. Sözleşide asgari ücretin tarihsel olarak sunumu yapılırken, 6 Aralık'ta yapılan görüşmenin sonucu ve diğer görüşmelerin sonuçları aktarıldı. Sunumda ayrıca sendikaların tutumu da değerlendirildi.

Sunum yapıldıktan sonra toplantıya katılan işçiler kendi düşüncelerini ve mücadele yöntemlerini tartıştılar. Canlı tartışmaların gerçekleştirildiği bu bölümde asgari ücret üzerine derneğin yapacağı eylemler de planlandı.

Kızıl Bayrak / Gebze

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

OSİM-DER'den '2014 bütçesi' gündemli işçi toplantısı

Çeşitli sektörlerden işçilerin katılımıyla işçi sınıfına yönelik saldırılar, Ulusal İstihdam Stratejisi (UIS), 2014 bütçesi gündemiyle OSB-İMES İşçileri Derneği'nde 15 Aralık'ta bir toplantı gerçekleştirildi. Öncesinde ise toplantı gündemleri çerçevesinde hazırlanan bildiri Sarıgazi Demokrasi Caddesi'nde yapılan dağıtımla işçi ve emekçilere ulaştırıldı.

Toplantıda ilk olarak işçi sınıfına yönelik saldırıların yoğunlaştırıldığı, 2/3'si işçi ve emekçilerden kesintilerle oluşturulan devlet bütçesinin silahlı saldırıya ayrıldığı, asgari ücrette ise % 3'lük bir zammın reva görüldüğü belirtildi.

2009 yılında gündeme gelen UIS belgesinin içerdiği esnek çalışma yöntemleri, kiralık işçilik, bölgesel asgari ücret başlıkları tek tek açılarak patron-sermaye işbirliğiyle hazırlanan bu projenin “istihdamı artırma” bahanesiyle işçi ve emekçilere tam bir yıkım getirdiği dile getirildi. Patronların, çağrı üzerine, uzaktan çalışma, evden çalışma vb. esnek çalışma yöntemleriyle işçileri güvencesizliğe itmeye, işçi sınıfının kazanımlarını yok etmeye çalıştığı belirtildi.

Toplantıda söz alan işçiler saldırılar karşısında düşüncelerini ifade ederek fabrikalarda, atölyelerde, işçi havzalarında örgütlenmenin önemi üzerine durdular.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Trakya'da gençlik faaliyeti sürüyor!

Trakya Ekim Gençliği “Baskı ve gericiliğe diren, örgütlen!” şiarlı çalışmalarını sürdürüyor. Bu çerçevede ilk olarak “Reddediyoruz beyannamesi” Trakya Üniversitesi, Kırklareli Üniversitesi ve Namık Kemal Üniversitesi öğrencilerine ulaştırıldı. Ayrıca “Baskı ve gericiliğe diren, örgütlen!” şiarlı afişler yaygın olarak kullanıldı.

Çorlu'da DLB faaliyeti

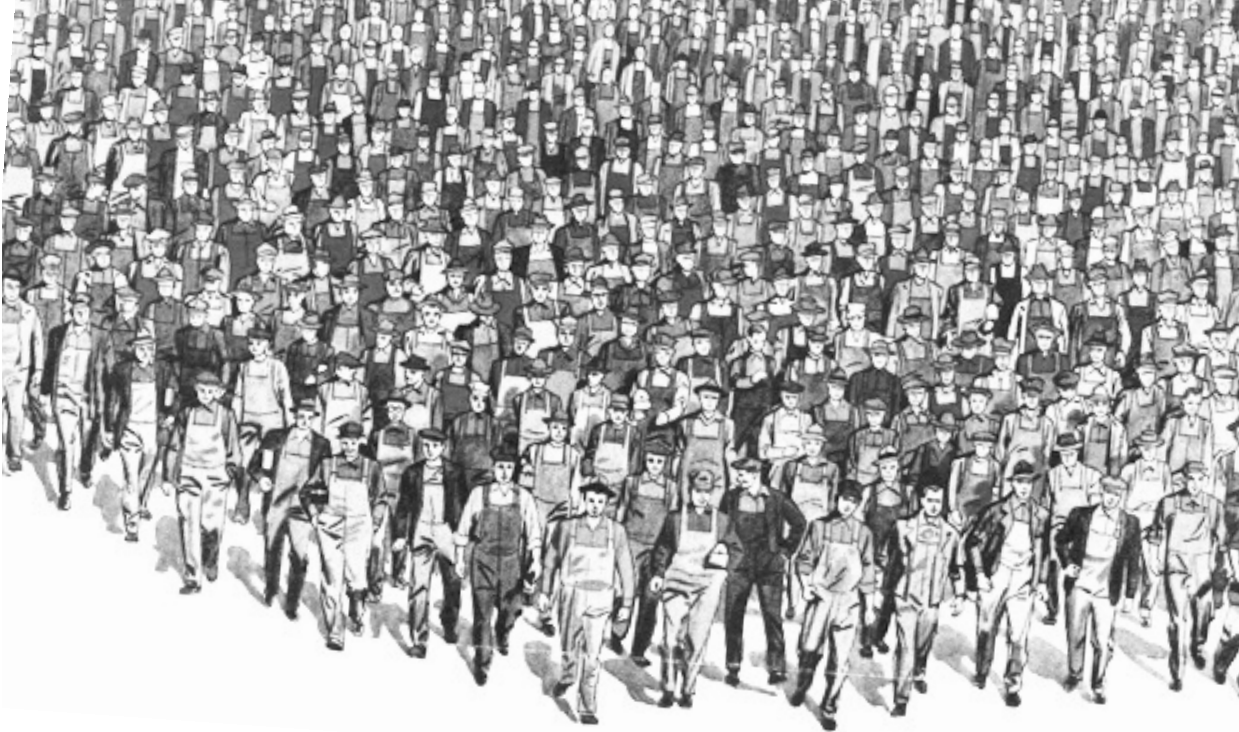
Çorlu DLB, son dönemde AKP-cemaat çatışmasından doğan dershaneler tartışmasına yönelik hazırladığı “Her düzeyde eşit, parasız eğitim!” başlıklı bildirileri Çorlu Endüstri Meslek Lisesi çıkışında öğrencilere ulaştırdı. DLB'liler dağıtım sırasında konu hakkında birçok öğrenciyle tartışma ve tanışma fırsatı buldu.

Ekim Gençliği / Trakya

Ankara'da devrimci sınıf faaliyetleri yoğunlaşıyor

Sınıf devrimcileri Ankara'da oluşturdukları işçi birlikleriyle sınıfın örgütlenmesi çabalarını büyütürken çalışmalarını yoğunlaştırıyorlar.

OSTİM-Batıkent İşçi Birliği kuruldu

Daha önce yapılan söyleşide düzenli olarak toplanma ve başta kıdem tazminatı olmak üzere hak gasplarına karşı sınıflı bilinçlendirme çalışmaları yürütme kararı alan sınıf devrimcileri 14 Aralık'ta yeni bir toplantı gerçekleştirdi.

İşçilerin örgütlü mücadele yürütmesinin önemine vurgu yapılan toplantıda, OSTİM Batıkent İşçi Birliği'nin kurulması kararı alındı.

Birliğin hedefleri, işçi sınıfının ekonomik talepleriyle birlikte sınıfa dönük hak gasplarına karşı sürekli ve sistematik bir mücadele hattının örülmesi, siyasal sorunların sınıfa taşınması, birliğin tüm bu mücadeleyi farklı sektörlerde çalışan işçilerin tabandan birliğini sağlayacak bir hatta yürütmesi olarak tanımlandı.

İşçilerin canlı verimli tartışmalar gerçekleştirdiği toplantıda, yapılması gereken ilk işin OSTİM ve İvedik'teki patlamalarda hayatını kaybeden işçilerin davasının takip edilmesi, direnişteki Hacettepe işçilerinin ziyaret edilmesi olduğu ortaya konuldu.

Sincan'da ücret toplantısı

Sincan İşçi Birliği, 15 Aralık'ta ücret gündemli bir toplantı örgütledi. Saat 18.00'de Emekli-Sen Sincan Şubesi'nde gerçekleşen toplantı Sincan İşçi Birliği adına yapılan sunumla başladı.

Sunumda kapitalizmin temel işleyiş yasalarına ilişkin kısa bir giriş yapılırken ücretin bu konuda ne anlama geldiği ifade edildi. Sonrasında ise genel olarak ücretlerin, özelde ise asgari ücretin nasıl belirlendiği anlatıldı. Asgari ücret gündemi üzerinden son dönem yürütülen tartışmalara vurgu yapılarak insanca yaşamaya yeten vergiden muaf bir asgari ücret için mücadele edilmesi gerektiği söylendi. Ayrıca patronların asgari ücrette 25 yaş sınırı ve Bölgesel Asgari Ücret dayatmalarına karşı da kararlı bir duruş sergilenmesi gerektiği ifade edildi.

Yapılan sunumun ardından ücret gündemi ve sınıf hareketinin mevcut durumu üzerine tartışmalar yürütüldü. Bu bölümde, sınıfın örgütlülüğünün güçlendirilmesi ve sendikaların durumları tartışılarak birliğin çalışma deneyimleri paylaşıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Kayseri'de devrimci sınıf çalışması...

Sermaye devletinin devrimci faaliyete yönelik saldırılarına rağmen, Kayseri İşçi Bülteni çalışanları faaliyetlerine devam ediyor.

Kayserili işçilerin kullandığı servis noktalarına bülten dağıtımı gerçekleştiriliyor. Belsin, Eskişehir Bağları gibi yoğun olarak kullanılan noktalarda yüzlerce bülten dağıtıldı.

Bu ay Kayseri İşçi Bülteni'nde Kayseri İşçilerin Birliği Derneği ve sınıf devrimcilerine yönelik baskılara karşı birlik çağrısı yer alıyor. Derneğin ve sınıf devrimcilerinin, dolayısıyla işçi sınıfının kendi mücadelesini sahiplenme çağrısı bültende işlendi.

Kızıl Bayrak / Kayseri

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Kartal'da bildiri dağıtımı

Kartal Belediyesi'nde çalışan kadrolu işçiler uzun süredir ikramiyelerini, taşeron işçiler de iki yıldır toplu sözleşmeden doğan sosyal haklarını, maaş ve sözleşme farklarını alamamaktadır. Bir süredir iş durdurma, yürüyüş ve basın açıklamaları ile haklarını isteyen belediye işçilerine Kartal Belediye Başkanı verdiği sözlerin hiçbirini tutmayarak gerçek yüzünü göstermiştir.

Genel İş Sendikası temsilcileri Ankara'ya giderek CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu ile görüşmüş fakat ordan da bir sonuç alınamamıştı.

Sınıf devrimcileri Kartal Belediyesi Fen İşleri'nde çalışan işçilere 17 Aralık akşamı iş çıkışında "Haklarımızı almak için fiili meşru mücadeleyi yükseltmeliyiz!" başlıklı bildiri dağıtımını gerçekleştirdi. Bildiride CHP'nin sermayenin has partisi olduğu çeşitli örneklerle anlatılırken, gücümüzün kendi ellerimizde olduğu vurgulandı. Sendikaların ileri taleplerini en önden sahiplenmeli, onun da geri tutum aldığı durumlarda yaptırım gücümüzü kullanmalıyız derken, haklarımızı alabilmek için fiili, meşru ve militan bir mücadele hattı izlemekten başka çaremizin olmadığı belirtildi.

Bildiri dağıtımına işçilerin ilgisi yoğun oldu. Bazı işçiler bu bildirileri belediyenin her yerine dağıtılması gerektiğini ifade etti.

Kızıl Bayrak / Kartal

MİB'den asgari ücret çalışması

Metal İşçileri Birliği, insanca yaşamaya yeten asgari ücret talebi ile imza standı açtı.

Ağırlıklı olarak işçilerin yaşadığı Emek'te açılan standda "İnsanca yaşayacak asgari ücret istiyoruz!", "Sadaka değil insanca yaşayacak asgari ücret!", "Sefaletle teslim olmayacağız!" dövizleri asıldı.

İşçi servis noktalarında açılan stand ile tekstil, petro-kimya ve metal işçilerine ulaşıldı. Onlarca işçi imza vererek tepkilerini dile getirdi. Standda işçilerle sohbet edildi.

Ayrıca metal işçilerine Metal İşçileri Bülteni'nin Aralık sayısı dağıtıldı. 16.00-23.00 vardiyasına giden ve gündüz vardiyasından çıkan Renault, Bosch, Tofaş, Coşkunöz, Major SKT, Rollmech, Sıla Teknik, Teknik Malzeme, Valeo, Martur, Karsan işçilerine bülten dağıtıldı.

Kızıl Bayrak / Bursa

Feniş işçilerinden coşkulu etkinlik

Feniş işçileri direnişlerinin 100. gününde “Feniş işçileri direniyor!” şiarıyla bir dayanışma gecesi gerçekleştirdi. Osman Hamdi Bey Kültür Merkezi’nde yapılan coşkulu etkinliğe yüzlerce kişi katıldı.

Feniş işçileri salona “Yaşasın sınıf dayanışması!”, “Birleşe birleşe kazanacağız!” ve “Feniş işçileri ile dayanışma gecesine hoşgeldiniz!” yazılı pankartlarını astılar. Etkinlikte “Zafer direnen işçilerin olacak!”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “Yaşasın Feniş direnişimiz!” sloganları coşkuyla haykırıldı.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu etkinliğin yapıldığı salona “Yaşasın Feniş direnişimiz! – Zafer direnen işçilerin olacak!” yazılı pankart ve sloganlarla girdi.

Etkinliği sunan Feniş işçisi dayanışma etkinliğine katılanları selamlayarak, 100 gündür kıdem tazminatları, ücretleri ve gelecekleri için direndiklerini ifade etti. Konuşmada iş cinayetine kurban giden Feniş işçisi Nizamettin Öngel anıldı, ailesine ve sınıf kardeşlerine başsağlığı dilendi.

Daha sonra etkinliğe katılan siyasi parti ve kurumların adları sayıldı. Ayrıca Yatağan, Punto, Cava, THY direnişlerine selam gönderildi ve “Direnişleri direnişimizdir” denildi.

BDSP dayanışma gecesi için yazdığı mesajda “Merhaba, hakları için mücadele eden, kazanana kadar buradayız diyerek fabrikayı işgal eden, sermayenin diktatörlüğüne karşı direniş bayrağını yükselten FENİŞ Alüminyum işçileri!” diyerek direnişçi işçileri selamladı. Mesajın devamında ise şunlar ifade edildi: “Direnişimiz tüm zorluklara rağmen kararlı bir şekilde devam ediyor. Direniş sürecinde dostu da düşmanı da net bir şekilde gördük. Unutmayalım arkadaşlar, hırsız patronun aç gözlülüğü Nizamettin

arkadaşımızın hayatına mal oldu. Hırsız patronların katil yüzlerini de direnişimizde gördük.” BDSP mesajı şu sözlerle sona erdi: “Eğer ki haklarımızı almak istiyorsak, Sedat Aloğlu’nun rahat nefes almasına ve devletin hırsız patronu korumasına izin vermememiz gerekiyor.”

İlk mesajların ardından Çelik-İş Gebze Şube Başkanı Şerafettin Koç konuşma yaptı. Koç konuşmasına Nizamettin Öngel’i anarak başladı ve 9 Eylül tarihinde Feniş Alüminyum’da üretime ara verildiğini ifade etti. Daha sonra Feniş’in sorunlarından bahseden Koç, patronun 1999 yılında siyasete girdiğini ve bu yolla ucuz krediler elde ettiğini söyledi. Bu kredilerin üretimde kullanılmadığını dile getiren Koç, 2001 kriziyle birlikte Feniş’te ücretlerin gecikmeye başladığını vurguladı. Ücret gecikmelerinin gün geçtikçe arttığını söyleyen Koç, ücretler haricinde fabrikada başka sıkıntı yaşamadıklarını iddia etti ve TİS dönemlerinde işçilerin haklarını koruduklarını dile getirdi.

Bu yılın 9 Eylül’üne gelindiğinde ise patronun üretimi durdurması üzerine fabrikayı işgal ettiklerini ifade eden Koç, Gebze ve İstanbul’un birçok yerinde eylemler yaparak seslerini duyurmaya çalıştıklarını sözlerine ekledi. Fabrikada emekliliğine 15 gün kalmış işçilerin olduğunu söyleyen Koç, bu süreçte kan kustuklarına ve birçok insanın patronun hırsızlığı ile hayallerinin yıkıldığına, işçilerin borç ve icralar ile uğraşmak zorunda kaldıklarına dikkat çekti.

Feniş’in büyük bir mücadele olduğunu ifade eden

Koç, Aloğlu’nun iflasından sonra işçilerin haklarının bankalar tarafından alınabileceğini ifade etti. Hukuki ve fiili mücadelelerinin sürdüğünü vurgulayan Koç, daha sonra devletin kendilerine yardım etmediğini, kendilerinin ise son vadede bu etkinliği düzenlemeye karar verdiklerini söyledi.

Koç’un konuşmasının ardından salondaki işçiler “Yaşasın sınıf dayanışması!”, “Her yer Feniş, her yer direniş!” sloganlarını haykurdılar. Ardından Eğitim-Sen’in etkinliğe yolladığı mesaj okundu.

Devamında Feniş işçilerinin mücadele sürecine ve görüşlerine yer verilen bir sinevizyonun gösterimi gerçekleştirildi. Ayrıca bir Feniş işçisinin çocuğu sahneye çıkarak Nazım Hikmet’in “Ellerinize ve yalana dair” şiirini okudu.

Şiir ve sinevizyon gösteriminin ardından sahneye çıkan sanatçı Yusuf Çelik, kendisinin de Feniş işçilerinin evladı olduğunu, sanatı ile mücadelenin yanında duracağını ve kazanana dek mücadelenin süreceğini ifade etti. Yusuf Çelik’in ezgileri tüm salon tarafından hep birlikte söylendi.

Daha sonra etkinliğin sunumuna devam eden Feniş işçisi kavgada arkadaşları olan kadınları selamladı. Direnişçi işçi yeni yıla Aloğlu gibilerin eğlence ile kendilerinin ise açlıkla, yoksullukla boğuşarak gireceklerini söyledi ve sahneye direnişçi Punto işçilerini çağırdı.

Punto işçileri adına gerçekleştirilen konuşmada Punto şirketinin deri piyasasında önemli bir yeri olduğunu ifade etti. Punto’da taşeronlaştırma saldırısının hayata geçtiğini söyleyen Punto işçisi 140 gün önce Deri-İş Sendikası’nda örgütlendiklerini bunun sonucunda işten atma saldırısının yaşandığını sözlerine ekledi ve işçilerin fire vermeden direnişi sürdürdüğünü söyledi. Punto işçisi konuşmasını Cuma günü yapacakları etkinliğe çağrı yaparak sona erdirdi.

Punto işçilerinin konuşmasının ardından salon direnişçi işçileri coşkulu sloganlarla selamladı.

Punto direnişçilerinin ardından program ağırlıklı olarak müzik dinletileri ile devam etti. Grup Abdal, Pendik PSAKD Müzik Grubu, kemençe sanatçısı Kemal Yılmaz ve Fırat Güneş sahnede yer aldılar. Pendik PSAKD Müzik Grubu’nun devrimci marşlarına salondaki emekçilerin büyük bir kısmı eşlik etti. Feniş Direnişçiler Korosu ise coşkulu bir şekilde Feniş Marşı’nı söylediler.

Müzyisyenlerin geceye katkıları salonda coşkuyla karşılandı. İşçiler ve yakınları müzik ile birlikte halaya durdular, horonlar teptiler.

Etkinlik Fırat Güneş’in Kürtçe ezgileriyle çekilen halayların ardından sona erdi.

Etkinlikten notlar:

* Başta CHP olmak üzere düzen partileri yaklaşan yerel seçimler dolayısıyla etkinliğe yoğun ilgi gösterdiler.

* Etkinliğe BDSP’nin yanı sıra Gebze İşçilerin Birliği Derneği, BİR-KAR, DAF, ÜİD-DER, DİP, VE KÖZ mesaj gönderdi.

Feniş işçileri yolaçmayı bekliyor!

Feniş direnişinin dayanışma gecesinde işçilerle direniş üzerine konuştuk. İşçilerin ortak görüşü direnişi eylemlerle sürdürmenin önemiydi. Feniş direnişçileri, dayanışma gecesinin ardından bir eylem planı hazırlanarak haklarını gasp eden patronu rahat bırakmamak için her yerde eyleme çıkmak gerektiğini ifade ettiler. İşçilerin görüşlerini sunuyoruz...

Hakan Şeyda: Direnişin bundan sonrasını düşünmek için öncelikle gece herkesin önüne konmuştu. Eylem kararları şimdiye kadar çıkmıyordu. Eylemsizlik direnişçi işçiyi uyuşturur. Gece bittikten sonra komiteden kararlar çıkartılıp eylemlere başlamak gerektiğini düşünüyorum. Seçimler bitene kadar yaptık yaptık. Yoksa sonrasında daha zor olacak. Etkinlik için epey bir uğraştık. Direniş süreci iyi gidiyordu ama biraz duraksadı. Bayram gelince

bayramı önüne koyuyorlar, yılbaşı gelince yılbaşı planı yapılıyor, bürokrat gelince bürokrasiyi önüne koyuyorlar. İşçiler de uyuyor. Bir bıkkınlık hali oluyor. Genelde fabrikayı gezdiğim için görüyorum, işçilerde karamsarlık var. Bu karamsarlığı aşabilmek için eylem yapılması lazım. Eylem olunca bir güven oluşuyor. Fabrikada durmakla bu işin olmayacağını genel olarak herkes söylüyor. Etkinlikten sonra bunun için bir şeyler planlayacağız.

Cemal Karaboya: Bundan sonraki süreçte patronu daha fazla rahatsız eden bir hareket olmalı diye düşünüyorum. Yoksa zaman geçtikçe direnişte kimsenin kalmayacağını, direnişin de anlamlı olmayacağını düşünüyorum. Yaklaşık 100 gün geçti. Bu süre içerisinde sesimizi duyurmamıza rağmen çok fazla bir şey değişmediğini gördük. Ama bundan sonraki günlerde bir şeylerin değişmesi için yapılması gereken çok fazla şey var. Bunları değerlendirmek gerektiğini düşünüyorum. Bundan sonraki eylemlerde patronun evinin önüne, Aloğlu'nun kumaş üzerine olan şirketinin önüne gidilmesi, Mecidiyeköy'de boşaltıldığı söylenen merkezi de kontrol ederek patronu her yerde rahatsız etmek gerektiğini düşünüyorum. Bu dayanışma gecesinin amacı insanları biraraya toplamak, sesimizi biraz daha yükseltebilmektir.

Rüstem Şentürk: Ulaştığımız herkese sorunu anlatmaya çalışıyoruz. Şu an iki bine yakın işyerinde buna benzer durumlar var. Ama kimsenin birbirinden haberi yok. Biz, burada sıkıntıyı nasıl birbirimize anlatabiliriz, diğerlerine nasıl ulaşabiliriz, nasıl bilinçlendirebiliriz diye çalıştık. Çünkü biz de eskiden bu sıkıntıları bilmiyorduk. Başına gelecek olanlar da bilmiyorlar. Ateş düştüğü yeri yakıyor. Onun için çalışan işçi kardeşlerimize bunu yaymaya, direnişi duyurmaya çalışıyoruz.

Bu süreçten kazanan işçi sınıfı olacak. Biz mücadelemizi sonuna kadar devam ettireceğiz. Bu süreçte diğer işçi arkadaşlarımızdan destek bekliyoruz ama bu bilinçle olacak bir destek. Bunun için kitle örgütlerine çok iş düşüyor.

İlhan Doğan: Bundan sonra süreci biraz daha hızlandıracağız. Birtakım eylem hazırlıklarını düşünüyoruz.

Bir işçi: Fabrikamızı terketmeyeceğiz. Her gün fabrikamızda bekleyeceğiz. Başka bir çare yok. Yeni eylem planları yapacağız. Aloğlu'nun sahibi olduğu diğer fabrikalara gidilecek. Evinin, firmasının önüne gidilecek. Bugüne kadarki dönemde protokol imzalandı. Arazisine haciz kondu. Fakat 2014'ün Mart ayına kadar dokunulmuyor. Bana göre patron tarafından işçileri yorma politikası uygulanıyor. Zaman ilerledikçe işçiler sıkılır, bunalır, dağılır diye düşünüyor. Sonuçta her şey işçide bitiyor. Zamanında patronun karşısında daha dik durulsaydı belki de bugün bu durumla karşılaşılmayacaktı. O an işler varken, çalışırken kimse fark edemedi. Ama işçiler kaybede kaybede öğrenecekler. Bundan alınacak dersler var. Şu an patronlar kafesteki kuşu izler gibi bizi izliyor. Biri bizi gözetliyor gibi. Bakalım ne yapacaklar diye. Ben şunu yaptım bir şey yapmadılar, ben bunu yaptım bir şey olmadı diye deneyerek izliyorlar. Ona göre başka fabrikalarda uygulayacaklar. Mesela biri diğerine ben bunu yaptım, bak 120 gün dayanabildiler, sonra bitti diyebilmek için izliyorlar. Dertleri bu. Ona göre sermaye tarafı olarak plan değiştirecekler.

Kızıl Bayrak / Gebze

BEDAŞ'ta direniş kazandı

BEDAŞ'ta Enerji-Sen'e üye oldukları için işten çıkartılan 5 işçi, Taksim'deki BEDAŞ Genel Müdürlük Binası önünde 35 günlük direnişin ardından işlerini geri kazandılar. 16 Aralık Pazartesi günü yapılan görüşmeler sonucu tekrar iş başı yapmaları yönünde mutabakat sağlanırken, işçilerin gerekli evrak eksiklerini tamamlayıp işlerine geri dönecekleri belirtildi.

İşçiler direnişleri boyunca şu eylemleri yapmışlardı:

* 13 Kasım'da BEDAŞ yönetiminin duyarsız tavrını protesto etmek için BEDAŞ Genel Müdürlüğü'ne pankart astılar.

* 14 Kasım'da BEDAŞ'taki sendika üyelerinin de katılımıyla Genel Müdürlük önünde kitlesel basın açıklaması gerçekleştirildi.

* 14 Kasım'dan beri her gün BEDAŞ Genel Müdürlüğü

önünde direniş sürdürüldü.

* 22 Kasım'da Atlantik Konseyi Enerji ve Ekonomi Zirvesi'nin yapıldığı The Grand Tarabya Otelinde eylem yaptılar.

* 3 Aralık'ta tarihi Galata Kulesi'nde Yatağan işçilerinin direnişini selamlayan bir pankart asma eylemi yaptılar.

* 5 Aralık'ta Çırağan Sarayı'nda düzenlenen Enerji Forumu'nda eylem yaptılar. Gözaltına alındılar.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Kadın İstihdam Paketi, esnek çalışma paketinin parçasıdır...

Haklarımız ve g mücadeleyi y

AKP iktidarının gündeminde **Kıdem Tazminatı**’nın fona devredilmesi yoluyla gaspı, **Özel İstihdam Büroları, Bölgesel Asgari Ücret** ve **Kadın İstihdam Paketi** saldırıları duruyor. Sermayenin başucu kitabı olan **Ulusal İstihdam Stratejisi (UİS)** ve **AKP’nin 61. Dönem Hükümet Programı**’nda “*üretimde maliyetlerin düşürülmesi ve verimliliğin artırılması*” hedefi çerçevesinde işçi ve emekçilerin düşük ücretlere mahkum edilmesi, kazanılmış hakların gaspedilmesi ve sömürünün daha da derinleştirilmesi amaçlanmaktadır.

Kuşkusuz ki, işçi ve emekçilere yönelik kapsamlı saldırılar yeni değil... 1970’lerden bu yana dünya ölçeğinde uygulanan neoliberal politikalar kapsamında işçi ve emekçilerin kazanılmış haklarının gaspına dönük kapsamlı saldırılar daha da derinleştirildi. 2000’lerin başından itibaren ise 4857 Sayılı İş Yasası denilen Kölelik Yasası ile başlayan süreçte işçi sınıfına yönelik saldırılar kesintisiz şekilde devam etti. Özelleştirme saldırıları ve birbiri ardına çıkan paket ve torba yasalarla bu saldırılar daha da pekiştirildi. AKP Hükümeti eliyle de son 12 yıldır azgınca hayata geçirildi.

Bugün sermaye sınıfının gündeminde olan ve hazırlıkları hızlandırılan Kıdem Tazminatı’nın gaspı, Özel İstihdam Büroları, Bölgesel Asgari Ücret ve Kadın İstihdam Paketi ile işçi sınıfının kazanılmış son haklarının elinden alınması, çalışma yaşamının bir bütün olarak esnekleştirilmesi, çalışanların güvencesiz ve kurlsız çalışmaya mahkum edilmesi amaçlanıyor.

Kadın İstihdam Paketi de bu bütünsel saldırının parçasıdır. Bu paket ile bir yandan kadınların doğurganlığını artırarak sermaye için uzun vadeli olarak ucuz işgücü ihtiyacının karşılanması hedeflenirken, aynı zamanda kadın emeğinden de en ucuz, esnek ve kurlsız çalışma ile en iyi şekilde yararlanılması hedeflenmektedir. **Özel İstihdam Büroları**’nın **Kadın İstihdam Paketi**’yle birlikte anılmasından görüldüğü üzere, esnek çalışma kadın emeğinin kurlsızca sömürülmesi üzerinden meşrulaştırılmak istenmektedir. **Toplumsal bir sorumluluk olan çocuk bakımı, bir kez daha kadınların üzerine yıkılarak kadınlar, ev ve aile sorumlulukları adına, güvencesiz bir çalışma yaşamına mahkum edilmektedir.**

AKP iktidarı eliyle bir süredir kadınların yaşamına dönük müdahaleler, kürtaj yasakları, 3 çocuk doğurulmasına dair vaazlar da bu saldırılardan bağımsız değildir.

Hal böyleyken, **Kadın İstihdam Paketi**, gündeme geldiği andan itibaren, sanki çalışan kadınlar düşünülüyor, kadınların hakları güvence altına alınarak kadın istihdamı artırılmak isteniyor görüntüsü çizilmekte, bunun için ardı ardına yalanlar piyasaya sürülmektedir. Ancak gelinen aşamada AKP iktidarı

eliyle öne sürülen yalanların ve kadınlara yönelik vaatlerin bir bir çöktüğünü ve gerçek amaçlarının tüm çıplaklığıyla gün yüzüne çıktığını görüyoruz. **Kadın İstihdam Paketi**’yle amaçlanan kadın emeğini alabildiğine sömürmek, kadınları düşük ücrete ve güvencesiz çalışmaya mahkum edecek bir çalışma sistemini hayata geçirmektir. **Sözde kadın istihdamını arttırmak hedefi ile öne sürdükleri bu saldırı paketini hayata geçirmeyi başardıkları koşullarda ise, kadını ve erkeği ile işçi sınıfını bugünkünden kat be kat beter bir kölelik düzeni beklemektedir.**

Paket yalanlar eşliğinde sunuluyor!

Yalan 1:

* Doğum izni artırılabilecek! Doğumdan sonra kısmi çalışmaya tam maaş!

Paketin en “cazip” maddelerinin başında doğum izninin artırılması ve kadınlara 2 yıl boyunca kısmi çalışma karşılığında tam maaş verilecek olması geliyordu. Ancak kazın ayağının öyle olmadığı çok kısa sürede anlaşıldı.

İlk önce 16 haftalık iznin 24 haftaya çıktığı söylendi, birden bire (gerçekte ise patronlardan gelen tepkilerin ardından) doğum izni 18 haftaya düştü. Ayrıca ilk başta doğum izninin ardından 2 yıl boyunca kadınların yarım zamanlı (öğlene kadar) çalışacağı, günün çalışmadığı bölümü olan öğleden sonraları için ücretinin ise devlet tarafından ödeneceği açıklandı. Şimdi ise ilk çocuk için 2 ay, 2. çocuk için 4 ay, 3. çocuk için 6 ay ücreti devletin ödeyeceği söyleniyor. Üstelik işçinin cebinden!!! Tasarıya göre, devlet doğum yapan kadınlar için ödemeyi İşsizlik Sigortası Fonu’ndan yapacak. Oysa İşsizlik Sigorta Fonu sözde işsiz kalan işçilerin yeni bir iş bulana kadar belirli bir süre gelirini belli bir düzeyde devam ettirebilmesi için kurulmuştu. Ancak işçilerin bu fondan yararlanması için sayısız kısıtlayıcı tedbir alan sermaye iktidarı, bu fonda biriken paraları da patronlara “teşvik” adı altında amacı dışında kullanmaktadır. Kaldı ki, Kıdem Tazminatı’nın fona devredilmesini öngören yasa tasarısı içinde İşsizlik Sigortası Fonu’nda patronların ödemesi gereken %2 oranındaki kesintinin %1’e düşürülmesi planlanıyor. Bu ise, İşsizlik Sigortası Fonu’nun ağırlıklı olarak işçilerden karşılanacağı anlamına geliyor.

Aynı zamanda yasa tasarısında, doğum izninin artırılmasına dayanarak kadınlar için günde 1.5 saat olan emzirme izninin gasp edilmesi de öngörüldü.

Yalan 2:

*Özel İstihdam büroları ile kayıtsız çalışan ev işçisi kadınlar kayıt altına alınacak, sosyal güvenceye kavuşmuş olacak.

UİS kapsamında gündemde olan esnek çalışma

paketinin temel başlıklardan birisi de Özel İstihdam Büroları. Modern birer köle pazarı olan işçi kiralama büroları, öncelikli olarak kadınlar üzerinden hayata geçirilmek isteniyor. Doğumun ardından yarım gün çalışan kadınların yerine öğleden sonraları, buralardan kiralanan kadınların çalıştırılması hedefleniyor. Böylelikle doğum yapan kadınların yerine istihdam büroları aracılığıyla işe alınan kadınların geçici, düşük ücretle ve güvencesiz çalıştırılacaklarını belirtmeye bile gerek yok!

Yalan 3:

* Kadınlar için kreş, kamu kurumlarına kreş zorunluluğu, Organize Sanayi Bölgeleri için kreş teşviki gelecek!

İşçi ve emekçi kadınların iş yaşamından uzak kalmasının başında çocukların bakım sorumluluğu geliyor. Çocuk bakımı toplumsal bir sorumluluk olarak değil, bizzat kadınların işi olarak görülüyor. Kadınların çocuk doğurmasını teşvik eden egemenler, çocukların bakımını da yine kadınların omuzlarına yüklemeyi amaçlıyorlar. Bunu da sanki kadınların yükünü hafifletecekmiş gibi kimi yalanlar eşliğinde yapıyorlar.

Öyle ki, geçtiğimiz yıllarda çıkartılan teşvik paketinde, kreş uygulaması 150’den fazla kadın işçinin çalıştığı işyerleri ile sınırlandırılmıştı. Ki, bunun da birçok işyerinde uygulanmadığı biliniyor. Aynı şekilde 16 Ağustos 2013 yılında çıkan “Gebe ve Emziren Kadınların Çalışma Şartlarıyla Emzirme Odaları ve Çocuk Bakım Yurtlarına Dair Yönetmelik” de mevcut yönetmeliğin devamı niteliğindedir.

Yine, kamu kurumlarına kreş getirileceğini söylerken de ikiyüzlü politikalarını sürdürüyorlar. Zira, 1 Ocak 2013 tarihinde Maliye Bakanlığı tarafından yayınlanan “Kamu Sosyal Tesislerine İlişkin Tebliğ” ile kreşlere kamu bütçesinden harcama yapılması yasaklanırken, kreşlerin kapatılmasının ya da özelleşmesinin önü açılmıştır.

Organize Sanayi Bölgeleri için kreş teşviki iddiasına dair bugüne kadar yansıyan tek veri, 10 ilde 10 OSB’de kreşin sermaye kuruluşları tarafından açılacağı ve aynı zamanda vergide indirimden faydalanacakları üzerinden ifade edilenlerdir. Böyle bir düzenlemenin yine asalak patronlara yarayacağı aşikar. Aynı zamanda bu kreşler açılrsa dahi (ki kreşlerin ücretsiz olacağına dair bir ibare bulunmuyor) sanayide çalışan kadın işçilerin çok küçük bir kısmına hitap edeceği, bu kreşlerden ancak “kurallı” çalışan kadın işçilerin faydalanabileceği görülmektedir.

Hükümetin bu konudaki son hamlesi ise, kadınlara ayda 300 TL kreş yardımı yapılacağı şeklindedir. Böylesi bir açıklama kreşlerin açılmasına dair tüm söylenenlerin yalanlanması anlamına geldiği gibi, verileceği iddia edilen “yardım”, mevcut kreş ücretlerinin çok çok altındadır. Dolayısıyla bu söylem

eleceğimiz için yükseltelim!

de yeni bir göz boyamadan başka bir şey değildir.

Yalan 4:

* Doğum karşılığında kadınlara vergi muafiyeti!

Kadın İstihdam paketi ilk gündeme geldiği günlerde verilen “müjde”lerden biri de doğum yapan kadına nakdi yardım yapılacağı yönündeydi. Ancak, geçtiğimiz günlerde 3 çocuk doğurana nakdi yardımın bütçeye fazla geleceği gerekçesiyle geri çekildiği haberlerine, 3 çocuk yapan kadınların gelir vergisinden muaf tutulacağı haberleri eklendi. Ancak halihazırdaki uygulamaya göre daha önce “vergi iadesi” biçiminde yapılan ödemeler “Asgari Geçim İndirimi” adı altında gelir vergisinden düşülüyor. Yani, 3 çocuklu bir asgari ücretli için gündeme getirilen vergi muafiyeti sadece ve sadece 12 ile 27 lira arasında... Yani 3 çocuk karşılığında kadınlara yapılacak teşvik 3 kuruş para!

Yalan 5:

* 3 çocuk yapan kadına erken emeklilik için borçlanma yapılacak!

Bugünkü yasalara göre zaten kadınlar en fazla 2 çocuk için çocuk başına 2’şer yıllık primlerini kendileri ödemeleri koşuluyla emekliliğe dahil edebiliyorlardı. Yasa tasarısına göre 3 çocuk için 6 yıllık borçlanma getiriliyor. Ancak burada da yine bir göz boyama söz konusu. Zira, mevcut yasalarda kadınlar için emeklilik yaşı 65. Kadınlar ne kadar prim ödemiş olurlarsa olsun 65 yaşına gelmeden emekli olamıyorlar. Aynı şekilde 6 yıllık prim tutarını ödeme yükümlülüğünün yine kadınların üzerinde olduğunu özel olarak belirtmek gerekir. Yasanın bütününe bakıldığında esnek çalışmanın çalışma yaşamına bir bütün olarak uygulanması kadınların kurallı, güvenceli işlerde çalışmasını ortadan kaldıracak gibi kadınların primlerini doldurmaları da olanaklı olmayacağı için emeklilik, işçi kadınlar için tek kelimeyle hayal olacak.

Yalan 6:

* Kamuda çalışan kadınlara 4 saatlik çalışma hakkı!

Yasa tasarısına göre kamuda kadınlar için her bir doğum için 5.5 yıl boyunca 4 saat kısmi çalışma getiriliyor. Uzun dönemdir kamu emekçilerine yönelik

güvencesizlik saldırılarının bir parçası olan kısmi çalışma, böylelikle kadınlar üzerinden meşrulaştırılmaya çalışıyor. Bunu, evden çalışma yöntemleri yaygınlaştırılarak, çalışan kadının yaşamının her saniyesinin patronun/devletin denetimine ve sömürsüne açık bir hale getirilmesi hedefi tamamlıyor. Sermaye sınıfı bu yöntemle ödemek veya gerekli hizmeti sağlamakla yükümlü olduğu yol ve yemek gibi giderleri de kendi üzerinden çalışanın sırtına yüklemiş oluyor.

Yalan 7:

Kadın İstihdam Paketi’yle amaçlanan kadın emeğini alabildiğine sömürmek, kadınları düşük ücrete ve güvencesiz çalışmaya mahkum edecek bir çalışma sistemini hayata geçirmektir. ...Oysa, kadını çalışma yaşamına dahil etmenin yolu bir bütün olarak işçi sınıfını esnek çalışma koşullarına ve dizginsiz bir sömürüye mahkum etmekle değil, kadını iki kez köleleştiren ev içi emeğin ve çocuk bakımının toplumsal bir sorumluluk olarak ele alınıp örgütlenmesi ile mümkündür.

* Doğum izninden geriye dönüşte iş garantisi sağlanacak!

AKP iktidarının sözcüleri, yasa tasarısı kapsamındaki bu maddeyi yeni bir kazanım gibi yansıtıyorlar. Oysa ki, 4857 Sayılı İş Yasası’na göre, kadın işçilerin gebelik ve doğum gerekçesi ile işten çıkarılmaları zaten yasak. Ancak bu yasağı dikkate alan tek bir patron olmadığı gibi, bu durumu denetleyen ve gerekli yaptırımları uygulayan bir devlet de ortada yok!

Kaldı ki, AKP iktidarı bu konuda İLO’nun (Uluslararası Çalışma Örgütü) Annelik Koruması Sözleşmesini (İLO C183) ısrarla imzalamıyor. Onun yerine Kadın İstihdam Paketi’ne eklediği bu madde ile ikiyüzlüce davranmaya devam ediyor.

Biz ne istiyoruz!

* Tüm çalışanlar için bir bütün olarak esnek çalışmayı,

güvencesizliği, kuralızsız çalışmayı getiren ve Kıdem Tazminatı’nın fona devrini, Özel İstihdam Büroları’nı, Bölgesel Asgari Ücret’i ve Kadın İstihdam Paketi’ni içeren yasa tasarıları gündemden çıkarılmalıdır.

* Esnek üretim, prim, parça başı, part-time, uzaktan çalışma vb. çalışma sistemleri ile birlikte taşeronluk sistemi yasaklanmalıdır. Belirsiz süreli çalışma temel çalışma biçimi olmalıdır. Tüm çalışanlar için iş güvencesi istiyoruz.

* Özel İstihdam Büroları kapatılmalıdır.

* İnsanca yaşamaya yeten, vergiden muaf asgari ücret.

* Tüm çalışanlar için genel sigorta (işsizlik, sağlık, kaza, yaşlılık vb.) olmalıdır. Sigorta primleri devlet ve patronlar tarafından ödenmelidir. Sosyal sigorta

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

kurumlarında işçi ve emekçi denetimi olmalıdır.

* Çocuk bakımı toplumsal bir sorumluluk olarak ele alınmalıdır. Tüm çalışanlar için kreş, ücretsiz bakım ve yardım sağlanmalıdır. Kapatılan tüm kamu kreşleri açılmalıdır.

* Doğumdan önce ve sonra kadınlar için 3’er aylık ücretli izin, bakım ve yardım! Kadın işçilerin kadın, ana ve çocuk sağlığına zararlı işlerde çalıştırılması yasaklanmalıdır.

* Kadın ve erkekler için teknik nedenlerle ya da toplumsal hizmetlerin gerektirdiği zorunlu durumlar dışında, gece çalışması (22.00-06.00 arası) yasaklanmalıdır. Zorunlu gece çalışmasında 4 saatlik işgünü ve artı ödeme yapılmalıdır.

* Çocuk gelinliğin ve çocuk işçiliğin önünü açan 4+4+4 eğitim sistemi derhal iptal edilmelidir.

* Toplumsal yaşamın tüm alanlarında kadın-erkek eşitliği sağlanmalıdır.

Kadın-erkek elele örgütlü mücadeleye!

Esnek çalışmayı, güvencesiz ve geleceksiz bir yaşamı dayatan Kadın İstihdam Paketi, işçi sınıfına yönelen esnek çalışma saldırısının temel bir parçasıdır. Bu paket, öncelikli olarak kadın işçileri güvencesizliğe mahkum etmekle birlikte, erkek işçileri de doğrudan etkilemektedir. Zira işçi sınıfının tamamını hedefleyen esnek çalışma uygulamaları kadınlar üzerinden meşrulaştırılmak istenmektedir. Dahası, kadının ev içi köleliğini süreklileştiren egemenler, bu paket ile birlikte bu gerçeğin de üstünü örtmeye çalışmakta, kadın işçi ile erkek işçiyi, ev kadını ile çalışan kadını da karşı karşıya getirmeye çalışmaktadır.

Oysa, kadını çalışma yaşamına dahil etmenin yolu bir bütün olarak işçi sınıfını esnek çalışma koşullarına ve dolaysız bir şekilde dizginsiz bir sömürüye mahkum etmekle değil, kadını iki kez köleleştiren ev içi emeğin ve çocuk bakımının toplumsal bir sorumluluk olarak ele alınıp örgütlenmesi ile mümkündür. Bu ise, işçi sınıfı için günlük çalışma sürelerinin kısalması ve insanca koşullarda yaşayabilmesi anlamına gelecektir. Ancak bu koşullarda ev içine hapsedilen kadınlarla birlikte milyonlarca işsiz de toplumsal üretimin ve yaşamın temel bir bileşeni haline gelebilecektir. Ne var ki, tek düsturu daha fazla kâr olan kapitalizm koşullarında bu mümkün değildir.

“Kadın İstihdam Paketi”, tam da bu nedenlerle çalışma yaşamını daha da esneksizleştirmeyi ve kuralızsız sömürüyü tek kural haline getirmeyi amaçlayan diğer saldırı gündemleri ile birlikte ele alınmalı, bu saldırı paketlerine bir bütün olarak karşı çıkılmalıdır. Bu ise, kadını ve erkeği ile işçi sınıfının insanca bir yaşam ve özgür bir gelecek mücadelesini büyütmesi ile mümkündür.

Emekçi Kadın Komisyonları

Köksüz bir yazarın kök arayışı-3

Küçük-burjuva milliyetçiliğinin yolunu düzlemek!

K. Toprak

TKP programı, “Bu çözülme ve tasfiye sürecinin karşısına anti-emperyalist bir emekçi yurtseverliğiyle dikilmeksizin Türkiye işçi sınıfının herhangi bir başka mücadele gündeminde ileri adım atması mümkün değildir”¹ tespitini yapıyor. Keza, küçük-burjuvazinin devrimci kanadı da, çözülme ve tasfiye sürecinden hareketle değil ancak bir anti-emperyalist bilinç ile birlikte “vatan” vurgusunu ön plana çıkartıyor. Bu iki tanımlamanın olduğu yer ise özünde aynı. Ekonomik özünden kopartılmış, daha çok emperyalist devletlerle siyasal ilişkilerde daha onurlu bir duruşu temsil eden bir “bağımsızlık” algısı.

Bugünün Türkiye’sinde büyük burjuvaziden böyle bir şey beklenemeyeceğine göre, geriye küçük-burjuvazi ile orta burjuvazinin sınırlı kesimleri kalıyor. *Devrimci küçük-burjuvazi* bu açıdan samimi de. O zaten işçi sınıfını halkın bir kesimi olarak ele alıyor ve kendisi de o geniş halk tanımlaması içerisinde bir siyasi konumlanışa sahip.

Peki, “Türkiye devrimi sosyalist karakter taşıyacak” diyen, işçi sınıfı iktidarını tek çözüm yolu olarak gösteren yazarımız ve geleneği için, “işçi sınıfının iktidara yükselmesi anlamında sosyalist devrimimizin üzerinde ilerleyeceği ana toplumsal kanal emperyalizme karşı mücadele, sosyalist devrimin önde gelen ideolojik temalarından biri de yurtseverlik ve bağımsızlık olacaktır”² demek, onları bu basit gerçekten kurtarmak için yeterli oluyor mu?

Biz olmadığını biliyoruz. Dünün devrim deneyimleri kadar bugünün Latin Amerika’sının anti-ABD’ci bağımsız ülkeleri de, Marksizm’in penceresinden bakıldığında, öyle olmadığını gösteriyor. Hatırlayalım, Marx ve Engels, Paris Komünü’nün ardından, proletaryanın “her gerçek halk devrimi”nde burjuvaziden devraldığı devlet aygıtını paramparça etme, yerine yeni tipte bir işçi devleti inşa etme sorumluluğu ile karşı karşıya olduğunu söylüyordu. Tam da bu yüzden, bugün, ne Venezuela ne de bir başkası, ne sosyalist ne de bağımsız bir ülke değil. Sadece *ekonomik bağımsızlık* açısından değil, aynı zamanda *siyasal bağımsızlık* açısından da. Örneğin Venezuela’da, kuşkusuz Türkiye’de olduğu gibi siyasal iktidara doğrudan direktifler vererek değil, ancak tam da burjuvazinin eski devlet aygıtı parçalanmadığı için ezilmeyen-ezilemeyen burjuvazinin eli ile ABD, Venezuela’nın iç işleyişine müdahale edebilmenin koşullarını yaratmaya çalışıyor, yaratabiliyor. Hem de Chavez iktidarının, diğer Latin Amerika ülkelerinin aksine, halkın geniş kesimlerinin etkin sokak gücü ile kurulmuş olmasına rağmen. Lenin, tam da bu yüzden ve yine Paris Komünü üzerine yazarken, “Bu iki çelişik amacın -yurtseverlik ve sosyalizm- bir araya gelmesi, Fransız sosyalistlerinin ölümcül yanılığını oluşturdu. (...) Ulusal aşığılanmanın sorumluluğunu burjuvazi taşısın! Proletaryanın işi, sosyalizm aracılığıyla emeği burjuvazi boyunduruğundan kurtarmak için savaşım vermektir”³ demiyor muydu?

Elbette buradaki vurgumuz anti-emperyalist mücadeleyi küçümsemek için değil. Fakat kapitalist

Kapitalist ilişkilerin egemen hale gelmiş bulunduğu bir ülkede, anti-emperyalist mücadele anti-kapitalist içeriğinden bağımsız ele alınamaz. Anti-emperyalizmi sözde proleter bir yurtseverlik sosuna bulamak, ara sınıfların siyasal sınıf ufkunu işçi sınıfına taşımak, onu bu yoldan burjuva ara katmanların eklentisi haline getirmek, böylece son tahlilde gerisin geri kurulu burjuva sınıf düzenine bağlamak demektir.

İlişkilerin egemen hale gelmiş bulunduğu bir ülkede, anti-emperyalist mücadele anti-kapitalist içeriğinden bağımsız ele alınamaz. Anti-emperyalizmi sözde proleter bir yurtseverlik sosuna bulamak, ara sınıfların siyasal sınıf ufkunu işçi sınıfına taşımak, onu bu yoldan burjuva ara katmanların eklentisi haline getirmek, böylece son tahlilde gerisin geri kurulu burjuva sınıf düzenine bağlamak demektir.

Cepheleşme çağrısı ne anlama geliyor?

Her ne kadar proleter sosu ile yoğrulsa da, yurtseverliğin aslında **küçük burjuva milliyetçiliğine** dayalı bir ara sınıf konumu olduğu yeterince açıktır. Peki, bu konumun pratik-politik sonuçları nasıl şekilleniyor? Bu açıdan, yazarımızın geleneğinin cepheleşme politikasını ve çağrısını ele almakta fayda var.

Cepheleşme politikası, TKP tarafından Haziran günlerinin çok öncesinde piyasaya sürülmüştü. İlk etapta *Yurtsever Cephe* üzerinde kendi örgütsel zemininde denemesini yaptığı bu adımı, daha sonrasında genelleştirilmiş bir politika haline getiren TKP, MK üyesi yazarımızın röportajı ile yaptığı gerekçelendirmede şunları söylüyordu: “Karşımızda bir Türkiye tablosu oluştu. Bu tabloya kafa tutacak, ona direnecek, nihayetinde onu değiştirebilecek toplumsal

kaynaklar da var Türkiye’de. Önemli olan bu toplumsal kaynakları bir güç haline getirip, harekete geçirmek.”

Böylece, bugüne kadar hemen her kesim tarafından yapılan kitlesel birleşik mücadele ihtiyacına bir vurgu da yazarımız cephesinden eklenmiş oluyordu.

Muhtemeldir ki, Haziran günleri, bu politikanın ne kadar doğru ve yerinde bir politika olduğu konusunda yazarımızın içini ferahlatmış, onun bu politikaya daha büyük bir şevkle sarılmasını sağlamıştır. *İki yıldır tamamlamamış* kitabını tam da Haziran günlerinin ardından hızla tamamlamasının ve kapağında elinde ay yıldızlı bayrakla poz veren bir TKP’linin fotoğrafı ile birlikte piyasaya sürmesinin daha açıklayıcı başka bir nedeni olmasa gerek. Ancak Haziran günleri ile gözleri kamaşan, onu kendi söylediklerinin bir doğrulaması sayan tek başına yazarımız olmadığını daha önce söylemiştik. Yazarımız ile aynı sınıfsal kökenden beslenen kimileri de aynı Haziran günlerini kendi sınıf teorilerinin bir doğrulanması olarak görüyor, kendi tasfiyecilik ideolojilerine dayanak noktası haline getirmeye çalışıyorlar.

Yazarımız ise benzer bir tutumu bir başka cepheden sergiliyor. Haziran günleri ile kendisini açık bir şekilde hissettiren laik duyarlılık, onun burjuva aydınlanmacı kimliğini pekiştirmekle kalmıyor, aynı zamanda, bu laik duyarlılığın temel bir toplumsal

dayanağı olan Kemalist çizgi ile bütünleşme arayışına yöneliyor.

Elbette bu açıdan söylenecek çok söz var. Ancak biz *cepheleşme politikası* üzerinden devam edelim. Bildiğimiz kadarıyla, cepheleşme çağrısının politik içeriğine ilişkin şu ana kadar kamuoyuna deklare edilmiş herhangi bir metin yok. Her ne kadar “sosyalizmin merkezde durduğu bir cephe” ihtiyacı olarak vurgulansa da, yazarımız tarafından aynı röportajda dile getirildiği biçimiyle bunun bir solda birlik çağrısı olmaması, kamuoyuna yapılmış bir çağrı olması nedeni ile işin bu kısmını anlamak kısmen mümkün. Ortada, cepheleşme çağrısının çerçevesine ve ilkelerine ilişkin bir metin olmadığına göre, bize bu çağrının somut muhatapları üzerinden yorum yapmak kalıyor. Zira her ne kadar cepheleşme çağrısı, *protokoller bir çağrı değil kamuoyuna yapılmış bir çağrı* olsa da, yazarımız aynı röportajında *daha öncesinden de belli bir hukuklarının bulunduğu* Halkevleri, ÖDP ve EMEP yönetimleri ile çağrılarını daha öncesinden paylaştıklarını ifade ediyor. Yani özünde topluma yapılmış bir çağrı olsa da, yapılan çağrının siyasal plandaki ilk muhatapları, hiç de şaşırtıcı olmayan bir şekilde bu çevreler oluyor.

Yani, tek çözüm yolu olarak işçi sınıfı iktidarını gösteren, tüm siyasal konumlanışını emperyalizm gerçekliği ile birlikte ele alan ve tabii ki “*burjuvazi ile araya kesin ayırım çizgileri*” koyan TKP için, bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da, özellikle yerellerde *CHP solculuğu* ile her türlü ilkesiz ilişkinin içinde olan Halkevleri, bugün kendisini kısmen arındırmış olsa da içinde *Avrupa Birliği’ni demokrasi havarisi ilan eden* unsurları ile ÖDP, ve *emperyalizmden medet uman* Kürt orta burjuvazisinin kuyruğundan ayrılmayan EMEP, ortak bir cephede yola devam edilecek temel siyasal özneler olarak bir kez daha dile getirilmiş oluyor. Sadece bu kadarı ile sınırlı kalsa, Haziran günlerinde de ortak bir tutumla militan halk direnişinin önüne geçmeye çalışan bu güçlerin ittifakına *eşyanın doğası* deyip geçebiliriz. Ancak bu kadarla sınırlı olmadığını 29 Ekim mitinginde bir kez daha gördüğümüz için artık daha rahat konuşabiliriz.

Bu çağrının bir diğer toplumsal dayanağını ve doğal olarak siyasal muhatabını, 29 Ekim mitinginde kürsüden mesajları okunan ulusal CHP milletvekilleri oluşturuyor. Bu kesimler aslında geçmişten beri, yazarımızın ve geleneğinin göz kırptığı, dirsek teması içinde olmak için çaba sarf ettiği kesimler. Ancak Haziran Direnişi’nin sarsıcı atmosferinde özellikle *yazarımızın ve geleneğinin de yaşam alanı olan orta sınıf yarı-aydın kitlenin yaşadığı merkezlerde* belli bir düzeyde kendisini hissettiren Kemalist laik kitle, onun pragmatist hesaplarla gözünü buraya dikmesine neden olduğu gibi, bu kesimler ile kurulacak daha güçlü bir ittifak arayışına da zemin hazırlıyor.

“Sosyalizmin merkezde durduğu bir cephe” nasıl kurulur?

“Emperyalizmin tahakkümünü güçlendiren her

gelişme son tahlilde gericedir. Bundan, emperyalizme karşı ulus devletin, hangi sınıfsal aidiyete sahip olursa olsun, savunulması gerektiği sonucu çıkmamalı. Birçok örnekte, emekçi sınıfların mücadelesi, o kritik uğrağı kendi lehine çevirmek isteyen emperyalist ülkelerin müdahalesiyle eşzamanlı yükselecektir. Önemli olan inisiyatif ele geçirmeye çalışmak, işçi sınıfı hareketinin bağımsızlığını savunmak ve antiemperyalist bir konumlanıştan asla taviz vermemektir.”⁴

Yazarımızın kitabından aldığımız bu pasaj, onun cepheleşme politikasına yaklaşımı için temel bir veri oluşturuyor. O bu yaklaşımı başka vesilelerle “*sosyalizmin merkezde durduğu bir cephe*” vurgusu ile de ifade ediyor. Doğal olarak komünizm adına konuşurken başka şeyler söyleyebilmek mümkün değil. Ancak önemli olan bunun altının nasıl doldurulacağı.

Her şeyden önce, “sosyalizmin merkezde durduğu bir cephe”, ancak toplumsal planda işçi sınıfının merkezde durduğu bir cephe biçiminde hayat bulabilir. Bunun ise ilk koşulu, işçi sınıfının bağımsız bir politik odak ve toplumsal güç olarak siyasal sahnedeki yerini almasıdır. Yani, öncelikle modern sanayi proletaryası üretim birimleri temelinde örgütlenip (*burada kesinlikle sınıf çatışmasını dar üretim birimine sıkıştıran bir yaklaşımdan bahsetmiyoruz. Tam tersine bu temelde bağımsız bir sınıfsal duruş ve iktidar bilincine vurgu yapıyoruz*) harekete geçmeden bunu başarabilmek hiç de kolay değildir. Hatta tam tersine böyle bir tablo içinde *işçi hareketinin bağımsızlığını savunarak inisiyatif ele geçirmeye çalıştığınız ve eylem birliğinin ötesine taşıdığınız her ittifak denemesi, kaçınılmaz bir şekilde inisiyatif karşı tarafa*

kaptırmanız sonucunu doğuracaktır. Örneğin, biz 29 Ekim mitinginde CHP milletvekilleri ile girdiğiniz dirsek temasının hiç de sizin umduğunuz ve beklediğiniz sonuçları yaratacağını sanmıyoruz. Tam tersine, eğer o güne kadar yeniden bir kitle hareketi patlamazsa, önümüzdeki yerel seçimlerde de sinamasını yapacağımız gibi, legalist-parlamentarist hesaplarınızın bir ürünü olan bu tutum kitlelerdeki “*Hele şu AKP’yi bir gönderelim de gerisine sonra bakarız!*” algısını güçlendirmekten başka bir sonuç üretmeyecektir.

Oysa kitle hareketinin kendine özgü bambaşka dinamikleri vardır. Kuşkusuz, hiçbir bir devrim olmayan, ancak yeni bir isyanlar döneminin başladığının yalın bir

kanıtı olan Ortadoğu’daki halk hareketleri, bu dinamiklerin bariz bir kanıtıdır. İlk uğrağında emperyalistler tarafından kısmen kontrol altına alınabilen ve yazarımızın kolayca bir emperyalist proje olarak niteleyip küçümsediği bu hareketler, bugün örneğin Mısır’da hala da barındırdığı çok ciddi zaafılara rağmen bu emperyalist projenin piyonu olan İhvan’ı silip süpürmektedir. Karşısına dikildiği AKP’nin özbeöz kardeşi olan İhvan’ın yediği bu tokat karşısında ise, yazarımız en küçük bir söz dahi söyleyemiyor.

Burada Ortadoğu’daki halk hareketlerine dair yaptığımız vurgunun özel bir önemi var. Zira homojen ve saf bir devrim olmadığına-olmayacağına göre, kitle hareketlerinin kendine özgü dinamiklerini kavrayamadığınız oranda, o heterojenlik içinde Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

kaybolup gidersiniz. Kendinizin de bir ara sınıf konumunda bulunduğunuz gerçeği bir tarafa, işçi sınıfı adına attığınız her adım sizi gerçek sınıfsal konumunuz ile yüzyüze bırakır, onun gereklerini yerine getirmeye zorlar.

Haziran ateşinde sinanmak

İşte bu gerçek, bugün yazarımız ve geleneği şahsında artık çok daha çıplak bir şekilde karşımızda duruyor. Zira Haziran günleri tek başına Türkiye toplumunun üzerine serpilen ölü toprağını söküp atmakla kalmadı. Aynı zamanda, işçi sınıfına ve emekçi kitlelere kiminle nereye kadar yürüebileceğini de gösterdi. Açık ki toplumsal devrimin ilk öncü sarsıntısında böylesine tökezleyip savrulan -basit bir örnekle bugüne kadar utangaçça geçiştirmeye çalıştığı *bayrak krizini* kapaktan yaptığı jestle çözmeye çalışan-yazarımız için önümüzdeki günlerin kitle mücadeleleri ve toplumsal çalkantıları çok daha büyük savrulmalara gebe.

“*Devrimci bir altüst oluşa olabildiğince berrak bir programla girmek, sonra somut koşulların gerektirdiğini yapmak gerekir*”⁵ diyen yazarımızın programının *küçük-burjuva milliyetçi* içeriği artık Haziran Direnişi’nin de sinamasından geçerek bir kez daha ortaya çıkmıştır. “*Somut koşulların gerektirdiği*” tarzda davranmanın onu nereye sürükleyeceğini söylemek için ise sözü kendisine bırakalım: “*Demem odur ki, bazen burjuvazinin bir kesimiyle ittifak kendisini dayatır, bundan kaçmak imkânsız hale gelebilir.*”⁶ Artık hiçbir önlem onu bu sürüklenişten kurtaramaz.

Bitirirken, “*Siyasette yurtseverlik, pivot ayağınızı sağlama alma, onunla zemine sıkı sıkı basmaktır*”⁷ diyen yazarımıza bir kez daha Kautsky’yi hatırlatalım! “Marksizm papası” sıfatı ile büyük bir onur ve prestij sahibi olan Kautsky, “*proleter yurtseverlik*” kavramını yazarımızdan çok daha önce formüle etmiş, pivot ayağını sağlama almaya çalışmıştı. Gelin görün ki o, bastığı zemin çürük olduğu için, ihanetin çamuruna batmaktan, tarihe bir döne olarak geçmekten kurtulamadı!

¹ TKP Programı, s. 5

² TKP Programı, s. 5

³ Lenin, Komün Dersleri, Sol yay. s. 54

⁴ age, s. 130–131

⁵ age, s.119

⁶ age, s.119

⁷ age, s.9

Burjuva siyaset sahnesinde gelişmeler ve reformist solun seçim heyecanı

Kokuşmuş sistemi mezara gömmek, köleliğe ve gericiliğe mahkûm edilen emekçi kitlelerin, devrimci sınıf partisinin yükselteceği bayrak altında sosyalizm uğruna mücadeleyi yükseltmeleriyle mümkün olacaktır.

Yerel seçimlere 3 ayı aşkın bir süre olmasına rağmen, ülke seçim atmosferine girmiş bulunuyor. Neredeyse her sokakta burjuva partilerin aday adaylarının afiş veya pankartlarına rastlamak mümkündür. Özellikle rantın yoğun olduğu bölgelerde her partiden onlarca aday adayı bu rantı ele geçirebilmek için canhıraş bir çırpını içerisindeler. Salt bu çırpınılar, yerel yönetimlerin nasıl bir rant kapısı olduğunu açıklamaya yetiyor.

Rant kavgasının yanı sıra, seçim atmosferinin bu kadar erken hissedilmesine neden olan başka olgular da var.

Haziran Direnişi'nin sarsıcı etkisi altında, burjuva siyasetinin AKP hükümeti şahsında yaşadığı tıkanma, sistemi kurtarmak için yeni alternatifler yaratma arayışını gündeme getiriyor. Dinci-gerici AKP-cemaat koalisyonunun, tarafların kılıçları çekip sahaya inmesiyle çatırdamaya başlaması, bu arayışı daha da önemli hale getiriyor.

Çatışma şiddetlenmeden önce gerçekleşen Kemal Kılıçdaroğlu'nun Amerika ziyareti ve Gülen Cemaati ile dirsek temasına girmesi, burjuva siyaset sahnesindeki alternatif arayışının dışı vurumu oldu. Bu ziyaretin hemen ardından, AKP-cemaat koalisyonunda yaşanan kırılmanın temel bir önemi bulunuyor. Zira burjuva siyaset sahnesi, kirli hesaplaşma, yolsuzluk batağına saplanan bakan çocukları ile AKP'li belediye başkanlarının gözaltına alınmasıyla sarsılırken, yerel seçimler de yaklaşıyor.

Demek oluyor ki, 30 Mart 2014'te gerçekleşecek yerel seçimler, geçmiş dönemleri kat be kat aşan bir politik atmosferde gerçekleşecek. Seçimler, kitlelerdeki politik duyarlılıkların yükseldiği bir dönem anlamına gelse de, içinden geçtiğimiz dönemde, Haziran Direnişi ile yükselen politizasyon, burjuva siyaset arenasındaki çatışmalarla birlikte güçlenmeye devam edecek.

Ancak sonucu belirleyecek etkenler, sadece burjuva siyasal cephede yaşanması muhtemel sarsıcı gelişmeler olmayacak. Bu gelişmeler burjuva partilerin kendi aralarındaki dalaşlar açısından önem taşısa da, gerçek sonuç, Haziran Direnişi ile sokağa dökülen milyonların, burjuva siyaset arenasındaki tıkanmayı ne derece kavrayabileceği, başka bir ifadeyle bir kez daha kendi gücüne güvenerek alanlara çıkıp talepleri uğruna direnmeleri ile belli olacaktır.

Durum böyle olmasına rağmen, burjuva siyaset arenasında yaşanan tıkanmanın, reformist solu seçim heyecanının içine çektiği gözlenmektedir. Kendisine burjuva siyaset arenasında yer açabilmekten başka bir şey düşünmeye muktedir olmayan reformist sol, zaten daha Haziran Direnişi'nin sarsıcı günlerinde seçim hesabı yapmaya başlamış, milyonların sokağa döküldüğü halk hareketini yerel seçimler için bir dolgu malzemesi yapma, yani ondan kendi parlamentarist hesapları uğruna rant devşirme çabasına girmişti.

Bu tablo 15 Aralık günü reformist cephede biri Ankara'da, diğeri İstanbul'da gerçekleştirilen iki toplantı ile artık alenen karşımızda duruyor.

Haziran günlerinde en pespaye sınavı veren SİP-TKP, 15 Aralık'ta Ankara'da gerçekleştirdiği toplantı ile bir süredir hazırlıklarını sürdürdüğü "Sol Cephe"nin kuruluşunu ilan etti. Her ne kadar seçime endeksli bir cephe olmadığı söylene de, gerçekleştirilen toplantıdan yansıyanlar "Sol Cephe"nin önüne koyduğu en temel hedefin yerel seçimler olduğunu gösteriyor. Sol seçeneği güçlendirmek adına sergilenen pratik ise, burjuva siyaset sahnesinde yaşanan tıkanma ile birlikte AKP'nin boşaltacağı alanı doldurma çabasında olan CHP'nin boşaltacağı "burjuva sol" zemini doldurabilme çabasından ibaret.

Bu durum, CHP'ye yöneltilen temel eleştirinin Mustafa Sarıgül ve Mansur Yavaş gibi gerici isimlerin aday olarak gösterilmesi üzerinden yapılmasından anlaşıldığı gibi, bizzat Kemal Okuyan'ın konuşmasında CHP'yi eleştirmenin yerinin "Sol Cephe" olmadığını söylemesi üzerinden de anlaşılıyor. 3 CHP milletvekilinin de katıldığı bu toplantıda program ve ilkelerin esnetilebileceği üzerinden yapılan tartışmalar ise "Sol Cephe"nin "sosyalizmin merkezde durduğu" bir cephe değil, ancak ve ancak emperyalist-kapitalist sistemin bugün temel bir ihtiyacı haline gelen "burjuva sol muhalefet" rolünü oynayabileceğini gösteriyor. Bu tablo, özellikle Haziran günlerinden beri çok daha yoğun bir şekilde CHP içindeki ulusalcı tabana oynayan İP çetesinin göz diktiği bu alana SİP-TKP'nin de göz dikmeye heveslendiği anlamına geliyor.

Geçtiğimiz günlerde partileşerek seçim hazırlıklarını belli bir aşamaya taşıyan HDK ise, aynı gün İstanbul'da "Demokrasi ve Barış Konferansı" üzerinden "Barışı ve Demokrasiyi yerelden kurmak" başlığı ile bir toplantı gerçekleştirdi. Merkezde Kürt

hareketinin durduğu bir organizasyon olarak HDP kuşkusuz, SİP-TKP gibi CHP'ye ve Kemalist geleneğe göz kırpmadı. Ancak o da, başka bir cepheden Haziran Direnişi'nin ardından logosunu "Gezi Ağacı" ile değiştirmesinde olduğu gibi direnişin ruhunu kendi düzen içi hesaplarına malzeme yapma yoluna gitmiş oldu. Yerel yönetimlere yönelik temel eleştirisini bu yönetimlerin üzerindeki merkezi vesayet üzerinden ortaya koyan "Demokrasi ve Barış Konferansı" da, Kürt hareketinin politikaları ile uyumlu bir şekilde tutumunu "özerk yerel yönetimler" üzerinden gerekçelendirmiş oldu. Böylece geçmiş yıllardaki seçim platformları ile benzer bir platform ortaya koyan Kürt hareketi eksenindeki HDP de, özellikle İstanbul'da Sırrı Süreyya Önder üzerinden kendisine burjuva siyaset sahnesinde temel bir yer açmaya çalışıyor.

Bunlar, yerel seçimlerin yakıcı bir şekilde gündeme girdiği ilk anlarda ortaya çıkan tablolar. Açık ki önümüzde günler ve haftalar, burjuva siyasetinde yer edinebilmek için bu kadar hevesli olan reformist solun gerçek kimliğini ele veren sayısız olaya tanık olunacaktır.

Oysa Haziran'ın çağrısı başkadır. Haziran, her gün emeği gasp edilen işçi sınıfına, evin kölesi ve ucuz işgücü olarak görülen kadınlara, geleceksizliğe mahkûm edilen gençliğe, kimliği inkâr edilen Kürt halkına ve Alevilere bir savaş çağrısıdır.

Tüm dünyada olduğu gibi Türkiye'de de kapitalizm, ömrünü çoktan doldurmuştur. Bu kokuşmuş sistemi mezara gömmek ise, işçi sınıfı başta olmak üzere, kapitalist-emperyalist sistemin köleliğe ve gericiliğe mahkûm ettiği emekçi kitlelerin, devrimci sınıf partisinin yükselteceği bayrak altında sosyalizm uğruna mücadeleyi yükseltmeleriyle mümkün olacaktır.

AKP'nin hevesleri ve Libya ordusunun eğitimi

Güçlü emperyalist savaş karşıtı hareket örülebilirse sermaye hükümetinin emperyalistlerin hizmetindeki politikaları boşa düşürülebilir. Ezilen halklara karşı jandarmalığa soyunanların bölgeyi savaş üssüne dönüştürmesi durdurulabilir.

Geçtiğimiz hafta Libya ordusundan 3 bin asker Türkiye'de "iç güvenlik" eğitimi almak için Isparta Eğirdir'deki İç Güvenlik Eğitim ve Tatbikat Merkezi Komutanlığı'na geldi. Eğitim programının 14 hafta süreceği açıklandı. Libyalı askerlere, 14 haftanın ardından düzenlenecek tatbikat ve mezuniyet töreni ile sertifika verileceği belirtiliyor.

Libya'da Kaddafi'nin devrilmesinin üzerinden iki yıl geçmesine rağmen, kurulan yeni merkezi yönetimin ve ordunun çok sınırlı bir alanda etkinliği bulunuyor. Libya'nın genelindeyse milis grupları, aşiretler söz sahibi. Libya askerlerine verilecek eğitim, bunun aşılması için atılan adımlardan biri olarak görülüyor.

Kirli savaş yöntemleri öğretilecek!

Emperyalistlerin bölgedeki taşeronu Türk sermaye devleti, on yıllardır Kürt halkına karşı hayata geçirdiği kirli savaş yöntemlerini şimdi Libya ordusuna aktaracak. Eğitim için seçilen İç Güvenlik Eğitim ve Tatbikat Merkezi Komutanlığı Kürt illerinde konuşlandırılan askerlerin yoğunluklu olarak eğitildiği yer. Libya askerleri için buranın tercih edilmesi elbette tesadüf değil. "İç güvenlik" diye tanımlanan baskı ve şiddet politikaları bu merkezde geliştiriliyor ve askerlere öğretiliyor. İç Güvenlik Eğitim ve Tatbikat Merkezi Komutanlığı, "Terörle mücadele edecek" tüm askeri personelin eğitimden geçirildiği birlik olarak tanınıyor.

Şimdi Libya ordusunun milis gruplarına, kabilelere karşı "iç güvenlik" için gireceği çatışmalarda Türk ordusunun dersleriyle hareket edilecek. Artık ilk elden öğretileceklerin köy yakmalar, ajanlaştırma, köy halkına yönelik katliamlar, gözaltında kayıplar olacağı tahmin edilebilir.

Türk sermaye devletinin bu tarz eğitimleri elbette ilk kez hayat bulmuyor. Hatta bizzat Libya'da Kaddafi dönemi sırasında ülkedeki işbirlikçi güçlerin ilk düzenli ordu ve baskın eğitimleri 'Emekli Özel Harekat' subayları eliyle verilmişti.

Libya Ulusal Geçiş Konseyi'nde Haberleşmeden Sorumlu Komutanı Mustafa El Mecbri ve konseyin Bingazi Komutanı İbrahim El Brigti'den Türk askerlerinin verdiği eğitimlerden son derece memnun kaldıkları yansıdı. El Mecbri Kabilesi'nin liderlerine bağlı gönüllü gruptakiler ile birlikte yaklaşık 3 bin işbirlikçi çete askerine verilen 'stratejik destek' eğitimiyle, cephede nasıl hareket edileceğinden şehir içindeki bina operasyonlarına kadar birçok savaş taktığının öğretildiği ifade edilmişti. Eğitimi veren özel hareketçilerden biri eğitim görevini "terörle mücadele" konusunda uzun süre görev yapması vurgusuyla şöyle ifade ediyordu: "Eğitim kapsamında şehir içindeki özel güvenlik kontrolleri için yani güvenlik aramaları ve araç aramaları için uygulamaları tarif ettik. Şahıs aramaları için de güvenlik amaçlı bu eğitimi verdik."

O dönem ordu için disiplin ve temel eğitim sınırında gayri resmi yollarla yapılsa da Türk sermaye devletinin emperyalistler eliyle çizilen rollerine bir örnekti. Şimdi Libya'da ikinci eğitimle işbirlikçiler yeniden düzenleniyor.

Bosna'dan Afganistan'a, Libya'dan Suriye'ye...

Türk sermaye devleti emperyalistlerin bir dizi işgalinde benzer görevleri üstlendi. İşgalde sıcak çatışmalar tamamlandıktan sonra geri güvenlik hizmetleri, 'barış gücü' görevleri, eğitim, sağlık, lojistik konumlar vb. gibi ikincil roller üstlenildi. Bu elbette sermaye devletinin aktif vurucu güç olarak konumlanmak istememesinden değil emperyalistlerin çıkar hesaplarının bir sonucu olarak uygulanmaktadır. Bosna işgalinde, Afganistan'da, Libya'da verilen görevler bu açıdan birbirine paraleldir.

Türk sermaye devletinin gelinen yerde emperyalist savaş ve işgallerden daha fazla pay istediği ise açıktır. İşgalin ardından oluşan pazarda söz sahibi olmanın ancak vurucu güçte yer almaktan geçtiğini bilen AKP hükümeti, bunun için Suriye'ye yönelik savaş çığırkanlığında emperyalistlerden daha heveslidir. Kara gücün AKP Türkiye'nin Kuzeydoğu Anadolu'da

diğer işbirlikçilerin önüne geçmek, enerji kaynaklarından pay kapmak, bölgedeki Kürt halkının özgürlük mücadelesine karşı bir darbe vurmak anlamına gelecektir. Bunun için Libya'ya verilen eğitim emperyalistlere hizmetin sadece bir açısıdır.

Türk sermaye devletinin tüm işbirlikçi hizmetlerine Bosna'dan Libya'ya uzanan işgal bekçiliği görevlerine karşın bir de Irak gerçeği var. Türk sermaye devletinin tüm heveslerini kursağında bırakan, tezkerenin meclisten çıkmasını engelleyen bir süreç var. Türkiye'de emperyalist savaşın ortaklığına duyulan tepkinin sonucunda ordunun görev alması engellenmişti. AKP'nin döne döne büyük zararları olduğunu, birçok ihaleyi alamama nedeni olarak sunduğu bu 'kaza' işçi ve emekçilerin savaş çığırkanlığına karşı mücadelesinde hatırlatılması gereken bir derstir. Eğer işçi ve emekçilerin güçlü emperyalist savaş karşıtı hareketi örülebilirse sermaye hükümetinin emperyalistlerin hizmetindeki politikaları boşa düşürülebilir. Ezilen halklara karşı jandarmalığa soyunanların bölgeyi savaş üssüne dönüştürmesi durdurulabilir. Üsleri, radarları, füzeleri ile ülkeyi ileri karakol, gençleri de işgale sürülecek piyon görenlere ancak böylesi bir hareketle dur denilebilir. Yoksa AKP şefleri yarının emperyalist görevleri için hazır olduğu her pratiğiyle efendilerine bir kez daha gösteriyor.

AB'yle kirli işbirliği!

Avrupa Birliği ile Türk sermaye devleti, Türkiye-AB Vize Serbestisi Diyaloğu ve Geri Kabul Anlaşması'nı imzaladı.

16 Aralık günü Ankara Palas'taki törenle "AB'ye vizesiz giriş" propagandasıyla gizlenen Geri Kabul Anlaşması imzalandı. Anlaşmanın imzalanmasıyla Türkiye, yasadışı mültecilerin Avrupa'dan çıkarılmasında sorumluluk üstlendi. AB ülkelerinde yakalanan yasadışı göçmenler tabi oldukları ülkelere değil, son geldikleri ülkelere gönderiliyor. Ayrıca anlaşma kapsamında AB ülkelerinde bulundukları sırada yasadışı duruma düşen (örneğin, vize süresini geçiren) Türkiye vatandaşları veya üçüncü ülke vatandaşlarının geri alınması da bulunuyor.

Anlaşma her ne kadar Türkiye'den Avrupa'ya giriş yapan tanımla yapılsa da bu bir muğlaklık barındırıyor. Mültecilerin denetim dışı, kaçak yöntemler kullandığı noktada bu tanım istenen yöne çekilebilir. AB için Yunanistan'da yakalanan her göçmenin Türkiye'den geldiği iddia edilebilir. Keza anlaşma AB'nin sadece en uç noktasında kalan Danimarka, Birleşik Krallık (İngiltere) ve İrlanda kapsam dışındadır. Geri kalan tüm AB ülkeleri göçmenlerin sınırdışı edilmesinde Türkiye'ye yönlendirebilecekler.

Bu anlaşmayla binlerce mültecinin Türkiye'ye alınması da kabul edilmiş olunuyor. Türkiye, Avrupa Birliği'nin mültecileri tahliye merkezine dönüştürülmek isteniyor. Zaten 'düzensiz göçmenler' için Türkiye'de geri gönderme merkezleri anlaşma imzalanmadan inşa edilmeye başlamıştı bile. Anlaşma bunun merasimle işçi ve emekçilere 'iyi bir adım' olduğu propagandası için kullanılıyor. Fakat anlaşma emperyalist-kapitalist sistemin dünyanın dört bir yanında yarattığı göç sorununa AB'nin güvenliği adına

Türkiye'nin ortak olmasından başka bir anlam taşıyor. Türkiye, en temel insani hakları ihlal edilen göçmenlerin zor yoluyla geri yollanmasında görev üstlenerek Avrupa emperyalizminin hizmetine koşuyor. Bu anlaşma ile binlerce göçmenin mağdur edilmesinde Türkiye de sorumluluk taşıyacaktır.

İmza töreninin ardından konuşan Dışişleri Bakanı Davutoğlu, Türkiye'nin tarihi ve coğrafi olarak Avrupa'nın parçası olduğunu belirterek şunları söyledi: *"Tarihi bir noktaya geldik. Anlaşmanın Türkiye ve AB'ye hayırlı olmasını, halklarımızın kaynaşmasına vesile olmasını diliyorum."* Avrupa emperyalizminin hizmetine koşulan bu anlaşmayla mültecilerin geri alınması kabul edilirken vizenin kaldırılması içinse sadece vaat bulunuyor. Anlaşmaya göre önümüzdeki 2.5-4 yıllık süre içinde Türkiye Geri Kabul Anlaşması'nın gerekliliklerini eksiksiz yerine getirirse karşılığında Schengen vizesinin kaldırılması oylamaya sunulacak. Yani Avrupalı emperyalistler anlaşma karşılığında somut bir vizesiz geçiş garantisi sunmuyor. Zaten anlaşmanın tam adı Vize Serbestisi Diyaloğu Mutabakat Metni. Yani sadece diyalog konusunda mutabakat sağlandığına dair bir metni imzalayan AKP şefleri bunu "devrim" olarak sunmaya çalışıyor.

Dünya kadar AB ile ilişki kesme blöfleriyle ortaya çıkan AKP şefi Erdoğan ise "AB ile vizeler kalktığında kimsenin endişesi olmasın, en küçük bir sorun yaşanmayacaktır. Yük olmaya değil, yük almaya geliyoruz" diyerek uşaklığa devam edileceğinin, vizelerin kaldırılması söz konusu olursa yine emperyalistlerin çıkarına olacağını mesajını verdi.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Avrupa Birliği'nin sınırları kapanıyor!

Avrupalı emperyalistler dolaysız sorumlu oldukları sefalet ve savaşlardan kaçan göçmenlere karşı sistematik olarak önlemleri arttırıyor. Sınırlarında yoğunlaştırılmış askeri hazırlıklar devreye sokulurken Türkiye ile yapılan Geri Kabul Anlaşması gibi uygulamalarla ikinci adım gelen göçmenlerin tahliyesi organize ediliyor. Bu anlaşma ilk değil. AB'nin Ukrayna ile de Geri Kabul Anlaşması bulunuyor. Fakat Türkiye'nin anlaşmasını ayıran bir nokta, AB'ye en çok düzensiz göçmenin Türkiye'den giriyor olması.

Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği'nin raporlarında buna işaret ediliyor. 2012'nin ilk 9 ayında Yunanistan'daki Türkiye'den giden kaçak göçmen sayısı 70 binin üzerindeydi. AB'nin dış sınırlarını denetleyen Frontex'e göre 2012'de AB'ye yasadışı yollardan girenlerin yüzde 56'sı Türkiye-Yunanistan sınırını kullandı.

Suriye'de emperyalistlerin desteklediği gerici çetelerin savaşıyla bölgedeki göç hareketleri de tırmandı. Doğal olarak Suriye'den kaçan, bölge ülkelerin mülteci politikaları nedeniyle göçe zorlanan Suriyelilerin de AB'ye girişi arttı. Ege'deki göçmen teknelerinde hayatını kaybeden Suriyeliler yakın zamanda bunun sınırlı bir geçişine örnekti. 2012'nin ikinci yarısında Türkiye üzerinden kaçak yollarla Yunan adalarına geçenlerin yüzde 32'sinin Suriye kökenli oldukları belirtiliyor.

AB'nin son pratik ve politik hareketleri, Doğu'ya doğru genişleyen sınırlarını düzensiz göçe karşı koruyacak şekilde tasarlandı. Bunun bir halkası olarak AB sınır koruma ajansı (Frontex) Avrupa Gözetleme Sistemi (Eurosur) ile güçlendiriliyor. Eurosur, Avrupa Birliği üyesi ülkelerin tüm denetim araçlarını buluşturan bir sistem olarak tarif ediliyor. Avrupa Birliği bu sistemle sınırdan girişlerin önlenmesini amaçlıyor. 'Sınırdan geçemezlerse sorun olmazlar!'

Frontex, Hızlı Sınır Müdahale Ekipleri'nin dışında hava ve deniz birlikleri de bulunan AB'nin ayrı bir askeri gücünü oluşturuyor. Ve doğal olarak Akdeniz şeridinde ek olarak en yoğun konumlandığı bölge Türkiye sınırı. Düzensiz göçmenlere yönelik çifte kısıp sınırlar adeta kapatılırken, Geri Kabul Anlaşması'yla AB için giriş yapanlar da çıkarılacak. Bu konuda İtalya'da uygulamaya konan son yasalar AB içinde orta vadeli planları işaret ediyor. İtalya'da göçmen kabulü o denli detayla disipline edildi ki neredeyse göçmen kabulü tamamen yasaklandı. AB ülkelerinde de benzer yasal düzenlemeler devreye sokulması emperyalistlerden beklenmeyecek bir adım olmasa gerek. Bu yanı sıra AKP, emperyalistlerin hizmetinde Ortadoğu işgallerindeki hevesini göçmenlerin sınırdışı edilmesinde de göstererek sadık uşak sıfatını bir kez daha hak ediyor. Yapılan anlaşma, Türkiyeli işçi ve emekçilere vizesiz giriş sağlanmasının uzun bir dönem hayal olduğunun fakat dünyanın birçok bölgesinden göç etmek durumunda bırakılanlar için şartların daha da zorlaştığının ilanı oluyor.

Dünyadan eylemler...

İtalya

İtalya'da hükümetin 'tasarruf' adı altında eğitimde bütçe kesintisi yapma planına karşı uzun bir süredir mücadele veren öğrenciler eylemlerini sürdürüyor.

Başkent Roma, Venedik, Torino ve Milano'da sokağa çıkan öğrenciler eğitimde bütçe kesintilerine karşı eylemler düzenlediler. Milano'da yapılan eylemlerde öğrenciler Lombardiya Bölgesel Yönetim binası önünde kurulan polis barikatına yüklendi.

Polis yol kesen öğrencilere saldırdı. Polis ile öğrenciler arasında çıkan çatışmada en az altı öğrencinin yaralandığı söyleniyor. Lombardiya Bölgesel Yönetim binası önünde çıkan arbedede ise bazı öğrenci ve eğitim emekçileri bina içine girmeyi başardı. Bina içine giren eylemciler temsilcilerin devam eden toplantısını engellediler. Kentteki toplu taşıma işçileri ise bir günlük grev yaptılar.

"Tırmıklar" hareketi yayılıyor

Öte yandan, ekonomik kriz tedbirleri adı altında faturanın emekçilere yıkılmasına karşı başlayan ve bir haftadır süren eylemler gittikçe yayılıyor. İtalyan hükümetini ve AB'yi hedef alan kitle hareketine "Tırmıklar" hareketi deniliyor. Harekete verilen "tırmıklar" ismi ise Sicilya'daki bir çiftçi hareketinden geliyor.

Gençler arasında yüzde 40'ı aşan işsizlik oranları, yüksek vergiler ve gelir dengesizliği gibi ekonomik gerekçelerle sokağa dökülen göstericiler arasında çiftçiler, kamyon şoförleri, işsizler, öğrenciler, küçük işletme sahipleri gibi toplumun birçok kesimi yer alıyor.

Eylemlerde öne çıkan sloganların hedefinde hükümet, euro, bankalar ve vergi kuruluşları yer alıyor. Binlerce eylemci yaptıkları gösterilerde geleneksel siyasetçilere de "evinize gidin" mesajı veriyor. Eylemler sırasında zaman zaman çatışmalar yaşanıyor.

Romanya

Romanya'da işçi ve emekçiler milletvekillerine 'yolsuzluk' izni veren yasayı protesto etti.

Yasanın milletvekillerini Yolsuzluklarla Mücadele Kurumu'nun soruşturmalarından koruyacağı

söyleniyor. Romanya milletvekilleri kendilerine sınırsız yolsuzluk ve hortumlama hakkı tanıyan yasayı jet hızıyla kabul etmişlerdi.

İşçi ve emekçiler ise parlamentonun yüzüstü kararına karşı sokaklara indi. Bükreş'te toplanan binlerce kişi yolsuzluk yasasına karşı ana caddelerde trafiği durdurdu. Eyleme polis saldırdı.

Protestolar üzerine Cumhurbaşkanı Traian Basescu mecliste onaylanan yasayı imzalamadı ve tekrar görüşülmesi için geri gönderdi.

İsveç

İsveç'te son dönemde artan ırkçı-faşist söylem ve saldırılara karşı yüzlerce kişi Stockholm'da eylem gerçekleştirdi. Eylem sırasında yaklaşık 50 kişilik bir grup aniden anti-faşist ve ırkçılık karşıtı eylemcilere saldırdı. Molotofkokteyli, taş, sopa ve şişelerle saldıran neo-Naziler birçok kişiyi yaraladı. İki kişi ise bıçak darbeleri ile yaralandı.

Stockholm-Kärntorp mahallesi halkı son zamanlarda mahallelerini ırkçı grupların mesken edindiğini, buna karşılık eylem düzenlediklerini açıkladı.

Polis saldırı sonrası 28 kişiyi gözaltına aldı. Saldırışı İsveç Direniş Hareketi adlı neo-Nazi grup üstlendi.

İspanya

İspanya'da Öfkeli Hareketi, "Yurttaş Güvenliği" yasasını görüşen meclisi protesto etmek için kuşatma çağrısı yaptı. 14 Aralık'ta gerçekleşen "meclisi kuşatma" eylemi için polis olağanüstü önlemler alarak eylemcilerin meclise yaklaşmasına izin vermedi.

Meclis binasını çevreleyen tüm yolları demir parmaklıklarla kapatan polis, meclisin 200 metre kadar yakınındaki Neptün Meydanı'nı da ablukaya aldı. Eylemde meclise sunulan yasa tasarısının geri çekilmesi istendi.

Hükümetin yasayla işçi ve emekçileri susturmak istediğine dikkat çekmek için ağızlar bantlandı.

Protesto açıklamalarının ardından Öfkeli Hareketi öncülüğünde yer yer polisle çatışmalar yaşandı. Kitle, yasaya ve meclis önüne gidişlerine izin vermeyen polise tepkisini militan çatışmalarla ortaya koydu.

İtalya'da göçmen düşmanlığı

Avrupa Birliği'nin güneydeki göç yollarının başında gelen Lampedusa Adası'ndaki merkezde göçmenler hortumla yıkama dayatmasına maruz kalıyor.

Bir göçmenin çektiği görüntüleri basına ulaştırmasıyla uygulama açığa çıktı. İtalya devletinin yönetimindeki merkezde, mülteciler 'uyuz oldukları' iddiasıyla dezenfekte için hortumla yıkanıyor.

Göçmenlere yönelik dışlayıcı, ayrımcı tutumun geldiği son noktayı gösteren bu uygulama tek başına temizlik ile açıklanamayacak kadar kapsamlı, insanlık dışı uygulamayı açığa çıkardı. Zira görüntülerde görevlilerin çıplak soyunma dayatması, eşyaları fırlatan tavırları toplama kamplarındaki görüntülerden farksız.

Aralık ayının soğukunda uzun süre çıplak bırakılan arkadaşlarına ilişkin insanlık dışı görüntüleri çeken göçmen, 2 aydır bu merkezde tutulduğunu ve bu işlemin 3-4 günde bir kez yapıldığını anlattı.

İtalya hükümetinden "yalan demokrasisi"

İtalyan sermaye hükümeti temsilcileri, görüntülerin yansımalarının ardından hemen açıklama yarışına girdiler. Başbakan Enrico Letta, 'nahoş olay'la ilgili soruşturma açılacağını ve sorumlular hakkında cezai yaptırım uygulanacağını açıklarken, Başbakan Yardımcısı ve İçişleri Bakanı Angelino Alfano da, kimin hatası varsa bunun bedelini ödeyeceği iddialarında bulundu.

Kendisi de göçmen olan ve İtalya devletinde hükümette yer alan ilk siyahi olma özelliğini taşıyan Entegrasyon Bakanı Cecile Kyenge de, 'demokrasi' yalanını destekleyerek "bu olayın kabul edilemez olduğunu" söyledi.

BM Mülteciler Yüksek Komiserliği ise İtalya'yı, o merkezdeki şartların iyileştirmesi konusunda 'uyardı'. Açıklamalarla göçmenlere yönelik ayrımcılık, baskı örtbas edilmeye, sorumluluk uygulamanın yapıldığı merkezde birkaç görevliye yıkılmaya çalışılıyor. Fakat sorun AB'nin göçmen politikasından bağımsız değil.

AB'nin göçmen politikasının görünen yüzü

Ortaya çıkan görüntüler, AB emperyalizminin üye ülkelere dayatmalarının son örneği. Fakat göçmenlere sınırlarını kapatan, mülteci merkezlerini toplama merkezi gibi işleten ülkeler için bu uygulama normal karşılanmalı. Zira olaya konu olan göçmen karşılama merkezinin 250 yatak kapasitesi olmasına karşın 500 kişinin burada tutulduğu gözardı ediliyor.

Suriye'yi yağmalamaya devam...

Türk sermaye devletinin Suriye'deki kirli savaşta açık bir taraf olduğu bilinen bir gerçek. Sermaye devleti iki yıldan fazla bir süredir Suriye'de Özgür Suriye Ordusu, El Kaide vb. çeteleri destekledi. Desteklemeye de devam ediyor. Türlü biçimler alan bu desteğin özünde ise Türk sermaye devletinin savaştan rant elde etmesi, uzun vadedeyse Suriye'nin yağmalanması hedefi var.

Bahsettiğimiz rant projelerinin en önemli ayaklarından birini ise Suriye'deki çetelere verilen silahlar oluşturuyor. Sermaye devleti uzun bir süredir çetelerin kendileri tarafından silahlandırıldığını kabul etmiyor. Ancak onların tüm inkar çabalarına rağmen bütün dünya Türk sermaye devletinin bu savaştan nemalanma niyetini biliyor. Kendileri bu gerçeği sadece 'zalimlere karşı mazlumlara destek veriyoruz' diyerek ifade ediyorlar.

Geçtiğimiz günlerde ortaya çıkan veriler Türk sermaye devletinin 'mazlumlara destek' politikasının altında yatan ekonomik temelleri bir ölçüde gösterdi. 'Bir ölçüde' diyoruz, çünkü yayınlanan veriler komşu ülkede yaşanan iç savaştan nasıl rant elde edildiğinin sadece resmi verileri. Suriye'yi yağmalama stratejisi içinde ortaya çıkan rant verileri buzdağının sadece görünen kısmıdır.

Birleşmiş Milletler'in Comtrade veritabanı dünya üzerinde gerçekleşen ticareti kamuoyuna sunar. Geçtiğimiz günlerde bu veritabanına giren bir gazeteci Türkiye'nin Suriye'ye 47 ton silah ve mühimmat gönderdiğini açıkladı. Ardından bu veriler Dışişleri Bakanlığı sözcüsü Levent Gümrükçü'ye soruldu. Gümrükçü ise her zamanki refleksleri ile "bilgiler hiçbir şekilde gerçek değil" açıklamasını yaptı ve bahsedilen BM verilerini kendisinin göremediğini ifade etti. Dışişleri Bakanlığı'nın yüzüne vurulan gerçekler karşısında telaşlanmaları dahi işledikleri suçun kanıtları niteliğinde.

Dışişleri Bakanlığı'nın göremediği BM verilerinin daha ayrıntılı bir hali ise Türkiye İstatistik Kurumu'nda gözüküyor. Hatırlatmak gerekirse Türk devleti Suriye'deki savaş başladıktan sonra bu ülkeye yönelik silah ambargosu uygulayacağını açıklamıştı. Koydukları ambargoya kendilerinin uymadığını ise cümle alem biliyor. Ortaya çıkan resmi veriler haricinde, kimyasal silah yapımında kullanılacak maddelerden tutun da TIR'lar dolusu patlayıcı ve silahın Suriye'ye gönderildiği Türkiye ve dünya medyasında yer aldı.

Buzdağının görünen yüzü olan TÜİK verilerine göre ise Haziran ayında Suriye'ye 3.6 ton silah yollanmış. Bu rakam Temmuz'da 4.4 tona, 'kimyasal saldırı' olayının yaşandığı Ağustos'ta 10 tona çıkıyor. Savaşın en kızıyacağı yani emperyalistlerin saldırı düzenlemesi beklenen Eylül ayında Suriye'ye giden silah miktarı 29 tona çıkıyor. Petro-dolarlarla beslenen çetelere satılan silahların Türkiye'ye getirisi ise 3 milyar 149 bin 991 TL!

Bu verilerin ortaya çıkmasından birkaç gün sonra ise devlet cephesinden açıklama geldi. Yapılan açıklamada BM ve TÜİK verilerinde geçen '93' kodlu silah ihracatının yapıldığı ancak gönderilen silahların sadece kurusıkı tabanca ve av tüfeği olduğu iddia edildi. Açıklama, verileri açıklayan gazetecileri kasten çarpıtma yapmakla suçluyor ancak bu silahların kime ve neden gönderildiğine dair bir açıklamaya girişmiyor. Bakanlığın 'spor amaçlı silahlar' dediği bu silahlar niçin savaşın kızıştığı anda ihracat patlaması yaşıyor? Çünkü dünyanın gözü önünde cihatçı çetelerle yapılan silah ticareti kılıfa büründürülmek isteniyor.

Devletin gerçekler karşısında sığındığı tüm bahanelere rağmen hiçbir inandırıcılığı kalmış değil. Artık emperyalist merkezler dahi işbirlikçi AKP hükümetinin pervasız politikalarına bir sınır koymak istiyor. Sermaye devleti belli bir süreye kadar Suriye'yi yağmalama planını açıkça uyguladı. Son aylarda ise bu politikasında en azından bozulan imajlarını düzeltmek için değişiklikler yapma ihtiyacına girdi. Bu değişikliğin başlıca sebebi emperyalizmin icazetiyle yürütülen dış politikadır. Bölgede yalnızlaşan Türk sermaye devleti şimdilik taktik değişiklikler yapmak zorunda kaldı. Onun haricinde hala Suriye'yi yağmalama ve savaştan rant elde etme politikaları sürdürülüyor. İşte bu yüzden Cenevre'de yapılacak görüşmeleri soğuk karşılıyor ama engelleme güçleri olmadığı için çeteler ile toplantıda 'ne kazanımlar elde edebiliriz'in hesabını yapıyorlar.

BM ve TÜİK verileriyle ortaya çıkanlar Ankara'daki savaş ağalarının bölge halklarının kanı üzerinden ceplerini doldurmak istemelerini bir kere daha gösteriyor. Hevesi kursağına düşen işbirlikçi hükümet eline geçen her fırsatta savaş çıkırtkanlığına devam ediyor. Şimdilik emperyalistler tarafından dizginlenen işbirlikçiler, yol verilmesi halinde yağma ve rant uğruna savaşı kızdırmaktan, gerekirse savaşmaktan geri durmayacaklar.

İTO'dan mülteci raporu

İstanbul Tabip Odası (İTO), Türkiye'deki Suriyeli mültecilerin sorunlarına dikkat çekmek için 17 Aralık'ta bir basın toplantısı gerçekleştirdi.

İstanbul Tabip Odası İnsan Hakları Komisyonu Üyesi Deniz Mardin'in okuduğu raporda, Türk devletinin Avrupa bölgesi dışından gelenlere resmi olarak mülteci statüsü vermediğine dikkat çekilerek, genelgeler çıkarıldığı fakat bunlarla da temel hakların karşılanmadığı belirtildi. Raporda şunlar söylendi: *"Aslında mülteciler yasal anlamda yok hükmündedirler; bu durum savaş mağduru sivil halka yönelik; güvenlik, barınma, güvenceli çalışma, beslenme, sağlık, eğitim gibi temel insan hakları ihlallerini beraberinde getirmektedir."*

Suriye'den gelenlerin 800 bin gibi bir sayıyla ifade edildiğini, bunun sadece 200 bininin sınır illerinde, diğerlerinin ise Türkiye'nin farklı şehirlerinde kaldığı vurgulandı. İstanbul'un başta Gaziosmanpaşa, Fatih, Küçükçekmece, Başakşehir gibi ilçelere yerleştiğine, sığınmacıların yaşadığı konutlardan, geçimlerine, beslenmelerine, güvenliklerine, sağlık ve eğitim hizmetlerine ulaşımına dek, birçok temel yaşamsal alanda sorunlarının arttığının tespit edildiği belirtilerek, tespitler şu maddelerle sıralandı:

"1. Sokakta, soğukta, izbe mekanlarda yaşayan sığınmacı kadınların, gebelerin, yaşlıların ve çocukların temel sağlık hizmeti ve eğitimi gibi sorunlar soğuk ve kış koşulları nedeniyle her gün kendini daha yakıcı bir şekilde belli etmektedir."

2. Sığınmacılar geçici, düzensiz ve güvencesiz işlerde günlük 20-30 lira gibi ücretlerle çok ucuza çalıştırılmakta, aynı şekilde daha da kötü şartlarda çalıştırılan çocuk işçilerin sayısı her gün artarken Suriyeliler ucuz işgücü deposu olarak görülmektedir."

3. Sağlık hizmeti hakkında yayınlanan genelge ile belli çözümler bulunsa da; uygulamada farklı yaklaşımlar, özel hastalık koşulları, dil sorununu ve sığınmacıların durumunun uzun erimde belirsiz olması nedeniyle; sağlık hizmeti sorunu ciddiyetini korumaktadır."

4. Sığınmacılara yönelik çocuk felci aşısı kampanyası dışında herhangi bir koruyucu sağlık hizmeti tedbirine rastlanmamaktadır. Göçün uzun vadeli bir sorun olduğu bilinmesine rağmen buna yönelik adımlar atılmamaktadır. Aşılama gibi ihtiyaçlar gerektiği gibi karşılanamamakta, ücretsiz ilaç temini belirsizliğini korumaktadır."

Rapor, ortaya çıkan sorunlar ışığında sıralanan çözüm önerileri ile bitirildi.

Ayrıca, hastanelere başvuran kişinin kimlik sorulmaksızın kendisini tanıttığı isimle başvuru yapabileceği, hekimlerin sistemde "vatansız" butonuna basarak sisteme kaydedebileceği, bundan dolayı reçete yazmakta ya da muayenede kayıt sorunu yaşanmayacağı dile getirildi.

Toplantı, Sağlık Bakanlığı ve hükümet yetkililerine önlemler için çağrı yapılarak sonlandırıldı.

Üniversitelerde faşist baskı ve saldırılar

Gençliğe yönelik baskı, saldırı ve sindirme politikası artarak devam ediyor. Soruşturma ve cezalarla gençlik sindirilmeye çalışılıyor.

EÜ'de sivil faşist ve polis saldırısı!

Ege Üniversitesi'nde 12 Aralık'ta devrimci, Kürt ve ilerici öğrenciler Alperen Ocakları imzalı afişlerin yapıldığı konservatuar bölümüne giderek afişleri söktü. Bu sırada Alperen Ocakları'ndan 30 kadar faşistin Edebiyat Fakültesi'nin boş olmasından faydalanarak burada bildiri dağıtmaya çalıştıkları haberi alındı. Bunun üzerine Edebiyat Fakültesi'ne dönen kitle satır ve sopalarla bekleyen faşistlerin saldırısıyla karşılaştı. Fakülte içine çekilen kitle toplanarak faşistleri uzaklaştırdı. Faşistleri koruyan güvenliklere de tepki gösterildi.

Ardından Gıda Fakültesi'ne doğru yürüyen kitleye polisler saldırarak aralarında bir Ekim Gençliği okurunun da bulunduğu 5 öğrenciyi gözaltına aldı. Sonrasında ise rektörlüğe yürünerek rektörle bir görüşme yapıldı. Faşistlerin cezalandırılması, polislin okul dışına çıkarılması ve gözaltıların serbest bırakılması istendi. Taleplerin karşılanacağını ifade eden rektör, savcılıkla görüşüğünü ve gözaltına alınanların serbest bırakılacağını belirtti.

YTÜ'de Hasan Ferit tiyatrosuna soruşturma

Yıldız Teknik Üniversitesi (YTÜ) Rektörlüğü, Gülsuyu'nda çeteler tarafından katledilen Hasan Ferit Gedik'i anmak için yapılan "Hepimiz Hasan Ferit'iz" adlı oyunu gerekçe göstererek 19 öğrenci hakkında soruşturma açtı. Soruşturma kapsamında öğrencilere gönderilen yazıda "11 Ekim günü izinsiz pankart açmak ve slogan atmak" gerekçesiyle disiplin soruşturması açıldığı bildirildi. Öğrenciler, savunmalarını yapmak üzere 19 Aralık'ta rektörlüğe çağrıldı. Öğrenciler 19 kişinin özel olarak seçildiğini belirterek duruma tepki gösterdiler.

Ekim Gençliği okuruna gözaltı!

16 Aralık Pazartesi günü Sincan F Tipi Cezaevi'nde devrimci tutsakları ziyarete giden bir Ekim Gençliği

okuru, görüş çıkışı araması olduğu gerekçesiyle gözaltına alındı. Akşam saatlerinde gözaltına alınarak Fatih Karakolu'na götürülen *Ekim Gençliği* okuru, nöbetçi mahkemeye ifade vermesinin ardından serbest bırakıldı.

ODTÜ davasının ilk duruşması görüldü

2012'de ODTÜ'ye gelen AKP şefi Tayyip Erdoğan'ı protesto eylemi nedeniyle açılan davanın ilk duruşması 17 Aralık'ta Ankara 14. Asliye Ceza Mahkemesi'nde görüldü.

Dava kapsamında eyleme katılmayan bazı öğrenciler bile yargılanıyor. Duruşmanın başında avukatlar söz alarak delil yetersizliğinden dolayı öğrencilerin ifadeleri alınmadan beraat etmelerini talep etti. Hakim bu talebi gerekçe sunmadan reddetti. Daha sonra öğrencilerin tek tek ifadeleri alındı.

Duruşmada hakimlin ciddiyetsiz tavırları dikkat çekerken tüm öğrencilerin dinlenmesinin ardından dava 3 Nisan 2014 saat 10.15'e ertelendi.

İÜ'de gerici çete provokasyonu!

Uludağ Üniversitesi'nde masa açan El-Nursa çetesine müdahale edip okuldan kovan Öğrenci Kolektifleri'ne tehdit ve hakaret dolu bir mail gelmişti. İstanbul Üniversitesi'nde bu durumu protesto etmek için bildiri dağıtıldığı esnada "Muş-Genç" adını kullanan gerici çete ortamı provoke etmeye çalıştı.

Hergele Meydanı'nda gerçekleşen provokasyon karşısında tüm devrimci demokrat öğrencilerin toplanması ile çetenin çabası boşa düşürüldü.

Akşam saatlerindeyse yine Hergele Meydanı'nda Antikapalist Müslümanlar'dan öğrencileri konuşma bahanesiyle çağıran aynı çete tehditler savurdu. Bu durum üzerine biraraya gelen devrimci ve ilerici öğrenciler gerekli yanıt verdiler.

Ücretsiz PDF [Ekim Gençliği Söylenti Anka](#) - [Ankara](#) - [İstanbul](#)

19 Aralık Direnişi selamlandı!

19 Aralık 2000'de "Hayata Dönüş Operasyonu" adı altında devrimci tutsaklara yönelik hayata geçirilen katliam, 18 Aralık günü İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde ilerici ve devrimci öğrenciler tarafından yapılan ortak eylemle protesto edildi. Eylemde, devrimci tutsakların katliam karşısında ortaya koyduğu direniş selamlandı.

Üniversitede katil polise yer yok!

Hafta başından itibaren duyurusu yapılan eylem, saat 12.00'de sloganlarla başladı. Öncelikle, artık her eylemde olduğu gibi sivil polislerin üniversite içinde kullandığı odanın önüne gidilerek polisler teşhir edildi. Konuşmaların ardından Edebiyat Fakültesi kapısı önünde basın açıklamasına geçildi.

Basın açıklaması okunduğu esnada çekim yapan bir sivil polis alandan uzaklaştırıldı. Tacizlerini sürdüren polisler burada da teşhir edildi.

Direnış şehitleri selamlandı

Fakülte içine toplu giriş yapan öğrenciler, Hergele Meydanı'nda devrim marşları ve türküler söyleyerek halaylar çekti. Ardından anma programına başlandı. Saygı duruşuyla başlayan anma, Grup Munzur'un seslendirdiği devrimci marşlarla sürdü.

Anma, okunan şiirler ve Adalılar müzik grubunun dinletisiyle devam etti. Ardından, 19 Aralık Katliamı sürecine ilişkin hazırlanan sinevizyon gösterildi. Anma programının sonunda yapılan konuşmada, geçmişten bugüne devletin katliamcı geleneğinin sürdüğü ifade edildi. Fakat tüm bu katliamların, baskı ve teslim alma politikalarının 19 Aralık'ta olduğu gibi boşa düşürüleceği ifade edildi. Anma çekilen halaylarla sonlandırıldı.

Ekim Gençliği / İstanbul Üniversitesi

Erdal Eren sosyalizm mücadelesinde yaşıyor!

Aralık 1980’de 17 yaşında idam edilen Erdal Eren ölümünün 33. yılında Devrimci Liseliler Birliği (DLB) tarafından yapılan eylem ve etkinliklerle anıldı.

Ankara

Ankara’da DLB’liler, 13 Aralık günü Karşıyaka Mezarlığı 2 No’lu kapıdan Erdal Eren’in mezarına kadar sloganlarla yürüdü.

Erdal Eren’in mezarı başında DLB adına bir konuşma gerçekleştirildi. Konuşmada Erdal Eren’in yaşamından öğrenilmesi gereken çok şey olduğu, onun hayattayken mücadele ettiği değerler için bugün mücadele etmenin gerekliliği vurgulandı. Onun mirasına ancak onun gibi mücadele ederek sahip çıkılacağı belirtildi.

Konuşmanın ardından bir liseli şiir dinletisi gerçekleştirdi. Ardından Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu adına konuşma gerçekleştirildi. BDSP temsilcisi, Erdal’ın bugün liselerde, üniversitelerde, fabrikalarda, Haziran Direnişi’nde yaşadığını ve onun mücadelesinin tüm alanlarda büyütülmesi gerektiğini ifade etti. Anma, hep bir ağızdan söylenen türkü ve marşlarla sonlandırıldı.

Manisa

Manisa Ekim Gençliği ve DLB, 13 Aralık’ta bir anma yaptı. Manisa İşçi Kültür Sanat Derneği’nde yapılan anma Erdal Eren şahsında saygı duruşuyla başladı. Ardından Ekim Gençliği ve DLB’nin hazırlamış olduğu sinevizyon gösterimi yapıldı.

Ekim Gençliği ve DLB adına yapılan konuşmada, Erdal Eren’nin idam edilmesinin gerisinde işçilerin, emekçilerin, devrimcilerin mücadelesini sindirme, ezme, öncüsüz bırakma politikalarının olduğu vurgulandı. Erenler’i, Denizler’i, Habipler’i yaşatmanın devrim ve sosyalizm mücadelesinden geçtiği vurgulandı. Arkasından Ekim Gençliği dergisinde yer alan ve Erdal Eren’e hitaben kaleme alınan “gelecekte mektup” okundu.

Yakın zamanda tahliye olan Gezi tutsağı Burcu Koçlu da etkinlikte konuşma yaptı.

Etkinlik şiir ve müzik dinletisiyle sonlandırıldı.

Bursa

13 Aralık’ta Bursa’da yapılan anma, Türkiye’deki

devrimci mücadeleyi çeşitli tarihsel kesitlerle anlatan, Erdal Eren’in iradesi ve kararlılığına dair anlatımların yer aldığı sinevizyon gösterimi ile başladı.

Sinevizyonun ardından bir liseli Erdal Eren’in son mektubunu okudu.

Etkinlik Erdal Eren’in mücadelesinin tartışıldığı, devrim ve sosyalizm mücadelesinin devam ettiğinin vurgulandığı söyleşi bölümü ile devam etti.

Örgütlü mücadelenin önemine dair paylaşılan görüşlerle de zenginleşen söyleşide, devrim ve sosyalizm mücadelesinde yer alma çağrısı yapılarak etkinlik sonlandırıldı.

İzmir

14 Aralık’ta Karşıyaka’daki Eğitim-Sen 2 No’lu Şube’de gerçekleştirilen etkinlik, sinevizyon gösterimiyle başladı. Ardından devrim ve sosyalizm kavgasında yitirilen devrimciler için saygı duruşuna geçildi.

DLB adına yapılan konuşmada, Erdal Eren’in yaşadığı toplumsal koşullar ve o dönemki mücadelelere değinilerek, ‘68 kuşağı ve mücadeleleri özetlendi. Liselilerin genel sorunlarına değinilerek, devamlı değişen ve yap boza dönen eğitim sisteminin çarpıklığının gençlik üzerindeki etkileri anlatıldı. Konuşma, devrimci önderlerin devrettiği bayrağın taşınmaya devam edileceği vurgulanarak, mücadele ve örgütlenme çağrısı ile son buldu.

Ardından Ekim Gençliği adına bir konuşma yapıldı. Konuşmada, sermaye düzeninin gençliğe bir şey vermediği ve geleceksizlik içinde gençliğin debelendiği ifade edilerek devrim ve sosyalizmin güncelliği, gerçekliği vurgulandı.

Konuşmanın ardından Erdal Eren’in asılma sürecinin anlatan mizansen gösterildi.

Haziran Direnişi’nin ardından tutsak alınan ve geçtiğimiz günlerde tahliye edilen sınıf devrimcisi Burcu Koçlu’nun yaptığı konuşmadan sonra Manisa İşçi Kültür Sanat Derneği Müzik Topluluğu’nun müzik dinletisiyle etkinlik sonlandırıldı.

Liselilerin Ses / Ankara - Manisa - Bursa - İzmir

DLB: Özgürlük örgütlülükte!

Devrimci Liseliler Birliği’nin (DLB), Erdal Eren’in ölümünün 33. yılında “Direnişe, özgürleşmeye!” şiarıyla 14 Aralıkta İstanbul’da örgütlediği etkinlik Elektrik Mühendisleri Odası’da gerçekleştirildi.

Devrimci gençlik önderlerinin ve parti şehitlerinin fotoğraflarıyla süslenen salona “Gericiliğe, faşizme ve emperyalizme karşı direnişe, özgürleşmeye!” pankartı asıldı.

Devrim ve sosyalizm şehitleri için yapılan saygı duruşu, Enternasyonal marşı okunarak sonlandırıldı.

DLB’nin hazırladığı, Erdal Eren’in idam sehpasına gidiş öyküsünü ve liseli gençliğin özgür, sömürsüz bir dünya mücadelesindeki yerini Haziran Direnişi ile ele alan sinevizyon ilgiyle izlendi.

DLB adına yapılan konuşma, etkinliğin, haksızlıklara karşı liselilerin sesini yükselttiğinin bir göstergesi olduğu belirtilerek başladı. Dünyada krizlerin ve savaşların yaşandığı bir dönemden geçildiği ve elbette bununla birlikte isyanların, direnişlerin de büyüdüğü ifade edildi. Haziran Direnişi’nde liselilerin de barikatlarda yerini aldığı belirtilen konuşmada, yaşamını yitirenlerin gençler olmasının tesadüf olmadığı ifade edildi. Sermaye sınıfının gençlikten korkusu vurgulanarak, gençliğe okullarda açılan soruşturmalara, gerici müfredata ve baskılara değinildi.

Gençliğin kaderinin devrim ve sosyalizmle bağlandığı vurgulanan konuşmada, liseliler DLB saflarında mücadeleye çağrıldı.

Liselilerden oluşan müzik grubunun seslendirdiği devrimci marşlarla etkinlik devan etti.

Üç Fidan Şiir Topluluğu, Tanya için yazılmış şiirle düzenlediği bir sunum gerçekleştirdi.

Ardından Grup İsyan Ateşi devrimci marş ve ezgilerle liselilere seslendi.

Ekim Gençliği adına yapılan konuşmada ise, sistemin liseli ve üniversiteli gençliğe sunduğu bireysel kurtuluşun bir aldatmaca olduğuna işaret edilerek, okullardaki dinci gericiliğe ve baskılara değinildi. Liselilerin üniversite, meslek hayalleriyle kandırıldığına, bugün meslek sahibi binlerce üniversite mezununun sömürü düzeninde birer köle olarak yaşamaya çalıştığına vurgu yapıldı. Konuşma Haziran ruhuyla mücadeleyi büyütme çağrısıyla sonlandırıldı.

Serbest kürsüyle devam eden etkinlikte farklı liselerden gelen birçok liseli söz alarak sorunlar ve mücadele üzerine düşüncelerini paylaştılar.

Baştan sona canlı ve coşkulu bir atmosferde geçen etkinlik, DLB saflarında mücadeleyi büyütme çağrısı ile sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Vanlı depremzedeler kalıcı konut istiyor!

Van depreminin üzerinden iki yıl geçmiş olmasına rağmen depremin yıkıcı etkisi hala sürüyor. Van ve Erciş'te depremzedelerin barınması için kurulan 34 konteyner kent, TOKİ tarafından yapılan 15 bin 343 konutun geçen yıl teslim edilmesinin ardından kademeli olarak kaldırılmıştı. Kiracı olan ve kendilerine konut çıkmayan yaklaşık 500 aile ise konteyner kentlerde yaşamlarını sürdürmeye devam ediyorlar. Halen konteyner kentlerde kalan 30 aile ise 28 Ağustos'tan beri kalıcı konut talebi ile açlık grevinde.

Sert kış koşulları depremzedelerin yaşam koşullarını iyice zorlaştırırken depremzedeler bir yandan da elektrik kesintisi sorunu ile boğuşuyorlardı. Elektrik kesintisi gerekçesi olarak konteyner kentleri boşaltmak için verilen sürenin dolması gösterilirken, depremzedeler 120 gün boyunca elektriksiz bırakıldılar. Bu durumun özellikle kış koşullarının iyice ağırlaşmasıyla birlikte kamuoyunda "Van üşüyor!" başlığı ile geniş yer bulmasının ardından geçtiğimiz günlerde konteyner kentlere tekrar elektrik verilmeye başlandı.

Elektrik sorunu çözüldü, barınma problemi devam ediyor

Konteyner kentlere elektrik verilmesinin ardından son durum ile ilgili açıklama yapan konteyner kent grev sözcüsü Ali Ahi, açlık grevinin talepleri karşılanana kadar devam edeceğini belirtti ve şöyle dedi:

"Biz açlık grevine bizim için kalıcı bir çözüm oluşturulması için girdik. 120 gündür burada elektriksiz yaşıyorduk. Valilik girişimleri sonucu tekrar konteynerlere bu gece itibarıyla elektrik verildi. Tabi ki bu bizi mutlu etti. Ama kalıcı bir çözüm için yetkililerden tekrar duyarlılık bekliyoruz. Açlık grevimiz devam edecek."

Depremzedeler kalıcı konut talepleri karşılanana kadar açlık grevini sürdüreceklerini belirtirken bu sorun karşısında devlet kalıcı bir çözüm üretmek noktasında bir adım atmamakta. Depremzedelere gösterilen tek çözüm Valiliğin kira yardımı teklifi. Van Valisi Aydın Nezihi Doğa bu yardımın da sigortalı iş bulana kadar geçerli olacağını belirtiyor. Pek çok

depremzede ailenin sigortalı işte çalışmasına rağmen kiralari karşılayamaması ise bu önerinin sözde bir çözüm olduğunun en açık kanıtı niteliğinde. Çünkü deprem öncesinde 50-100 liralık kerpiç evlerde kalan aileler şimdi minimum 200-300 lira kira ödemek durumunda.

"İstense sorun 6 ayda çözülür"

Bazı siyasi parti, dernek ve kurumlar tarafından oluşturulan Koordinasyon Kurulu'nun basın açıklamasında ise Van Valiliği'nin kira yardımı teklifinin samimi bulunmadığı belirtildi. BDP Milletvekili Özdal Üçer, Koordinasyon Kurulu adına gerçekleştirdiği basın açıklamasında devletin "istense" bu sorunu çözebileceğini belirtti ve şöyle dedi:

"Koskoca büyükşehir belediye kurumunun yıllık 200 milyon geliri var. Karayolları 11. Bölge Müdürlüğü'nün ise 1 milyar 750 milyon geliri var. Yani belediyeden 8 kat daha fazla. Bütün kurumların bütçesi belediyeden fazladır. Bunlar bu kaynakları yandaş müteahhitlere veriyorlar. AFAD'a verdiğiniz yetkiyi ve ayırdığınız bütçeyi belediyeye tahsis etmeniz belediye bu sorunları çoktan çözmüştü. Bugün bile devredilirse belediye başkanımız ve ekibi bu sorunu 6 ayda çözecektir."

Her ne kadar Özdal Üçer sorunu Belediye'nin çözebileceğini belirtse de Üçer'in açıklamasından birkaç gün önce twitter hesabından depremzedelerin son durumu ile ilgili twitterdan mesaj atan BDP'li Belediye Başkanı Bekir Kaya, Valiliğin açıklamasını destekler bir açıklama yaptı ve şöyle dedi: *"Baştan beri hepsine kiralık ev bulma ve kirayı karşılama önerimizi kabul etmiyorlar. Aynı teklifi il valiliği de yapıyor."*

Böylece "sosyal belediyecilik" anlayışının sınırları Van örneği üzerinden bir kez daha gözler önüne serilirken Ali Ahi, Bekir Kaya'nın açıklamalarına şu karşılığı verdi:

"Talebimiz, başından beri ödeyebileceğimiz koşullarda kalıcı konut oldu. Belediye başkanının kira yardımını kabul etmedik, valiliğin bir yıllık kira yardımını kabul etmemiştik. Kira yardımı sorunlarımızı halletmeyeceği için buradayız, bizim için değişen bir şey yok... Anadolu konteyner kentinde 50 aileyiz, 90'a yakın çocuklayız. Tahirpaşa'da da 30 aile var. Kalıcı konut sözü verilirse tabii ki kiraya çıkarız, soğukta bekleme taraftarı değiliz. Bize valilikten gönderdikleri tebligatta ise ayın 20'sine kadar kira yardımını kabul etmezsek teklifin geri çekileceğine dair tehditvari bir açıklama var."

Van'da geline nokta depremin değil kapitalizmin öldürdüğünü bir kez daha gözler önüne sermektedir. Kapitalizm tüm vahşiliği ile Vanlı depremzedeleri kadın, çocuk demeden insanlık dışı koşullara mahkum etmeye çalışmaktadır. Sermaye devleti "istense 6 ayda çözülebilecek" sorunu çözmekte, "terörist oldukları için deprem felaketini yaşayan" Vanlı depremzedeleri kaderlerine terk etmektedir. Açıktır ki sermaye devleti tüm ikiye bölünüşü ile Suriye'de emperyalizmin tetikçiliğini yapan gerici çetelere her türlü yardımı yaparken Van'da depremzedeleri göz ardı eder.

Sanatçılar Van için üşüdü

Alternatif Sanatçılar, Vanlı depremzedeler için 14 Aralık'ta Galatasaray Lisesi önünde eylem yaptılar.

Ferhat Tunç, Agire Jiyan, MKM, Arzela, Med Kültür ve İbrahim Rojhilat'ın katıldığı eylemde, sanatçılar Van halkının ağır kış şartlarında sokakta bırakılmasına dikkat çekmek için üzerlerindeki giysileri çıkarttılar.

Basın açıklamasını okuyan Ferhat Tunç *"Bine yakın ölü, binlerce yaralı ve enkazın ardından şimdi de birden fazla anlamıyla 'üşüyen' bir gerçekle karşı karşıyayız"* dedi. Tunç bu gerçeğin arkasında kâr hırsının olduğunu ifade etti.

Basın açıklamasının ardından sanatçılar hep birlikte Malan Barkır'ı söylediler. Eylem sloganların ardından sona erdirildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Frankfurt'ta Van'la dayanışma etkinliği

"Gezi sürüyor, Van üşüyor, Rojova direniyor!" şiarı ile Rain -Main bölgesinde yaklaşık bir aydır çalışmaları yürütülen kampanyanın finali 15 Aralık Pazar günü yapılan bir etkinlikte sona erdi.

Söz konusu kampanyayı BİR-KAR, ADHF, ATİF, Komala Çanda Kurd e.V Rüselsheim, Barış Evi Rüselsheim, SV Dersim gibi dernek ve kurumlar örgütledi.

Bilindiği gibi kamuoyuna, kampanyada elde edilecek tüm gelirin Van'da son derece zor koşullarda yaşam mücadelesi veren depremzedelerle dayanışma amaçlı olarak değerlendirileceği açıklanmıştı. Bu açıklama ve yanısıra depremzedelerin açlık grevleri de dahil, sergilemiş oldukları onurlu duruş kitle duyarlılığında önemli rol oynadı. O kadar ki, yapılan dayanışma etkinliği, gerek maddi katkı ve gerek katılım bakımından, beklenenin de üstünde bir karşılık buldu.

Dayanışma etkinliğinde elde edilen gelirin, oluşturulacak bir heyet üzerinden en kısa zamanda deprem mağdurlarına ulaştırılması hedefleniyor.

Kızıl Bayrak / Frankfurt

ÇHD'den tutsak avukatlarla dayanışma gecesi

ÇHD'nin "Hepsi özgürleşene kadar hepimiz tutsağız" şiarıyla örgütlediği dayanışma gecesi 14 Aralık günü Şişli Kent Kültür Merkezi'nde gerçekleştirildi.

Gecenin sunumunu Barış Atay ve Şebnem Sönmez yaptı. Gecede ilk olarak tutsak avukatlara ve Çağdaş Hukukçular Derneği'ne (ÇHD) yapılan operasyonların görüntülerinin yer aldığı sinevizyon gösterildi. Sinevizyon etkinliğe katılanların coşkulu alkışlarıyla karşılandı. Etkinliğe katılanlar sinevizyonun sonunda "Devrimci avukatlar onurumuzdur!" sloganı atarak tutsakların yalnız olmadığını gösterdi.

Sinevizyon gösteriminin ardından ÇHD İstanbul Şubesi adına Av. Güray Dağ bir konuşma yaptı. Dağ, 40 yıldır varolan devrimci avukatlık geleneğini layıkıyla yerine getirmeye çalıştıklarını ifade ederek operasyon ve tutuklamaların bu işi hakkıyla yapabildiklerini gösterdiğini belirtti.

ÇHD olarak devrimcilerin, Kürtlerin, işkenceye maruz kalanların, işçilerin, kısaca bütün ezilenlerin yanında olduklarını belirtti. Gezi eylemleri sırasında da bu pratiği sergilediklerini ekleyen Dağ, "Bu nedenle bizleri hedef alarak baskın yapıp arkadaşlarımızı tutukladılar. Hiçbir baskı ve faşizm bizi devrimci avukatlık pratiğinden alıkoymayacak" dedi. Dağ, 24-25-26 Aralık tarihlerinde tutsak avukatların davasına katılma çağrısı yaparak konuşmasını sonlandırdı.

Dağ'ın konuşmasının bitiminde "Kahrolsun faşizm yaşasın mücadelemiz!" sloganı atıldı.

Ardından Kandıra ve Bakırköy hapishanelerinden tutsak avukatların gönderdiği mektuplar okundu. Tutsaklar mücadelelerinin haklılığını hatırlatarak, baskı ve tutuklamaların kendilerini bu mücadeleden alıkoymayacağını ifade ettiler.

Ferda Ereren'in şarkılarını seslendirmesinin ardından sahneye çıkan sanatçı Orhan Alkaya yaptığı destek konuşmasının ardından okuduğu şiirle ÇHD'li tutsakların yanında olduğunu gösterdi.

Destek için etkinliğe katılan Efan Şeşen de devrimci avukatlara yönelik saldırı ve tutuklamaları

teşhir ederek türkülerini seslendirdi.

Ardından Barış Atay'ın "Öyle kolay değil genç ölmek!" sözleriyle bitirdiği şiirin ardından Haziran Direnişi'nde yaşamını yitirenlerin isimlerini sayması üzerine bütün salon ayağa kalkarak alkışlarla katledilenleri selamladı.

Ardından İHD kurucularından Akın Birdal konuşma yaptı. Birdal, konuşmasına İnsan Hakları Haftası'nı hatırlatarak başladı. "Devrimci avukatlar zor olanı fakat onurlu olanı seçmiştir" diyerek ÇHD'nin faşizme ve şovenizme karşı yürüttüğü mücadeleyi selamladı. Birdal'ın ardından sırasıyla Hüseyin Turan, Bilgesu Erenus, Hilmi Yarıyıcı ve Mehtap Meral sahneye çıkarak ezgilerini tutsak avukatlar için seslendirdiler. Son olarak, Grup Yorum'un seslendirdiği türkü ve marşlar eşliğinde çekilen halayların ardından gece sona erdi.

Etkinlikten notlar:

* Etkinlik boyunca sık sık "Devrimci avukatlar onurumuzdur!", "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek!" sloganları atıldı.

* Mehmet Ayvalıtaş'ın annesi Fadime Ayvalıtaş da yapılan konuşmalarla anılırken "Anaların öfkesi katilleri boğacak!" sloganı atıldı.

* Salona "Devrimci avukatlar onurumuzdur!", "Devrimci avukatlara özgürlük!" pankartları asıldı.

* Salonun girişinde açılan standda ÇHD'nin yayınlarının yanı sıra duruşmaya çağrı yapan broşürler dağıtıldı.

* Programda yer alan Güvenç Dağüstün, Menderes Sabancılar ve Hakan Yeşilyurt'un mesaj göndererek katılamayacaklarını söyledikleri duyuruldu.

* KCK operasyonu kapsamında tutuklanan avukatların duruşmasına çağrı yapıldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi: www.kizilbayrak.org.tr

FHKC'nin 46. yılı İstanbul'da kutlandı

Filistin Halk Kurtuluş Cephesi'nin (FHKC) 46. kuruluş yılı vesilesiyle TMMOB Mimarlar Odası İstanbul Büyükkent Şubesi'nde etkinlik düzenlendi. 15 Aralık'ta yapılan etkinliğin açılış konuşmasında dünya özgürlük hareketleriyle mücadeleyi ortaklaştırmanın büyük bir anlam taşıdığı ifade edildi. Filistin halkının mücadelesine Türkiye'den destek verenlere teşekkür edilmesinin ardından, etkinliğin sadece bir kutlama olmadığı ifade edildi. Etkinliğin FHKC'nin gelişimi ve genç kadrolara yön vermek açısından önemli olduğu belirtilerek mücadelede şehit düşenlere verilen sözün yinelenmesi olduğu ifade edildi.

Ardından mücadelede şehit düşenler için yapılan saygı duruşuyla etkinlik devam etti.

Saygı duruşunun ardından Enternasyonal Marşı Arapça olarak söylendi.

Hava muhalefeti nedeniyle etkinliğe gelemeyen duyurulan Leyla Halid'le canlı bağlantı gerçekleştirildi. Halid'in görüntüsü sinevizyondan yansıtıldı. Halid konuşmasına, FHKC adına insan onuru ve özgürlük için verdikleri mücadele ruhuyla etkinliğe katılanları selamladığını ifade ederek başladı.

FHKC'nin 7. kongresini gerçekleştirdiğini söyleyen Halid, kongreleri dönüm noktası olarak gördüklerini ifade ederek, kongreleri yeni taktikler ve gelişmeler olarak ele aldıklarını belirtti.

Filistin'de Nakba'nın hala devam ettiğini belirten Halid, emperyalistlerin bölgedeki müttefikleriyle birlikte saldırılarını devam ettirdiğini ve siyonist İsrail'in yeni yerleşim yerleri inşaa ettiğini söyledi.

Oslo sürecinde olduğu gibi, şu anki "barış" görüşmelerine de karşı olduklarını söyledi. Filistin Kurtuluş Örgütü'nü (FKÖ) ve Filistin'i yeniden kurma çağrısı yaptıklarını söyledi.

Ardından El Fetih Türkiye Temsilcisi Abdulmunim Said bir konuşma yaptı. FHKC'nin kuruluş yıldönümünü selamlayarak konuşmasına başlayan Said, FHKC Politbüro üyelerinin yerlerini yeni nesillere bırakarak anlamlı bir adım attıklarını söyledi. Yaşanan zorlu süreçte FHKC, El Fetih ve Hamas'ın yaşadığı bölünmenin bitirilmesine çağrı yaptıklarını belirtti.

Konuşmanın ardından Filistin'le dayanışmak için Türkiye'de gerçekleştirilen eylem ve etkinliklerden oluşan sinevizyon gösterildi. Ardından Ertuğrul Kürkçü ve Sebahat Tuncel birer konuşma yaparak FHKC'nin kuruluş yıldönümünü ve Filistin halkının mücadelesini selamladılar.

Sonrasında ise FHKC'nin kuruluşunu ve yaptığı eylemleri anlatan "Kızıl Dev- Bitmeyen bir hikaye" isimli sinevizyonun gösterimi yapıldı.

Hamas Politbüro Üyesi Munir Said de bir konuşma yaparak FHKC'nin 46. yılını selamladı. Ulusal Birlik sürecinin Oslo sürecinde bittiğini ifade etti.

Ardından Türkiye Filistinliler Topluluğu Derneği adına konuşan Ziyad Eliz, FHKC'nin kuruluş yıldönümünü selamlayarak birlik çağrısı yaptı. FHKC bildirisini politbüro üyesi Hasan Tahravi okudu. Etkinlik, müzik dinletisi ve halaylarla sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İnsan hakları karnesi zulümle dolu!

İHD İstanbul Şubesi üyeleri, İnsan Hakları Haftası nedeniyle birçok yerde yaptıkları eylem ve etkinlikle, devlet terörüne, sermaye düzeninin insan hakları karnesine ışık tuttu.

İnsan haklarına polis barikatı!

İHD üyeleri, İnsan Hakları Haftası'nın kapanışını "Barış yürüyüşü" ile yapmak için 17 Aralık'ta Taksim Tünel'de bir araya geldi.

Polis eylemin başlamasına 15 dakika kala Tünel'de barikat kurdu. "İnsan Hakları haftası – Barış için, özgürlük, eşitlik ve adalet yürüyüşü" pankartını açan İHD'liler "İnsan haklarıyla insandır!", "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek!" sloganları ile yürüyüşlerine başladılar. İHD üyeleri polis barikatına yüklendiler, ancak az sayıdaki insan hakları savunucusundan büyük çekince duyan devlet, eylemci sayısından kat kat fazla polisiyle yürüyüşü engelledi. Engelleme nedeniyle barikatın önünde oturma eylemine başlandı.

Barikatın başında, polisin faşizan tavrına vurgu yapan Ümit Efe, suçun ve şiddetin asıl kaynağının polisler olduğunu dile getirdi ve bu tablo sona erene dek mücadelelerinin süreceğini belirtti. Efe, toplanma ve gösteri hakkının temel bir insani hak olduğunu vurguladı. Yaklaşık yarım saat süren oturma eylemi mücadelenin süreceği vurgusuyla sona erdirildi.

163 ağır hasta için 163 dakika...

İnsan Hakları Derneği yurt genelinde hasta tutsakların serbest bırakılması için eylemler gerçekleştirdi.

Eylemin **İstanbul** ayağında soğuk havaya rağmen insan hakları savunucuları 163 ağır hasta mahpus için 163 dakikalık oturma eylemi gerçekleştirdi.

Galatasaray Lisesi önünde gerçekleştirilen eylemde mahpusların resimlerinin yanısıra hastalıklarının da yazılı olduğu dövizler eylem alanına serildi. Eylemde ilk sözü alan İHD İstanbul Şube Başkanı Ümit Efe Türkiye'de cezaevlerinin birer işkence merkezine dönüştüğünü belirtti. Ağır tecrit koşullarının birçok tutsağın ağır hastalıklara yakalanmasına neden olduğuna dikkat çeken Efe, ölüm sınırına gelen bu hasta tutsaklara Adli Tıp Kurumu süreci, sevkler ve yargı sürecinde dayatılan bürokratik engellerin onları bilinçli bir şekilde ölüme gönderdiğini söyledi. Basın açıklamasını okuyan İHD İstanbul Cezaevi Komisyonu üyesi Sevim Kalman, devletin 19 Aralık Katliamı ile fiili bir durum yaratarak cezaevleri sorununu daha da çözümsüz bir hale getirdiğini söyledi.

Kalman, son yedi yılda cezaevi nüfusunun 2.5 misli arttığını, resmi verilere göre 140 bin 520 kişinin cezaevlerinde bulunduğu dikkat çekti. Ardından hasta mahpuslardan 460 kişinin Adli Tıp Kurumu'na rapor için başvuru yaptığını ama bunlardan 417'sinin reddedildiğini belirterek, 14 hasta mahpusun rapor beklerken yaşamını yitirdiğini vurguladı. Tutsakların yakınları ve anneleri de eylem sırasında söz aldılar. Oturma eylemi türkülerle devam etti. Eylem 163 dakikanın dolmasının ardından sona erdirildi. Yoğun ilginin olduğu imza standında 600'ü aşkın imza toplandı.

İHD Ankara Şubesi de Yüksel Caddesi boyunca

sloganlarla yürüyerek İnsan Hakları Anıtı'nın önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. İnsanın diğer insanlardan yalıtımını esas alan, sürekli gözetime dayalı izolasyonu da konu alan basın açıklamasının ardından oturma eylemi gerçekleştirdi.

İnsan Hakları Derneği **İzmir** Şubesi 163 ağır hasta tutsak için 163 dakikalık oturma eylemini Eski Sümerbank önünde gerçekleştirdi. "544 hasta mahpus, 163 ağır hasta mahkum, cezaevlerinde ağıtlar yükselmeden ses ver!" pankartı açılan eylem "Hasta tutsaklar yalnız değildir!" sloganıyla başladı. Basın açıklamasında hapisanelerde hasta tutsakların durumuna değinilerek İHD'nin 10 maddelik talepleri okundu.

Kızıl Bayrak / İstanbul – Ankara – İzmir

17 Aralık 2013 | Taksim - Tünel

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranney.org>

Önce trafik kazası sonra polis şiddeti!

İzmir'de sivil polis A.E., 10 Aralık günü Asklepion Kavşağı'nda motosikletiyle yolun karşısına geçmek isteyen gence çarptı. Kırmızı ışıkta geçerek kazaya neden olan polis A.E., gencin üzerine yürüyerek bir de şiddet uyguladı.

Bergama Anadolu Lisesi 4. sınıf öğrencisi A.Ü.'nün kaza ve ardından uğradığı darp sonucu sol kol bileğinde çatlak meydana gelirken, yere çarptığı çenesinde de açılma oldu.

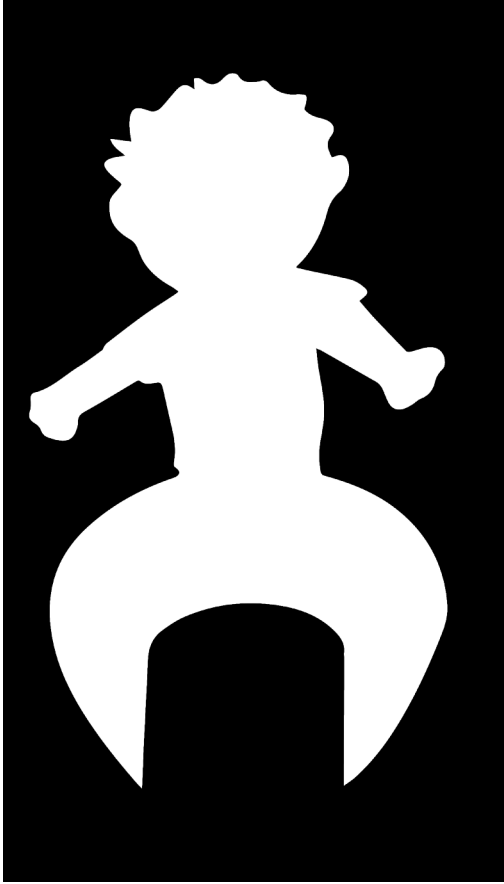
Olayı öğrenen ve oğlunun yanına gidip polis şiddetine tanık olan baba Özkan Ü., polis A.E.'nin ayrıca kendilerini "daha sizinle işim bitmedi" diyerek tehdit ettiğini, karakolda 3.5 saat ifade verdiklerini, polislerin kendilerine hastane raporlarını da vermek istemediğini belirtti.

Polisler, şiddet uygulayan meslektaşlarını korumak için aileyi engellemeyi denerken sadece kazayla ilgili soruşturmanın sürdüğünü savunarak durumu geçiştirmeye çalıştı.

Bakanlıktan çocuklar için ‘eylem planı’!

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, 2013-2017 yılları arasında uygulanacak “Çocuk Hakları Eylem Planı”nı tamamladı.

Yargıda çocuklara yönelik olarak yapılacak değişiklikleri planlayan raporda, önümüzdeki dört yıl içerisinde devletin bu alanda atacağı adımlar aktarılıyor.

Eylem planı çocukları mağdur eden durumlara “çözüm” sunarken mevcut tablonun ne kadar vahim olduğunu da gösteriyor.

Çocuk tutuklu sayısı hükümlüden fazla

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı’nın hazırladığı rapora göre tutuklu çocuk sayısı, hükümlü çocuktan fazla. Uzun mahkeme süreçleri nedeniyle çok sayıda çocuk, tutuklu olarak alıkonuluyor.

Çocuk mahkemelerinde dava süreci 414 gün, çocuk ağır ceza mahkemelerindeyse 502 gün olarak görünüyor. Bu sürelerin uzunluğu nedeniyle çocuklar uzun süre tutuklu kalıyor. Yetişkin cezaevlerinde yetişkinlerle birlikte kalan çocuk sayısının Mayıs 2013 itibarıyla 1085 olduğuna da dikkat çekildi.

Cinsel istismar mağduruna yardım yok!

2012’de muayene edilen cinsel istismar mağduru 18 yaş altı çocuk sayısı yaklaşık 3 bin olarak değerlendirildi. 2012’de enstestin 300-350 olduğu tahmin edildiği belirtildi. Enstest saldırısına karşı ayrı bir ceza kanunu hazırlanması ifade ediliyor.

Değerlendirmede “istismar mağduru çocuk ve ailesinin adli süreç sonrasında uzun süreli rehabilitasyon ve destek hizmete ihtiyaç duyacağı kesindir” denirken şu itirafta bulunuluyor: “*İstismar mağduru çocuk ve ailesini, adli süreçten sonra izlemek ve onlara yönelik uzun süreli rehabilitasyon hizmeti sağlamak yönünde kurumsal bir bakış açısı ve bu görevin direkt olarak verildiği bir hizmet modeli yoktur.*”

Çocuk işçiliğine bakanlık desteği

Çocuk işçiler içinse bakanlık takip sistemi kurulacağını ifade ediyor. Fakat bu takip sistemi, çocuk işçiliğine karşı olarak değil onu destekleyecek bir mekanizma olarak öngörülüyor. “*Çalışan çocukların fiziksel psikolojik ve sosyal gelişimlerinin ve çalışma koşullarının izlenmesi ve mevzuat uyarınca haklarının korunabilmesi*” diye sunulan takip sisteminin ucuz işgücü görülen çocuklar için bir önlem planı ile ifade edilmiyor.

Bakanlığın eylem planı çocuk hakları için göstermelik düzenlemelerden ötesini tariflemiyor. Esasta mevcut yasalar da benzer minvalde içerikleriyle çocuk haklarını güvence altında tutuyor. Fakat tecavüzcüleri serbest bırakan, çocukları tutuklayan, çocuk işçiliğini teşvik eden aynı sermaye devletidir. Kağıt üzerinde ‘reform’ sunulurken yaşamda çocukların sorunları çözülmemiştir. <https://rantey.org>

Elerken bile skandal yaratıyorlar!

Ortaöğretimden liseye geçişte yapılan TEOG Sınavı’nda bir dizi hata yapıldığı ortaya çıktı.

Elemeci sınav sistemi, ortaöğretim ve lise öğrencilerinin karşısına sürekli farklı biçimlerle çıkıyor. Üniversiteye ya da liseye giriş sınavları sık sık değiştiriliyor. Değişen tek şey ise sınavların ismi ve tekniği oluyor. Niteliği ise hep aynı: Gençliğe dayatılan geleceksizliğin halkalarından biri...

Gençliğin geleceğine takılan bu prangalar her seferinde yeni skandallar da yaratıyor: Hatalı sorular, yanlış basılmış kitapçıklar, yanlış okumalar ve tabi ki şifreler.

TEOG’da hatalar silsilesi

Milli Eğitim Bakanlığı’nın SBS yerine uygulamaya koyduğu Temel Eğitimden Ortaöğretime Geçiş (TEOG) Sınavı’nın soru hazırlama ve basım aşamalarında hata üstüne hata yapıldığı ortaya çıktı.

1-2 Kasım 2013 tarihlerinde, 81 ilde birer okul belirlenerek yapılan deneme sınavında dağıtılan soru kitapçıklarının içinde asıl sınavın Fen ve Teknoloji testinin kitapçığı da çıktı.

Durumun fark edilmesi üzerine kitapçıklar çöpe atıldı ve yeniden hazırlandı. Bu yeni hazırlığın maliyeti ise 500 bin lirayı aştı.

Bu yaşanan tek hata değil. TEOG Sınavı için hazırlanan Fen ve Teknoloji dersi soru kitapçığında aynı sorunun iki kez kullanıldığı son anda fark edildi.

Soru kullanımı hatasının ortaya çıkmasının ardından, hatalı cevap kağıtlarının basıldığı da ortaya çıktı.

Tüm bunlar olurken, bu sınavı hazırlama sorumluluğundaki yetkililerin görevlerinin başında olmadığı anlaşıldı. Hatanın sorumluları ise kısa bir süre sonra, hiçbir şey olmamış gibi, ek ücret sağlayan sınav kuryeliğiyle adeta ödüllendirildi.

Kesinlikle sabotaj!

Milli Eğitim Bakanı Nabi Avcı, ilki geçen ay yapılan TEOG Sınavı’ndan iki gün önce, 26 Kasım’da katıldığı bir toplantıda “Bu uygulamanın yürümeyeceğini göstermek isteyen bir kesim tarafından sabotajlar yapıldı” demişti.

Avcı’nın iddiaları doğru mudur bilinmez. Ancak, elemeci sistemin gençliğin geleceğine dönük büyük bir sabotaj olduğu kesin.

Cumartesi Anneleri: Adaleti biz getireceğiz!

Cumartesi Anneleri eylemlerinin 455. haftasında, 22 yıl önce gözaltında katledilen Agit Akipa ve İbrahim Demir'in yaşadıkları gündeme getirildi.

Galatasaray Lisesi önünde gerçekleştirilen eylemde "Failler belli kayıplar nerede?" pankartı açılarak, kayıpların fotoğrafları ve karanfil taşındı. Eylemde ilk olarak kayıp Murat Yıldız'ın annesi Hanife Yıldız konuştu.

Anne Yıldız, her eylemi yeni bir acıyla gerçekleştirdiklerine vurgu yaparak Gever'de üç kişinin katledilmesini Mehmet Ayvalıtaş'ın annesi Fadime Ayvalıtaş'ın yaşamını yitirmesini hatırlattı. Anne Yıldız, devletin yaraları sarmak yerine sürekli kanattığını, bunu bir iş edindiğini söyledi. Yıldız, yazın kavrurucu sıcaklığında, kışın soğukunda eylemlerini sürdürerek yakınlarını aradıklarına, hangi parti olursa olsun bu soruna çözüm bulmadığına dikkat çekerek, buna rağmen seçimler için oy istendiğini dile getirdi. Anne Yıldız, böyle bir durumda adaletin ancak kendilerinin getirebileceğini ve bunun için mücadeleye devam edeceklerini vurguladı.

Eylemde, Agit Akipa'nın kızı Deniz de bir konuşma yaptı. Babasının ve İbrahim Demir'in bir taziye

ziyaretine gittiklerini ve sonra cenazelerini bulduklarını belirtti. Babasının katillerini bulmak için mücadele edeceklerini, katillerin yargılanması için ellerini sorumluların yakasından bırakmayacaklarını dile getirdi.

Erdal Eren'in ölüm yıldönümü olduğu hatırlatılarak, Türkiye topraklarında genç ölümlerin yıllardır hiç bitmediği belirtildi ve basın açıklamasına geçildi. Açıklamayı Güler Kılıçarslan okudu. Agit Akipa ve İbrahim'in, koruculuğu kabul etmediği için köylülere kötü örnek oldukları söylenerek komutanlar tarafından sürekli olarak ölümle tehdit edildiği belirtilen açıklamada, bir traktörden birçok insanın gözleri önünde askerler tarafından gözaltına alındığı belirtildi. Daha sonra yapılan aramalarda katledilmiş cansız bedenlerinin bulunduğu belirtildi. Açıklama, dönemin tüm devlet yetkililerinin sorumlu olduğuna ve yargılanmaları gerektiğine vurgu yapılarak tamamlandı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Gezi tutsaklarının ailelerinden eylem

Gezi tutsaklarının aileleri, yakınlarına sahip çıkmak için 21. eylemini yaptı. 14 Aralık günü Konak YKM önünde toplanan Gezi tutsak aileleri, "19 Aralık hapishane katliamından Gezi tutsaklarına F tiplerinde tecrit devam ediyor" ve "Gezi Parkı tutsaklarına özgürlük" pankartlarıyla yürüyüş yaptı. Gezi tutsaklarının resimlerinin taşındığı yürüyüş boyunca ajitasyonlarla devletin katliamları anlatıldı ve buna

karşın direnişin sürdürüleceği söylendi.

İş Bankası önüne gelindiğinde, Gezi tutsağı Barış Yalçın'ın kardeşi Melis Yalçın basın açıklamasını okudu. F tipi cezaevlerindeki tecriti anlatan Yalçın, 19 Aralık Katliamı'nı hatırlattı ve devrimci iradenin teslim alınamayacağını söyledi. Basın açıklamasının ardından kukla gösterisi yapıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

"Cumhurbaşkanı, Gömi'yi gerekçesiz reddetti"

İHD Cezaevi Komisyonu, 91. F eyleminde hasta tutsak Kemal Gömi'nin sağlık durumunu gündeme getirdi.

Eylemde basın açıklamasını İHD Cezaevi Komisyonu'ndan Neriman Çelik okudu. Çelik, açıklamada ülke ve dünya kamuoyunun gözleri önünde yüzlerce hasta tutsağın nasıl ölüme sürüklenebildiğini sordu. Yanıtın açık olduğunu söyleyen Çelik, devletin tüm kurumlarının eşgüdümle çalıştığını, Terörle Mücadele Şubesi'nin savcı eliyle görüş bildirdiğine dikkat çekerek, "Elinde ATK raporu bulunan birçok mahpus saliverilmesi gerekirken beş-altı ay bekletilip, Terörle Mücadele Şubesi engeline takılarak, ölüme terk edilmektedir" dedi.

Çelik, 19 Aralık Katliamı'ndan sonra tecrit işkencesine maruz kalan Gömi'ye psikolojik kaynaklı bedensel hastalık tanısı koyan ATK'nın bile bile tutsağı şizofreniye sürüklediğini ifade etti. 2010 yılında ATK'nın Gömi için "kesinlikle hapishane koşullarında yaşayamaz, Cumhurbaşkanlığının affına uygundur" raporu verildiğini söyleyen Çelik Cumhurbaşkanlığı'nın hiçbir gerekçe göstermeden talebi reddettiğini belirtti. Daha sonra durumu çok ağır olan Ali Söz, Aydın Çubukçu, Aydın Değirmenci, Aziz Bayın, Askeri Şahin, Aslan Karslı, Alaattin Öget ve Bekir Şimşek'in durumları hakkında bilgi verildi, bu tutsakların serbest bırakılması istendi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2013/49 * 20 Aralık 2013

Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Tayfun Altıntaş
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Millet Cd. Selçuk
Sultan Cami Sk. No 2 / 9 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25
e-mail: info@kizilbayrak.net
twitter: [@kizilbayraknet](https://twitter.com/kizilbayraknet)
<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: ESMAT Matbaacılık
M. Nezhir Özmen Mah. Yüksel Sk. No: 19
Güngören / İstanbul

Ahırda tepişenler...

Ahırdaki pislik artık yok sayılamayacak, görmezden gelinemeyecek haddeye geldi. Akıyor pislik önümüzden. Yok elbette biz biliriz bu ahırın kokuşmuşluğunu, hayvanların birbirinden beter olduğunu. Bunun için sürpriz olmadı ama tepişenleri gördükçe, pisliklerinin kokusu yayıldıkça bir kez daha iğreniyoruz insanlık namına.

Düzenin temsilcilerinden bahsediyoruz. Demokrasi adına kağıtları sandığa attırıp adı meclis olarak değiştirilen ahırda duranlardan. Düzenin birbirinden kirli, riyakar ve ağzına kadar çamura batmış bu temsilcileri ile meclis artık kavgaya yeri. Eskiden alışık olunan hükümet-muhalefet ayrımları daha da silikleşerek hem de. Hepsı birbirinden beter olduğunu bildiği için artık kendi aralarında da kavgalarını açıktan yürütüyorlar.

AKP-cemaat atışması bir yanda, CHP ve bilmem kaç parçalı parti içi muhalifleri diğer yanda. Oğullarını gözaltında gören bakanlar, mecliste yağın küfürler, parti içi muhalif istifaları, ortaya çıkarılan suçlar... Ne fark eder, neyin, nasıl olduğu. Hepsı aynı düzenin köpeği değil mi?

Bir yanda ahlaksız seks kasetlerini burjuva medyaya servis edenler, diğer yanda kapalı kapılar ardında birlik kulislere yürütenler. Hangisi diğerinden daha temiz ve 'namuslu' olabilir ki. Hatta bu sefer kaset meselesinde o kadar iğrençleştiler ki, bakanlardan birisinin kendisine ait kaset hazırlanamadığı için kızının seks kasetini yayınladılar. İşte size temiz siyaset savunucuları! Düne kadar "kasetle gelen kasetle gider" diyenler aynı ironiyle kasetlerden korkar oldular. Elleri, yürekleri temiz değil ki rahat olsunlar. Namus dillerinden düşmezken namusa dil uzatmaktır tüm bildikleri. Kadın gazetecilere ahlaksız söylemiyle Zeyid Aslan hala o meclis koltuğunda oturuyorsa bundandır. Bundandır ismi değişen zikri değişmeyenlerin yine o koltukta olması. İşte size demokrasi! İşte size kadın hassasiyeti! Kürdistan denmesine yumruklarıyla karşı çıkacak kadar dövüşçü, emekçiye bütçeden payı unutacak kadar 'yaşlı' milletvekilleri. Haziran Direnişi'nde katledilenleri kendisine prim yapacak kadar riyakar, militan mücadeleye set çekip sandığı gösterecek kadar pişkin olanların yeridir meclis. Verdiğiniz oyla sizin dışınızda her şeyin olduğu yerdir o meclis. Onlar için namus, şeref iki bacak arasındadır. Ama sadece bize karşı söylemde. Sözü'nün eri olmak, alinteriyle kazanılanı savunmak, hak yememek, hakkını yedirmemek onların kitabında ezelden beri yok ki, başka değerleri olsun! İnsani değerleri kitap terimi yapıp önümüze sunan bu zatlar, olmayan şeref ve namus bekçiliğiyle bizi uyuşturmaya çalışıyorlar. Tüm icraatları bu çürümüş düzenin aldatmacalarını tekrar tekrar sahnelemek.

Onlar dilsiz şeytan olup kendi çıkarlarını savunan, birileri istediği için futbolculuktan milletvekilliğine terfi ettirilen, ardından birileri istediği için istifasını verenlerdir.

Ne tesadüf birbirlerini yiyenler 2014 Bütçesi'ni bağlarken işbirliğinde sorun yaşamıyorlar. Asgari ücret görüşmelerinde de mesela cemaat çıkıp demiyor bu zam az diye. Çıkıyor bavuldan Erdoğan'ın yanlış çay simit hesabı yapması. Varsa fişlenen cemaat yoksa dersane. Bunun için küfür yiyenin çıkıp "bütçe görüşmelerine devam edelim" diyebildiğini okuyoruz. Varsa yoksa sermayeye hizmettir kibleleri, ilkeleri, ortaklıkları... Bunun için beklenmez hiçbirinden iyilik. Birbirlerini yerken bile bize düşen, değişmez sefalet ve kölelik yasasıdır bu düzende.

Bir hatırlatma daha; yıldırımlar vurmaz tanrıları, onlar ölümsüzdür. Taraf tutan kavrulurken onlar yollarında yürür. Lakin seyirci de kalınmaz bu kavgaya... Sonuçta çalınan geleceğimizin, yarattığımız zenginliklerin paylaşımıdır aralarındaki kavganın nedeni. Oyunu bozmak, tanrılardan ateşi çalmak zamanıdır şimdi...

Bunun için çarpıyor duvardaki şiar bilinçlere.

"Bu pislği devrim temizler!" Susurluk'ta kamyondan dökülen çete-devlet gerçeğine, Ergenekon'dan saçılan insan kemiklerine, bavulla gelen kasetlere, yolsuzluktan dökülen gerçeklere... Bütün bu pislği devrim temizler!

Zira adı, sanı, yüzü değişse de sermayenin, emperyalistlerin yeni uşak takımı ötekinden daha vicdanlı, daha ahlaklı ve daha iyi olmayacak. Amacı, görevi ve geldiği yeri belli olanlara karşı tek sözü olanlar ahırda olmayan, suça ortak olmayanlardır. Düzenin elinde artık sadece meclis değil, basını, yargısı, bilcümle devlet ve düzen kurumları ahırdır. Ahırda pislğin taşmasıyla bataklığın yurdudur.

Eğer devrim için yürünmezse bu bataklık sinek de üretir, tüm ülkeyi çamur deryası da yapar. İnsanlığa dair tüm değerlerin kurtarılması ancak ücretli kölelik prangalarının kırılmasına bağlı. Güneşi soğutan, insanlığı yabancılaştıran, yozlaştıran bu ahır ahalisine razı olmayacaksak yolumuz devrim yoludur.

İnsanlığını koruyup onların kavgasını izlemeyen, bitmeyen kavganın sınıf neferlerine son söz: bataklığı kurutmak için yürüyelim!..